

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2016/1011

af 8. juni 2016

om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU samt forordning (EU) nr. 596/2014

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Prisfastsættelsen for mange finansielle instrumenter og finansielle kontrakter afhænger af nøjagtigheden og integriteten af benchmarks. Alvorlige tilfælde af manipulering af rentebenchmarks som f.eks. LIBOR og EURIBOR samt påstande om, at energi-, olie- og valutabenchmarks er blevet manipuleret, viser, at benchmarks kan være genstand for interessekonflikter. Anvendelse af skøn og svage governance-ordninger øger benchmarks sårbarhed over for manipulation. Svigt eller tvivl i forbindelse med nøjagtigheden og integriteten af indeks, der bruges som benchmarks, kan undergrave markedets tillid, påføre forbrugere og investorer tab og forvanske realøkonomien. Det er derfor nødvendigt at sikre nøjagtigheden, robustheden og integriteten af benchmarks og processen for fastsættelse af benchmarks.
- (2) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU ⁽⁴⁾ fastlægges en række krav til pålideligheden af et benchmark, der bruges til at prisfastsætte et børsnoteret finansielt instrument. Europa-Parlamentets og Rådets

⁽¹⁾ EUT C 113 af 15.4.2014, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 177 af 11.6.2014, s. 42.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 28.4.2016 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 17.5.2016.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

direktiv 2003/71/EF ⁽¹⁾ indeholder en række krav til benchmarks, som anvendes af udstedere. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF ⁽²⁾ indeholder en række krav med hensyn til brug af benchmarks hos institutter for kollektiv investering i værdipapirer. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 ⁽³⁾ indeholder bestemmelser, der forbyder manipulation af benchmarks, der anvendes i forbindelse med engrosenergiprodukter. Disse retsakter dækker dog kun visse aspekter af en række benchmarks, ligesom de hverken omhandler alle svagheder ved udarbejdelsen af alle benchmarks eller dækker alle anvendelser af finansielle benchmarks i den finansielle sektor.

- (3) Benchmarks er afgørende for prisfastsættelsen af grænseoverskridende transaktioner og fremmer dermed et effektivt indre marked for en lang række finansielle instrumenter og tjenesteydelser. Mange benchmarks, der bruges som referencesatser i finansielle kontrakter, navnlig realkreditaftaler, er udarbejdet i én medlemsstat, men anvendes af kreditinstitutter og forbrugere i andre medlemsstater. Endvidere foretager sådanne kreditinstitutter ofte risikoafdækning eller skaffer de nødvendige midler til finansiering af disse finansielle kontrakter på det grænseoverskridende interbankmarked. Kun nogle få medlemsstater har allerede vedtaget nationale regler om benchmarks, men deres respektive retlige rammer for benchmarks er forskellige med hensyn til f.eks. anvendelsesområdet. Den Internationale Børstilsynsorganisation (IOSCO) fastlagde endvidere den 17. juli 2013 principper for finansielle benchmarks (IOSCO-principperne for finansielle benchmarks), principperne for rapporteringsagenturer for oliepriser, der er udstedt af IOSCO af 5. oktober 2012 (»IOSCO-PRA-principperne«) (samlet »IOSCO-principperne«), og da disse principper er ret fleksible med hensyn til deres præcise anvendelsesområde og midler til gennemførelse, vil medlemsstaterne sandsynligvis vedtage regler på nationalt plan, som gennemfører disse principper på forskellig måde.
- (4) Disse divergerende tilgange vil føre til fragmentering af det indre marked, da administratorer og brugere af benchmarks vil være underlagt forskellige regler i forskellige medlemsstater. Benchmarks, som udarbejdes i én medlemsstat, kan dermed forhindres i at blive anvendt i andre medlemsstater. Hvis der ikke indføres en harmoniseret ramme med henblik på at sikre nøjagtigheden og integriteten af benchmarks, der anvendes i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater i Unionen, er der derfor sandsynlighed for, at forskelle i medlemsstaternes ret vil skabe hindringer for det indre markeds funktion med hensyn til levering af benchmarks.
- (5) EU-reglerne om forbrugerbeskyttelse omfatter ikke det specifikke spørgsmål om fyldestgørende information om benchmarks i forbindelse med finansielle kontrakter. Som følge af forbrugerklager og retssager om anvendelsen af benchmarks i flere medlemsstater er der sandsynlighed for, at der af legitime hensyn til forbrugerbeskyttelsen træffes divergerende foranstaltninger på nationalt plan, hvilket kan medføre en fragmentering af det indre marked på grund af de forskellige konkurrencevilkår, som er forbundet med forskellige niveauer af forbrugerbeskyttelse.
- (6) For at sikre det indre markeds funktionsdygtighed og forbedre dets funktionsbetingelser, navnlig med hensyn til de finansielle markeder, og for at sikre et højt niveau af forbruger- og investorbeskyttelse bør der fastlægges en retlig ramme for benchmarks på EU-plan.
- (7) Det er hensigtsmæssigt og nødvendigt, at denne ramme indføres i form af en forordning for at sikre, at bestemmelser, som direkte pålægger forpligtelser på personer, der er involveret i udarbejdelse af, bidrag til og brug af benchmarks, anvendes på en ensartet måde i hele Unionen. Eftersom en retlig ramme for levering af benchmarks nødvendigvis involverer foranstaltninger, der angiver specifikke krav vedrørende alle de forskellige aspekter, som er forbundet med sådan levering af benchmarks, kan selv små forskelle i tilgangen til et af disse aspekter hæmme den grænseoverskridende levering af benchmarks betydeligt. Derfor bør anvendelsen af en forordning, som finder direkte anvendelse, mindske muligheden for, at der træffes divergerende foranstaltninger på nationalt niveau, og sikre en ensartet tilgang og større retssikkerhed samt forhindre, at den grænseoverskridende levering af benchmarks hæmmes betydeligt.
- (8) Anvendelsesområdet for denne forordning bør være så bredt, som det er nødvendigt for at etablere en præventiv lovgivningsmæssig ramme. Udarbejdelsen af benchmarks involverer skøn og er i sig selv genstand for visse typer

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 345 af 31.12.2003, s. 64).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergi-markederne (EUT L 326 af 8.12.2011, s. 1).

af interessekonflikter, hvilket medfører muligheder for og incitamenter til at manipulere disse benchmarks. Sådanne risikofaktorer er fælles for alle benchmarks, som alle skal underlægges passende governance- og kontrolkrav. Graden af risiko varierer imidlertid, og den valgte tilgang bør derfor være skræddersyet til de konkrete omstændigheder. Da et benchmarks sårbarhed og betydning varierer over tid, afhjælper en begrænsning af anvendelsesområdet under henvisning til indeks, der aktuelt er vigtige eller sårbare, ikke de risici, som et benchmark kan udgøre i fremtiden. Navnlig kan benchmarks, som for øjeblikket ikke anvendes bredt, godt blive mere anvendt i fremtiden, med det resultat at selv en mindre manipulation af disse kan få alvorlige konsekvenser.

- (9) I forbindelse med fastlæggelsen af anvendelsesområdet for denne forordning bør det være afgørende, hvorvidt benchmarkets outputværdi fastlægger værdien af et finansielt instrument eller en finansiell kontrakt eller måler en investeringsfonds økonomiske resultater. Derfor bør anvendelsesområdet ikke afhænge af inputdataenes art. Benchmarks, der beregnes på baggrund af økonomiske inputdata, såsom aktiepriser, og ikkeøkonomiske tal eller værdier, såsom vejrparametre, bør derfor medtages. Rammen fastsat i denne forordning bør også anerkende, at der findes et stort antal benchmarks, og den forskellige indvirkning, de har på den finansielle stabilitet og realøkonomien. Denne forordning bør også sikre en forholdsmæssigt afpasset reaktion på de risici, som forskellige benchmarks udgør. Denne forordning bør derfor gælde for de benchmarks, der bruges til at prisfastsætte finansielle instrumenter, som er børsnoterede eller handles på en reguleret markedspads.
- (10) Mange forbrugere er part i finansielle kontrakter, navnlig forbrugerkreditaftaler, som er sikret ved pant i fast ejendom, der som reference benytter benchmarks, som er underlagt samme risici. Denne forordning bør derfor omfatte kreditaftaler som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF ⁽¹⁾ og 2014/17/EU ⁽²⁾.
- (11) Mange investeringsindeks er kendetegnet ved betydelige interessekonflikter og bruges til at måle de økonomiske resultater for en fond såsom et institut for kollektiv investering i værdipapirer. Nogle af disse benchmarks offentliggøres, og andre stilles gratis eller mod et gebyr til rådighed for offentligheden eller en del af offentligheden, og manipulation heraf kan påvirke investorerne negativt. Denne forordning bør derfor omfatte indeks eller referencesatser, der bruges til at måle en investeringsfonds økonomiske resultater.
- (12) Stillere af inputdata til benchmarks kan udøve skøn og er potentielt genstand for interessekonflikter og risikerer dermed at være en kilde til manipulation. Aktiviteten som stiller til et benchmark er frivillig. Hvis et initiativ kræver, at stillere foretager væsentlige ændringer i deres forretningsmodeller, kan de ophøre med at yde bidrag. For enheder, som allerede er genstand for regulering og tilsyn, forventes indførelsen af systemer for god governance og kontrol dog ikke at medføre betydelige omkostninger eller en uforholdsmæssig stor administrativ byrde. Derfor pålægger denne forordning tilsynsbelagte stillere visse forpligtelser. Når et benchmark fastlægges på grundlag af umiddelbart tilgængelige data, bør kilden til sådanne data ikke betragtes som værende en stiller.
- (13) Anvendelsen af finansielle benchmarks er ikke begrænset til udstedelsen og fremstillingen af kontrakter og finansielle instrumenter. Finanssektoren anvender også benchmarks til at måle en investeringsfonds resultater med henblik på udbyttesporing, fastsættelse af aktivfordelingen for en portefølje eller beregning af resultatbetingede gebyrer. Et bestemt benchmark kan anvendes direkte som reference for finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller til at måle investeringsfondens økonomiske resultater eller indirekte inden for en kombination af benchmarks. I sidstnævnte tilfælde udgør fastsættelsen og evalueringen af den vægt, der skal tildeles forskellige indeks i en kombination med henblik på at fastslå udbyttet eller værdien af et finansielt instrument eller en finansiell kontrakt eller til at måle en investeringsfonds resultater, ligeledes anvendelse, da en sådan aktivitet ikke indebærer noget skøn i modsætning til levering af benchmarks. Besiddelse af finansielle instrumenter, der anvendes som reference for et benchmark, er ikke at betragte som brug af et benchmark.
- (14) Centralbanker opfylder allerede principper, standarder og procedurer, der sikrer, at de udøver deres aktiviteter med integritet og på uafhængig vis. Centralbanker behøver derfor ikke være underlagt denne forordning. Når centralbanker leverer benchmarks, navnlig når disse benchmarks er beregnet til transaktionsformål, er det deres

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT L 133 af 22.5.2008, s. 66).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 60 af 28.2.2014, s. 34).

ansvar at fastlægge passende interne procedurer til sikring af disse benchmarks' nøjagtighed, integritet, pålidelighed og uafhængighed, navnlig med hensyn til gennemsigtighed i forbindelse med governance og beregningsmetoder.

- (15) Endvidere bør offentlige myndigheder, herunder nationale statistiske kontorer, ikke være omfattet af denne forordning, når de bidrager med data til, leverer eller kontrollerer leveringen af benchmarks med et samfunds-politisk sigte, herunder foranstaltninger vedrørende beskæftigelse, økonomisk aktivitet og inflation.
- (16) En administrator er den fysiske eller juridiske person, der kontrollerer leveringen af et benchmark, og som navnlig administrerer ordningerne for fastlæggelse af benchmarket, indsamler og analyserer inputdataene, fastlægger benchmarket og offentliggør det. En administrator bør kunne outsource en eller flere af disse funktioner, herunder beregningen eller offentliggørelsen eller andre relevante tjenesteydelser og aktiviteter i forbindelse med levering af benchmarket, til tredjemand. Hvis en person blot offentliggør eller henviser til et benchmark som en del af sine journalistiske aktiviteter, men ikke kontrollerer leveringen af det pågældende benchmark, bør den pågældende person dog ikke være underlagt denne forordnings krav til administratorer.
- (17) Et indeks beregnes ved hjælp af en formel eller en anden metode på grundlag af underliggende værdier. Der er til en vis grad mulighed for skøn ved udviklingen af denne formel, udførelsen af den nødvendige beregning og udvælgelsen af inputdata, som medfører risiko for manipulation. Derfor bør alle benchmarks med dette kendetegn være omfattet af denne forordning.
- (18) Hvis en enkelt pris eller værdi bruges som reference for et finansielt instrument, hvor prisen for et enkelt værdipapir f.eks. er referencepris for en option eller future, er der dog ikke tale om beregning, inputdata eller skøn. Referencepriser baseret på en enkelt pris eller værdi bør derfor ikke betragtes som benchmarks i forbindelse med denne forordning.
- (19) Referencepriser eller afviklingspriser beregnet af centrale modparter (CCP'er) bør ikke betragtes som benchmarks, da de anvendes til at fastlægge afvikling, margener og risikostyring og dermed ikke afgør det beløb, der skal betales i henhold til et finansielt instrument, eller værdien af et finansielt instrument.
- (20) Kreditgiveres levering af debitorrentesatser bør ikke betragtes som benchmarklevering i forbindelse med denne forordning. En debitorrentesats leveret af en kreditgiver fastlægges enten ved en intern afgørelse eller beregnet som et »spread« eller en fortjenstmargen i forhold til et indeks (f.eks. EURIBOR). I førstnævnte tilfælde er kreditgiveren undtaget fra denne forordning for denne aktivitet med hensyn til finansielle kontrakter indgået mellem kreditgiveren og dennes egne kunder, medens kreditgiveren i sidstnævnte tilfælde blot betragtes som værende bruger af benchmarket.
- (21) For at sikre integriteten af benchmarks bør det kræves, at benchmarkadministratorer indfører passende governancemekanismer med henblik på at håndtere interessekonflikter og sikre tilliden til benchmarkenes integritet. Selv ved effektiv forvaltning er de fleste administratorer genstand for visse interessekonflikter og kan skulle foretage vurderinger og træffe beslutninger, der påvirker en forskelligartet gruppe af interessenter. Det er derfor vigtigt, at administratorer har en kontrolfunktion, der handler med integritet, til overvågning af gennemførelsen og effektiviteten af governancemekanismerne, der sikrer effektiv overvågning.
- (22) Manipulation eller manglende pålidelighed af benchmarks kan medføre tab for investorer og forbrugere. Derfor bør denne forordning fastlægge en ramme for administratorers og stilleres opbevaring af optegnelser og sikre gennemsigtighed med hensyn til et benchmarks formål og metodologi, hvilket bidrager til en mere effektiv og retfærdig afgørelse af eventuelle krav i henhold til national lovgivning eller EU-lovgivning.
- (23) Revision og effektiv håndhævelse af denne forordning kræver efterfølgende analyse og dokumentation. Denne forordning bør derfor fastlægge krav vedrørende benchmarkadministratorernes opbevaring af fyldestgørende optegnelser vedrørende beregningen af et benchmark i en passende periode. Den virkelighed, som et benchmark har til hensigt at måle, og det miljø, hvori det måles, ændres sandsynligvis med tiden. Den proces og metodologi, der anvendes ved levering af benchmarks, bør derfor gennemgås jævnlige for at påvise mangler og muligheder for

forbedringer. Mange interessenter kan blive berørt af fejl i forbindelse med leveringen af et benchmark og kan hjælpe med at påvise disse mangler. Denne forordning bør derfor fastlægge rammerne for benchmarkadministratorers oprettelse af en klagebehandlingsmekanisme for at gøre det muligt for interessenter at underrette benchmarkadministratoren om klager og sikre, at benchmarkadministratoren objektivt evaluerer klagens berettigelse.

- (24) Leveringen af benchmarks involverer ofte outsourcing af vigtige funktioner, som f.eks. beregning af benchmarket, indsamling af inputdata og formidling af benchmarket. Af hensyn til effektiviteten af governancemekanismerne bør det sikres, at en sådan outsourcing ikke fritager benchmarkadministratorer fra deres forpligtelser og ansvar og gennemføres på en sådan måde, at den ikke påvirker hverken administratorernes evne til at varetage deres forpligtelser og dette ansvar eller den relevante kompetente myndigheds evne til at føre tilsyn med dem.
- (25) Benchmarkadministratoren er den centrale modtager af inputdata og kan evaluere integriteten og nøjagtigheden af disse inputdata på en konsekvent måde. Det er derfor nødvendigt, at denne forordning kræver, at en administrator træffer visse foranstaltninger, når administratoren finder, at inputdata ikke repræsenterer den markedsmæssige eller økonomiske realitet, som et benchmark skal måle, herunder foranstaltninger med henblik på at ændre inputdata, stillerne eller metodologien eller ellers ophører med at levere dette benchmark. Endvidere bør en administrator som led i sin ramme for kontrol træffe foranstaltninger med henblik på, hvor det er muligt, at overvåge inputdata inden offentliggørelsen af benchmarket og på at validere inputdata efter offentliggørelse, herunder ved sammenligning af disse data med historiske mønstre, når det er muligt.
- (26) Ethvert skøn, der kan udøves i forbindelse med leveringen af inputdata, skaber mulighed for at manipulere et benchmark. Hvis inputdata er transaktionsbaserede data, er der mindre plads til skøn, og muligheden for at manipulere data er derfor mindre. Benchmarkadministratorer bør derfor generelt så vidt muligt bruge faktiske transaktionsbaserede inputdata, men kan anvende andre data, hvis transaktionsdataene ikke er tilstrækkelige eller egnede til at sikre benchmarkets integritet og nøjagtighed.
- (27) Nøjagtigheden og pålideligheden af et benchmark i forbindelse med måling af den økonomiske realitet, det har til formål at spore, afhænger af den anvendte metodologi og de anvendte inputdata. Det er derfor nødvendigt at indføre en gennemsigtig metodologi, der sikrer benchmarkets pålidelighed og nøjagtighed. Ved sådan gennemsigtighed forstås ikke offentliggørelse af den formel, der er anvendt til fastlæggelsen af et givent benchmark, men blot offentliggørelse af elementer, som er nødvendige for, at interessenterne kan forstå, hvordan benchmarket er beregnet, og vurdere dets repræsentativitet samt relevans for og egnethed til det tiltænkte formål.
- (28) Det kan blive nødvendigt at ændre metodologien for at sikre benchmarkets fortsatte nøjagtighed, men ændringer af metodologien påvirker benchmarkets brugere og interessenter. De procedurer, som skal følges ved ændring af benchmarkmetodologien, herunder krav om høring, bør derfor angives. Det gælder også behovet for høring, så brugere og interessenter kan træffe de nødvendige foranstaltninger på baggrund af disse ændringer eller underrette administratoren, hvis de har betænkeligheder ved disse ændringer.
- (29) Ansatte hos administratoren kan i nogle tilfælde påvise overtrædelser af denne forordning eller potentielle sårbarheder, der kan føre til manipulation eller forsøg på manipulation. Denne forordning bør derfor indføre en ramme, som sætter ansatte i stand til i fortrolighed at underrette administratorer om mulige overtrædelser af denne forordning.
- (30) Integriteten og nøjagtigheden af benchmarks afhænger af integriteten og nøjagtigheden af de inputdata, der leveres af stilleren. Det er afgørende, at stillernes forpligtelser med hensyn til sådanne inputdata angives tydeligt, at overholdelsen af disse forpligtelser er troværdig, og at forpligtelserne er i overensstemmelse med benchmarkadministratorens kontrolforanstaltninger og metodologi. Det er derfor nødvendigt, at benchmarkadministratoren udarbejder en adfærdskodeks, hvori disse krav og stillernes ansvar med hensyn til levering af inputdata er angivet. Administratoren bør sikre sig, at stillerne overholder adfærdskodeksen. I tilfælde hvor stillerne er etableret i tredjelande, bør administratoren sikre sig dette i videst mulige omfang.

- (31) Stillere er potentielt genstand for interessekonflikter og kan udøve skøn, når de fastlægger inputdata. Det er derfor nødvendigt, at stillere underlægges governancemekanismer for at sikre, at disse konflikter håndteres, og at inputdata er nøjagtige, stemmer overens med administratorens krav og kan valideres.
- (32) Mange benchmarks fastlægges ved hjælp af en formel, der anvender inputdata leveret af følgende enheder: en markedsplads, en godkendt offentliggørelsesordning, en udbyder af konsolideret løbende handelsinformation, en godkendt rapporteringsmekanisme, en energibørs eller en platform for auktioner over emissionskvoter. I nogle situationer er dataindsamlingen outsourcet til en tjenesteudbyder, som modtager samtlige data direkte fra disse. I sådanne tilfælde sikrer eksisterende regulering og tilsyn inputdataenes integritet og gennemsigtighed og indeholder krav til governance samt procedurer for meddelelse om overtrædelser. Derfor er disse benchmarks mindre sårbare over for manipulation, er underlagt uafhængig kontrol, og de relevante administratorer er dermed fritaget for visse forpligtelser fastsat i denne forordning.
- (33) Forskellige typer benchmarks og forskellige benchmarksektorer er præget af forskellige karakteristika, sårbarheder og risici. Bestemmelserne i denne forordning bør præciseres yderligere for bestemte benchmarksektorer og -typer. Rentebenchmarks er benchmarks, der spiller en vigtig rolle i omsætningen af pengepolitikken, og det er derfor nødvendigt at fastsætte specifikke bestemmelser i denne forordning for sådanne benchmarks.
- (34) Markederne for fysiske råvarer har helt særlige karakteristika, som der bør tages hensyn til. Råvarebenchmarks anvendes bredt og har sektorspecifikke karakteristika, så det er nødvendigt at fastsætte specifikke bestemmelser i denne forordning for sådanne benchmarks. Visse råvarebenchmarks er undtaget fra denne forordning, men bør ikke desto mindre respektere relevante IOSCO-principper. Råvarebenchmarks kan blive kritiske, eftersom ordningen ikke er begrænset til benchmarks baseret på bidrag fra stillere, som for hovedpartens vedkommende er tilsynsbelagte enheder. For så vidt angår kritiske råvarebenchmarks, der er omfattet af bilag II, finder denne forordnings krav vedrørende obligatoriske bidrag og kollegier ikke anvendelse.
- (35) Fejl i kritiske benchmarks kan have konsekvenser for markedets integritet, den finansielle stabilitet, forbrugerne, realøkonomien eller finansieringen af husholdninger og virksomheder i medlemsstaterne. Sådanne potentielt destabiliserende konsekvenser af fejl i kritiske benchmarks kan påvirke en eller flere medlemsstater. Det er derfor nødvendigt, at denne forordning foreskriver en fremgangsmåde til bestemmelse af de benchmarks, der bør anses for at være kritiske benchmarks, og at der gælder supplerende krav til sikring af sådanne benchmarks' integritet og robusthed.
- (36) Kritiske benchmarks kan fastlægges ved hjælp af et kvantitativt kriterium eller en kombination af kvantitative og kvalitative kriterier. Derudover kan et benchmark anerkendes som kritisk, selv om det ikke opfylder den relevante kvantitative tærskel, såfremt der ikke findes nogen, eller kun meget få, markedsbaserede alternativer til benchmarket og såfremt dets eksistens og nøjagtighed er relevant for markedets integritet, finansiell stabilitet eller forbrugerbeskyttelsen i en eller flere medlemsstater, og såfremt alle de berørte kompetente myndigheder er enige om, at et sådant benchmark bør anerkendes som kritisk. I tilfælde af uenighed mellem de relevante kompetente myndigheder bør beslutningen hos den kompetente myndighed for administratoren være afgørende for, om et benchmark skal anerkendes som kritisk eller ej. I sådanne tilfælde bør Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010⁽¹⁾, kunne offentliggøre en udtalelse om den vurdering, som den kompetente myndighed for administratoren har foretaget. Desuden kan en kompetent myndighed også anerkende et benchmark som kritisk baseret på visse kvalitative kriterier, såfremt administratoren og flertallet af stillerne til et benchmark er etableret i den pågældende medlemsstat. Alle kritiske benchmarks bør opføres på en liste, der er oprettet af Kommissionen ved en gennemførelsesretsakt, og som bør revideres og ajourføres regelmæssigt.
- (37) Såfremt en administrator ophører med at administrere et kritisk benchmark, kan det gøre finansielle instrumenter og finansielle kontrakter ugyldige, påføre forbrugere og investorer tab og påvirke den finansielle stabilitet. Den relevante kompetente myndighed bør derfor have beføjelse til at kræve obligatorisk administration af et kritisk benchmark for at bevare det pågældende benchmarks eksistens. Såfremt en benchmarkadministrator kommer under insolvensbehandling, bør den kompetente myndighed forelægge den relevante retslige myndighed en

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

vurdering af, hvorvidt og hvordan det kritiske benchmark kan overdrages til en ny administrator eller ophøre med at blive udarbejdet.

- (38) Uden at det berører anvendelsen af Unionens konkurrenceregler og medlemsstaternes mulighed for at træffe foranstaltninger med henblik på at lette overholdelsen heraf, er det nødvendigt at kræve, at administratorer af kritiske benchmarks, herunder kritiske råvarebenchmarks, træffer passende foranstaltninger til at sikre, at licenser til og oplysninger vedrørende benchmarks stilles til rådighed på en fair, rimelig, gennemsigtig og ikkediskriminerende måde for alle brugere.
- (39) Stillere, der ophører med at bidrage med inputdata til kritiske benchmarks, kan undergrave troværdigheden af sådanne benchmarks, da sådanne benchmarks' evne til at måle det underliggende marked eller den underliggende økonomiske realitet følgelig vil blive indskrænket. Den relevante kompetente myndighed bør derfor have beføjelse til at kræve obligatoriske bidrag fra tilsynsbelagte enheder til kritiske benchmarks for at bevare troværdigheden af de omhandlede benchmarks. Obligatoriske bidrag af inputdata til benchmarks indebærer ikke en forpligtelse for de tilsynsbelagte enheder til at indgå eller påtage sig at indgå transaktioner.
- (40) Da der findes mange forskellige typer og størrelser af benchmarks, er det vigtigt at sikre proportionalitet i denne forordning og undgå at placere en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde på administratorer af benchmarks, hvis ophør vil indebære en mindre risiko for det bredere finansielle system. Der bør derfor som supplement til ordningen for kritiske benchmarks indføres to særskilte ordninger: en for væsentlige benchmarks og en for ikkevæsentlige benchmarks.
- (41) Administratorer af væsentlige benchmarks bør kunne vælge ikke at anvende et begrænset antal detaljerede krav i denne forordning. De nationale kompetente myndigheder bør imidlertid bevare retten til at kræve anvendelse af disse krav på grundlag af kriterier, der er fastlagt i denne forordning. Delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der gælder for administratorer af væsentlige benchmarks, bør tage fornødent hensyn til proportionalitetsprincippet og sigte mod at undgå administrative byrder, hvor det er muligt.
- (42) Administratorer af ikkevæsentlige benchmarks er underlagt en mindre detaljeret ordning, hvor administratoren bør kunne vælge ikke at anvende visse krav i denne forordning. I sådanne tilfælde bør den pågældende administrator forklare, hvorfor det er hensigtsmæssigt ikke at gøre dette, i en overensstemmelseserklæring, som bør offentliggøres og fremsendes til administratorens kompetente myndighed. Denne myndighed bør vurdere overensstemmelseserklæringen og bør kunne anmode om supplerende oplysninger eller kræve ændringer for at sikre overensstemmelse med denne forordning. Selv om ikkevæsentlige benchmarks stadig kunne være sårbare over for manipulation, er de lettere at erstatte, hvorfor gennemsigtighed for brugerne bør være det vigtigste middel til at sætte markedsdeltagerne i stand til at træffe informerede valg om de benchmarks, de anser for egnede til deres brug. Af denne grund bør de delegerede retsakter i afsnit II ikke finde anvendelse på administratorer af ikkevæsentlige benchmarks.
- (43) For at benchmarkbrugerne kan vælge hensigtsmæssigt blandt benchmarks og forstå risiciene i forbindelse hermed, skal de vide, hvad et givent benchmark har til hensigt at måle, og hvilken følsomhed over for manipulation det har. Benchmarkadministratoren bør derfor offentliggøre en benchmarkerklæring om disse forhold. Af hensyn til en ensartet anvendelse og for at sikre, at benchmarkerklæringerne er af en passende længde, men samtidig fokuserer på at give brugerne de centrale oplysninger, de har behov for, på en lettilgængelig måde, bør ESMA yderligere specificere indholdet af benchmarkerklæringen med en passende differentiering blandt de forskellige typer benchmarks, disses særlige karakteristika og deres administratorer.
- (44) Denne forordning bør tage hensyn til IOSCO-principperne, der fungerer som globale standarder for lovgivningskrav til benchmarks. Som hovedregel og for at sikre investorbekyttelsen bør tilsynet og reguleringen i et tredjeland svare til tilsynet og reguleringen af benchmarks i Unionen. Benchmarks, der leveres af parter fra det pågældende tredjeland, kan derfor anvendes af tilsynsbelagte enheder i Unionen, når Kommissionen har truffet en positiv afgørelse om ækvivalensen af ordningen i det pågældende tredjeland. Kompetente myndigheder bør i sådanne situationer indgå i samarbejdsordninger med tilsynsmyndigheder i tredjelande. ESMA bør koordinere udviklingen af sådanne samarbejdsordninger og udvekslingen af information modtaget fra tredjelande mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder. For at undgå visse negative konsekvenser som følge af et eventuelt pludseligt ophør med anvendelsen af benchmarks fra et tredjeland i Unionen indeholder denne forordning imidlertid også bestemmelser om visse andre mekanismer (det vil sige anerkendelse og validering), i henhold til hvilke benchmarks fra tredjelande kan anvendes af tilsynsbelagte enheder i Unionen.

- (45) Denne forordning indfører en procedure for anerkendelse af administratorer, der er etableret i et tredjeland, af den kompetente myndighed i referencemedlemsstaten. Anerkendelsen bør gives til administratorer, der overholder kravene i denne forordning. I anerkendelse af IOSCO-princippernes rolle som global standard for leveringen af benchmarks bør den kompetente myndighed i referencemedlemsstaten kunne anerkende administratorer på grundlag af deres anvendelse af IOSCO-principperne. Den kompetente myndighed bør med henblik herpå vurdere en specifik administrators anvendelse af IOSCO-principperne og bestemme, om denne anvendelse, for den pågældende administrators vedkommende, er ækvivalent med overholdelse af de forskellige krav, der er fastsat i denne forordning, under hensyntagen til de særlige forhold, der gør sig gældende for anerkendelsesordningen i sammenligning med ækvivalensordningen.
- (46) Med denne forordning indføres også en valideringsordning, der på visse betingelser giver administratorer eller tilsynsbelagte enheder etableret i Unionen mulighed for at validere benchmarks, der leveres fra et tredjeland, med henblik på brug af sådanne benchmarks i Unionen. Den kompetente myndighed bør med henblik herpå tage hensyn til, hvorvidt overholdelse af IOSCO-principperne i forbindelse med leveringen af det benchmark, der skal valideres, vil svare til overholdelse af denne forordning, under hensyntagen til de særlige forhold, der gør sig gældende for valideringsordningen i sammenligning med ækvivalensordningen. En administrator eller tilsynsbelagt enhed, der har valideret benchmarks leveret fra et tredjeland, bør være fuldt ansvarlig for sådanne validerede benchmarks og for opfyldelsen af de relevante betingelser i denne forordning.
- (47) Alle benchmarkadministratorer kan udøve skøn, er potentielt genstand for interessekonflikter og risikerer at have utilstrækkelige governance- og kontrolsystemer. Da administratorer kontrollerer benchmarkfastlæggelsesprocessen, er krav om godkendelse eller registrering og tilsyn af administratorer desuden den mest effektive måde til at sikre integriteten af benchmarks.
- (48) Visse administratorer bør godkendes og være under tilsyn af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den pågældende administrator er etableret. Enheder, som allerede er underlagt tilsyn, og som leverer andre finansielle benchmarks end kritiske benchmarks, bør registreres og underlægges tilsyn af den kompetente myndighed med henblik på denne forordning. Enheder, der kun leverer indeks, der kvalificeres som ikkevæsentlige benchmarks, bør også registreres af den relevante kompetente myndighed. Godkendelse og registrering bør være særskilte processer, hvor godkendelse kræver en mere omfattende vurdering af administratorens anvendelse. De relevante kompetente myndigheders tilsyn med en administrator bør ikke berøres af, om den pågældende er godkendt eller registreret. Desuden bør der indføres en overgangsordning, i henhold til hvilken personer, der leverer benchmarks, som ikke er kritiske og ikke finder udbredt anvendelse i en eller flere medlemsstater, vil kunne registreres med henblik på at lette den indledende fase i anvendelsen af denne forordning. ESMA bør på EU-plan føre et register, der indeholder oplysninger om godkendte og registrerede administratorer, om benchmarks og de administratorer, der leverer disse benchmarks i medfør af en positiv beslutning efter enten ækvivalensordningen eller anerkendelsesordningen, om EU-administratorer eller enheder under tilsyn, som har valideret benchmarks fra et tredjeland, og om sådanne validerede benchmarks og deres administratorer i et tredjeland.
- (49) Under visse omstændigheder leverer en person et indeks uden at vide, at det pågældende indeks bruges som reference for et finansielt instrument, en finansiell kontrakt eller en investeringsfond. Det gælder især, når brugerne og benchmarkadministratoren er etableret i forskellige medlemsstater. Gennemsigtigheden med hensyn til, hvilket specifikt benchmark der bruges, bør derfor øges. Sådant gennemsigtighed kan opnås ved at forbedre indholdet af prospekter eller dokumenter med central information, der kræves af EU-retten, og indholdet af notifikationer, der er påkrævet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014⁽¹⁾.
- (50) Det vil sikre effektivt tilsyn, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne får stærke hjælpemidler og beføjelser. Denne forordning bør derfor omhandle et minimumssæt af beføjelser til at føre tilsyn og gennemføre undersøgelser, som bør tillægges de kompetente myndigheder i medlemsstaterne i overensstemmelse med den nationale lovgivning. Når de kompetente myndigheder og ESMA udøver deres beføjelser i medfør af denne forordning, bør de handle objektivt og uvildigt og træffe uafhængige beslutninger.
- (51) Med henblik på at opdage overtrædelser af denne forordning bør kompetente myndigheder have mulighed for i overensstemmelse med den nationale lovgivning at få adgang til juridiske personers lokaler for at beslaglægge dokumenter. Adgangen til sådanne lokaler er nødvendig, når der er rimelig mistanke om, at der findes

⁽¹⁾ Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 1).

dokumenter og andre data vedrørende genstanden for en kontrol eller undersøgelse, som kunne være af relevans som bevis for overtrædelse af denne forordning. Adgang til sådanne lokaler er endvidere nødvendig, når den person, som allerede er blevet anmodet om oplysninger, undlader at efterkomme anmodningen, eller når der er rimelig grund til at formode, at en anmodning, såfremt den blev fremsat, ikke ville blive efterkommet, eller at dokumenter eller oplysninger, som kravet om oplysninger vedrører, ville blive fjernet, forvansket eller tilintetgjort. Hvis forhåndstilladelse fra en domstol i den pågældende medlemsstat er påkrævet i henhold til den nationale lovgivning, bør adgang til lokaler ske efter indhentning af den pågældende forhåndstilladelse fra en domstol.

- (52) Eksisterende optagelser af telefonsamtaler og datatrafik fra tilsynsbelagte enheder kan udgøre vigtigt og undertiden det eneste bevismateriale i forbindelse med at afsløre og bevise forekomsten af overtrædelse af denne forordning, navnlig overholdelse af governance- og kontrolkrav. Disse optegnelser og optagelser kan bidrage til at bekræfte identiteten på den person, der er ansvarlig for indberetningen af inputdata, de personer, der er ansvarlige for godkendelse heraf, og hvorvidt ansatte fortsat holdes organisatorisk adskilt. Derfor bør kompetente myndigheder kunne kræve udlevering af eksisterende optagelser af telefonsamtaler, elektronisk kommunikation og datatrafik, som opbevares af tilsynsbelagte enheder, hvis der er en begrundet mistanke om, at disse optagelser eller optegnelser vedrørende genstanden for kontrol eller undersøgelse kunne være relevante for at bevise en overtrædelse af denne forordning.
- (53) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til respekt for privatliv og familieliv, retten til beskyttelse af personoplysninger, retten til ytrings- og informationsfrihed, friheden til at drive egen virksomhed, ejendomsretten, retten til forbrugerbeskyttelse, adgangen til effektive retsmidler og retten til forsvar. Denne forordning bør følgelig fortolkes og anvendes under overholdelse af disse rettigheder og principper.
- (54) Retten til forsvar for de berørte personer bør sikres fuldt ud. Personer, der er genstand for en sag, bør navnlig have adgang til de resultater, som de kompetente myndigheder har baseret deres afgørelse på, og bør have ret til at blive hørt.
- (55) Gennemsigtighed med hensyn til benchmarks er nødvendig af hensyn til det finansielle markedes stabilitet og beskyttelsen af investorer. Enhver udveksling eller videregivelse af oplysninger fra kompetente myndigheder bør ske i overensstemmelse med reglerne om videregivelse af personoplysninger fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF⁽¹⁾. Enhver udveksling eller videregivelse af oplysninger fra ESMA bør være i overensstemmelse med reglerne om videregivelse af personoplysninger fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001⁽²⁾.
- (56) Medlemsstaterne bør under hensyntagen til principperne i Kommissionens meddelelse af 8. december 2010 om styrkelse af sanktionsordninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser og EU-retsakter vedtaget som en opfølgning på denne meddelelse med henblik på at sikre en fælles fremgangsmåde og en afskrækkende virkning fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, herunder bøder, ved overtrædelse af denne forordning og bør sørge for, at de gennemføres. Disse administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger bør være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.
- (57) Administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger bør i de enkelte tilfælde fastlægges under hensyntagen til relevante faktorer, som f.eks. tilbagebetaling af eventuelle identificerede fortjenester, overtrædelsens grovhed og varighed, eventuelle skærpene eller formildende omstændigheder, nødvendigheden af administrative bøders afskrækkende virkning og, hvor det er relevant, indeholde en nedsættelse til gengæld for samarbejde med den kompetente myndighed. Navnlig bør det faktiske beløb, der pålægges i administrativ bøde i en konkret sag, kunne nå op på det maksimumsniveau, der er fastsat i denne forordning, eller på det højere niveau, der er fastsat i national ret, for meget alvorlige overtrædelser, mens der bør kunne pålægges administrative bøder, som ligger væsentligt under maksimumsniveauet, ved mindre overtrædelser, eller hvis der indgås forlig. Den kompetente myndighed bør have mulighed for pålæggelse af midlertidig udelukkelse fra udøvelse af ledelsesfunktioner hos benchmarkadministratorer eller stillere.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

- (58) Denne forordning bør ikke indskrænke medlemsstaternes mulighed for at indføre administrative sanktioner på højere niveauer eller berøre eventuelle bestemmelser om strafferetlige sanktioner i medlemsstaternes lovgivning.
- (59) Selv om intet er til hinder for, at medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om administrative og strafferetlige sanktioner for de samme overtrædelser, bør medlemsstaterne ikke være forpligtet til at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner for overtrædelser af denne forordning, som er omfattet af national strafferet. I overensstemmelse med national lovgivning er medlemsstaterne ikke forpligtet til at pålægge både administrative og strafferetlige sanktioner for den samme overtrædelse, men de bør have mulighed for at gøre det, hvis deres nationale lovgivning tillader det. Opretholdelse af strafferetlige sanktioner i stedet for administrative sanktioner for overtrædelser af denne forordning bør dog ikke begrænse eller på anden måde påvirke de kompetente myndigheders mulighed for rettidigt at samarbejde med, få adgang til og udveksle oplysninger med de kompetente myndigheder i andre medlemsstater i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning, heller ikke efter at de pågældende overtrædelser måtte være henvist til de kompetente retlige myndigheder med henblik på strafferetlig forfølgning.
- (60) Det er nødvendigt at skærpe bestemmelserne om udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder og udvide disses pligt til at yde hinanden bistand og til at samarbejde. Som følge af den øgede grænseoverskridende aktivitet bør de kompetente myndigheder udveksle de for deres hverv nødvendige oplysninger for at sikre en effektiv håndhævelse af denne forordning, også i situationer, hvor en overtrædelse eller en mistanke om en overtrædelse af forordningen berører myndighederne i to eller flere medlemsstater. Ved udveksling af oplysninger er en streng tjenstlig tavshedspligt nødvendig for at sikre, at udvekslingen af oplysninger fungerer gnidningsløst, og at særlige rettigheder respekteres.
- (61) For at sikre, at de kompetente myndigheders beslutninger om at pålægge en administrativ sanktion eller anden foranstaltning har afskrækkende virkning på offentligheden, bør de offentliggøres. Offentliggørelsen af beslutninger om at pålægge en administrativ sanktion eller anden administrativ foranstaltning er også et vigtigt redskab for de kompetente myndigheder, når de skal informere markedsdeltagerne om, hvilken type adfærd der betragtes som en overtrædelse af denne forordning, og til at fremme god adfærd blandt markedsdeltagerne. Hvis en sådan offentliggørelse risikerer at forvolde de involverede personer uforholdsmæssig skade eller bringer de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende undersøgelse i fare, bør de kompetente myndigheder enten offentliggøre de administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger i anonym form eller udskyde offentliggørelsen. Endvidere bør kompetente myndigheder have mulighed for ikke at offentliggøre en beslutning om at pålægge administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger overhovedet, hvis anonym eller udskudt offentliggørelse vurderes ikke at være tilstrækkelig til at sikre, at de finansielle markeders stabilitet ikke bringes i fare. Kompetente myndigheder er heller ikke forpligtet til at offentliggøre administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger, der vurderes at være af mindre betydning, hvis offentliggørelse ville være uforholdsmæssig.
- (62) Kritiske benchmarks kan involvere stillere, administratorer og brugere i mere end én medlemsstat. Derfor kan ophør af et sådant benchmark eller begivenheder, som undergraver dets integritet i betydelig grad, have konsekvenser i mere end én medlemsstat, hvilket betyder, at det tilsyn med et sådant benchmark, der varetages alene af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor administratoren af benchmarket er etableret, ikke effektivt kan afhjælpe de risici, som det kritiske benchmark repræsenterer. I et sådant tilfælde bør der for at sikre effektiv udveksling af oplysninger om tilsyn blandt kompetente myndigheder og koordinering af deres aktiviteter og tilsynsforanstaltninger dannes kollegier bestående af kompetente myndigheder og ESMA. De aktiviteter, der udføres af kollegierne, bør bidrage til den harmoniserede anvendelse af bestemmelserne i denne forordning og til konvergens i tilsynspraksis. Administratorens kompetente myndighed bør fastlægge skriftlige ordninger vedrørende udveksling af oplysninger, beslutningstagningen, herunder eventuelle regler om afstemningsprocedurer, samarbejde med henblik på foranstaltninger vedrørende obligatoriske bidrag samt de tilfælde, hvor de kompetente myndigheder bør høre hinanden. ESMA's retligt bindende mægling er et nøgleelement i opnåelsen af koordinering, konsekvent tilsyn og konvergens i tilsynspraksis.
- (63) Benchmarks kan anvendes som reference for finansielle instrumenter og finansielle kontrakter med en lang varighed. I visse tilfælde risikerer disse benchmarks ikke længere at måtte leveres, når denne forordning træder i kraft, fordi de har karakteristika, som ikke kan bringes i overensstemmelse med kravene i denne forordning. Samtidig kunne et forbud mod fortsat levering af sådanne benchmarks medføre ophør af de finansielle instrumenter eller finansielle kontrakter eller forstyrrelser i forbindelse med disse og på den måde skade investorerne. Den fortsatte levering af disse benchmarks skal derfor muliggøres i en overgangsperiode.

- (64) I de tilfælde hvor denne forordning får indvirkning eller kan få indvirkning på tilsynsbelagte enheder og markeder, som er omfattet af forordning (EU) nr. 1227/2011, er det nødvendigt, at ESMA konsulterer Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER) for at trække på ACER's ekspertise vedrørende energimarkederne og for at modvirke en eventuel dobbeltregulering.
- (65) For nærmere at præcisere tekniske elementer i denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter, jf. artikel 290 i TEUF, delegeres til Kommissionen for så vidt angår specifikation af tekniske aspekter af definitionerne, for så vidt angår beregningen af den nominelle værdi af finansielle instrumenter, den fiktive værdi af derivater og nettoværdien af investeringsfonde, der anvender et benchmark som reference, med henblik på at afgøre, hvorvidt et sådant benchmark er kritisk, for så vidt angår en gennemgang af den beregningsmetode, der anvendes til at fastlægge tærskelværdien for kritiske og væsentlige benchmarks, for så vidt angår fastlæggelse af objektive begrundelser for at validere et benchmark eller en benchmarkfamilie leveret i et tredjeland, for så vidt angår fastlæggelse af de elementer, der skal lægges til grund for en vurdering af, om ophør eller ændring af et eksisterende benchmark med rimelighed kan forventes at føre til en force majeure-hændelse, hindre opfyldelsen af eller på anden måde udgøre en overtrædelse af bestemmelserne i en finansiel kontrakt eller et finansielt instrument eller reglerne i en investeringsfond, der benytter et sådant benchmark som reference, og for så vidt angår forlængelse af den 24-måneders periode, der er fastsat for registrering i stedet for godkendelse af visse administratorer. Når Kommissionen vedtager disse retsakter, bør den tage hensyn til markedsudviklingen eller den teknologiske udvikling og den internationale konvergens hvad angår tilsynspraksis for benchmarks, herunder især IOSCO's arbejde. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale ⁽¹⁾ af 13. april 2016 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (66) Tekniske standarder bør sikre ensartet harmonisering af kravene til levering af og bidrag til indeks, der bruges som benchmarks, og passende beskyttelse af investorer og forbrugere i hele Unionen. Da ESMA sidder inde med højt specialiseret ekspertise, vil det være effektivt og hensigtsmæssigt at lade denne myndighed få til opgave at udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, hvor der ikke skal træffes politiske valg, til forelæggelse for Kommissionen. Kommissionen bør vedtage udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder udarbejdet af ESMA ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010 for så vidt angår procedurerne for og karakteristikaene ved overvågningsfunktionen, spørgsmålet om, hvordan man sikrer hensigtsmæssigheden og verificerbarheden af en stillers inputdata og dennes interne overvågnings- og verifikationsprocedurer, for så vidt angår de oplysninger, der skal stilles til rådighed af en administrator om benchmark og metodologi, for så vidt angår bestemmelserne i adfærdskodeksen, kravene vedrørende systemer og kontrolforanstaltninger, for så vidt angår de kriterier, som de kompetente myndigheder skal tage i betragtning, når de træffer afgørelse om en eventuel indførelse af visse supplerende krav, for så vidt angår indholdet af benchmarkerklæringen samt de tilfælde, hvor en ajourføring af en sådan erklæring er påkrævet, for så vidt angår minimumsindholdet af samarbejdsaftaler mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder og ESMA, for så vidt angår formen og indholdet af en ansøgning om anerkendelse af et tredjelandsadministrator og præsentation af den information, der skal indgives i forbindelse med en sådan ansøgning, samt for så vidt angår de oplysninger, der skal angives i ansøgninger om godkendelse eller registrering.
- (67) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen, for så vidt angår visse aspekter, tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår oprettelse og gennemgang af en liste over offentlige myndigheder i Unionen, for så vidt angår oprettelse og gennemgang af listen over kritiske benchmarks og for så vidt angår bedømmelse af ækvivalensen af den retlige ramme, som leverandører af benchmarks i tredjelande er underlagt, med henblik på fuld eller delvis ækvivalens. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽²⁾.
- (68) Kommissionen bør også tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder udarbejdet af ESMA, som fastlægger modeller for overensstemmelseserklæringer samt procedurerne og formatet for udvekslingen af oplysninger mellem kompetente myndigheder og ESMA, ved hjælp af gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

⁽¹⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (69) Målene for denne forordning, nemlig at fastlægge en konsekvent og effektiv ordning til at imødegå sårbarhederne i forbindelse med benchmarks, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, idet den samlede virkning af problemer vedrørende benchmarks kun kan registreres fuldt ud på EU-plan, men kan på grund af denne forordnings omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (70) På grund af det hastende behov for at genoprette tilliden til benchmarks og fremme fair og gennemsigtige finansielle markeder, bør denne forordning træde i kraft dagen efter sin offentliggørelse.
- (71) Forbrugere kan indgå finansielle kontrakter, navnlig aftaler om realkredit og forbrugslån, der benytter et benchmark som reference, men ulige forhandlingsstyrke og anvendelsen af standardvilkår betyder, at de kan have et begrænset valg med hensyn til det anvendte benchmark. Det bør derfor sikres, at forbrugerne i det mindste modtager fyldestgørende information fra kreditgivere eller kreditformidlere. Direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU bør derfor ændres med henblik herpå.
- (72) Forordning (EU) nr. 596/2014 kræver, at personer med ledelsesansvar og personer, der er nært knyttet til dem, underretter udstederen og den kompetente myndighed om alle transaktioner, som de udfører for egen regning, og som vedrører finansielle instrumenter, der selv er knyttet til deres udsteders aktier og gældsinstrumenter. Der findes imidlertid en række finansielle instrumenter, der er knyttet til aktier og gældsinstrumenter fra en given udsteder. Sådanne finansielle instrumenter omfatter andele i kollektive investeringsinstitutter, strukturerede produkter eller finansielle instrumenter, der omfatter et derivat, som medfører eksponering over for aktier eller gældsinstrumenter udstedt af en udsteder. Alle transaktioner i sådanne finansielle instrumenter, der ligger over en minimumsgrænse, bør være underlagt et krav om anmeldelse til udstederen og den kompetente myndighed. Der bør gøres en undtagelse, når enten det tilknyttede finansielle instrument medfører en eksponering på 20 % eller derunder over for udstederens aktier eller gældsinstrumenter, eller personen med ledelsesansvar eller den nært tilknyttede person ikke havde og ikke kunne have kendskab til investeringssammensætningen af det tilknyttede finansielle instrument. Forordning (EU) nr. 596/2014 bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning indføres en fælles ramme med henblik på at sikre nøjagtigheden og integriteten af indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondens økonomiske resultater i Unionen. Denne forordning er på den måde medvirkende til, at det indre marked fungerer på tilfredsstillende vis, samtidig med at der sikres et højt niveau af forbruger- og investorbeskyttelse.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på levering af benchmarks, bidrag af inputdata til et benchmark og anvendelsen af et benchmark i Unionen.

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på:
- a) en centralbank
  - b) en offentlig myndighed, når denne bidrager med data til, leverer eller kontrollerer leveringen af benchmarks med et samfundspolitisk sigte, herunder foranstaltninger vedrørende beskæftigelse, økonomisk aktivitet og inflation
  - c) en central modpart (CCP), når denne leverer referencepriser eller afviklingspriser med henblik på CCP-risikostyring og afvikling
  - d) levering af enkelte referencepriser for de finansielle instrumenter anført i afsnit C i bilag I til direktiv 2014/65/EU
  - e) pressen, andre medier eller journalister, når disse blot offentliggør eller omtaler et benchmark som led i deres journalistiske virksomhed uden at udøve nogen kontrol over leveringen af det pågældende benchmark
  - f) en fysisk eller juridisk person, der yder eller giver tilsagn om at yde kredit som led i udøvelsen af sin erhvervsmæssige virksomhed, for så vidt som denne person offentliggør eller gør tilgængelig for offentligheden sine egne variable eller faste debitorrentesatser, som er fastlagt ved interne afgørelser og kun gælder for finansielle kontrakter indgået af den pågældende person eller af et selskab i samme koncern med vedkommendes kunder
  - g) et råvarebenchmark baseret på bidrag fra stillere, som for hovedpartens vedkommende er ikketilsynsbelagte enheder, for hvilke begge af følgende to betingelser er opfyldt:
    - i) benchmarket anvendes som reference for finansielle instrumenter, for hvilke der er indgivet anmodning om optagelse til handel på en enkelt markedsplads som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 24), i direktiv 2014/65/EU, eller som handles på en sådan enkelt markedsplads
    - ii) den samlede fiktive værdi af de finansielle instrumenter, der anvender benchmarket som reference, udgør højst 100 mio. EUR
  - h) en indeksproducent for så vidt angår et indeks leveret af vedkommende, når indeksproducenten ikke er bekendt med og ikke med rimelighed kunne vide, at det pågældende indeks anvendes til de i artikel 3, stk. 1, nr. 3), anførte formål.

Artikel 3

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:
- 1) »indeks«: ethvert tal:
    - a) som offentliggøres eller stilles til rådighed for offentligheden
    - b) som regelmæssigt fastlægges
      - i) helt eller delvist ved anvendelse af en formel eller en anden beregningsmetode eller ved vurdering og
      - ii) på basis af værdien af et eller flere underliggende aktiver eller på basis af priser, herunder estimerede priser, faktiske eller estimerede rentesatser, prisstillelser og bindende prisstillelser eller andre værdier eller undersøgelser
  - 2) »indeksproducent«: en fysisk eller juridisk person, der kontrollerer leveringen af et indeks
  - 3) »benchmark«: ethvert indeks, der bruges som reference ved fastlæggelse af det beløb, som skal betales i henhold til et finansielt instrument eller en finansiell kontrakt, eller ved fastlæggelse af værdien af et finansielt instrument, eller et indeks, der anvendes til at måle en investeringsfonds økonomiske resultater med det formål at spore udbyttet af et sådant indeks, fastsætte allokeringen af aktiver for en portefølje eller beregne de resultatbetingede gebyrer

- 4) »benchmarkfamilie«: en gruppe af benchmarks leveret af den samme administrator og fastlagt ud fra inputdata af ensartet karakter, som specifikt måler den samme eller en tilsvarende markedsmæssig eller økonomisk realitet
- 5) »levering af et benchmark«:
  - a) administration af ordningerne for fastlæggelse af et benchmark
  - b) indsamling, analyse eller behandling af inputdata med henblik på at fastlægge et benchmark og
  - c) fastlæggelse af et benchmark ved anvendelse af en formel eller en anden beregningsmetode eller ved vurdering af inputdata leveret til dette formål
- 6) »administrator«: en fysisk eller juridisk person, der har kontrol med leveringen af et benchmark
- 7) »brug af et benchmark«:
  - a) udstedelse af et finansielt instrument, der benytter et indeks eller en kombination af indeks som reference
  - b) fastlæggelse af det beløb, der skal betales i henhold til et finansielt instrument eller en finansiell kontrakt, ved at benytte et indeks eller en kombination af indeks som reference
  - c) deltagelse i en finansiell kontrakt, der benytter et indeks eller en kombination af indeks som reference
  - d) levering af en debitorrentesats som defineret i artikel 3, litra j), i direktiv 2008/48/EF, der er beregnet som et »spread« eller en fortjenstmargen i forhold til et indeks eller en kombination af indeks og udelukkende anvendes som reference i en finansiell kontrakt, som kreditgiveren er part i
  - e) måling af en investeringsfonds økonomiske resultater ved hjælp af et indeks eller en kombination af indeks med det formål at spore udbyttet af et sådant indeks eller en sådan kombination af indeks, at fastsætte allokeringen af aktiver for en portefølje eller at beregne resultatbetingede gebyrer
- 8) »bidrag af inputdata«: levering af inputdata, der ikke er umiddelbart tilgængelige, til en administrator eller en anden person med henblik på at overføre de informationer, der skal bruges til at fastlægge et benchmark, og som leveres til dette formål
- 9) »stiller«: en fysisk eller juridisk person, der bidrager med inputdata
- 10) »tilsynsbelagt stiller«: en tilsynsbelagt enhed, der bidrager med inputdata til en administrator, der er etableret i Unionen
- 11) »indberetter«: en fysisk person, som stilleren har ansat med henblik på at bidrage med inputdata
- 12) »assessor«: en person ansat af en administrator af et råvarebenchmark eller enhver anden fysisk person, hvis tjenester stilles til administratorens rådighed eller under administratorens kontrol, og som er ansvarlig for at anvende en metodologi på eller foretage en bedømmelse af inputdata og andre informationer for at nå frem til en endelig vurdering vedrørende prisen på en bestemt råvare
- 13) »fagmæssig bedømmelse«: en administrators eller stillers udøvelse af skøn i forbindelse med brugen af data med henblik på at fastlægge et benchmark, herunder i form af ekstrapolering af værdier fra tidligere eller relaterede transaktioner, justering af værdier for at tage højde for faktorer, som kan påvirke datakvaliteten, såsom markedshændelser eller forringelse af en købers eller sælgers kreditkvalitet og vægning af faste bud eller tilbud, som overstiger en vis afsluttet transaktion
- 14) »inputdata«: de data vedrørende værdier af et eller flere underliggende aktiver eller en eller flere priser, herunder estimerede priser, prisstillelser, bindende prisstillelser eller andre værdier, som en administrator anvender til at fastlægge et benchmark
- 15) »transaktionsdata«: observerbare priser, satser, indeks eller værdier, der repræsenterer transaktioner mellem ikketilknyttede modparter på et aktivt marked, som er underlagt konkurrerende udbuds- og efterspørgselskræfter

- 16) »finansielt instrument«: ethvert af de instrumenter, der er anført i afsnit C i bilag I til direktiv 2014/65/EU, for hvilket der er indgivet en anmodning om optagelse til handel på en markedsplads som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 24), i direktiv 2014/65/EU, eller som handles på en markedsplads som defineret i nr. 24) eller via en systematisk internalisator som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 20), i nævnte direktiv
- 17) »tilsynsbelagt enhed«: følgende enheder:
- a) et kreditinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽¹⁾
  - b) et investeringsselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i direktiv 2014/65/EU
  - c) et forsikringsselskab som defineret i artikel 13, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF ⁽²⁾
  - d) et genforsikringsselskab som defineret i artikel 13, nr. 4), i direktiv 2009/138/EF
  - e) et institut for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitut) som defineret i artikel 1, stk. 2, i direktiv 2009/65/EF eller, hvis det er relevant, et administrationsselskab for institutter for kollektiv investering i værdipapirer som defineret i artikel 2, stk. 1, litra b), i nævnte direktiv
  - f) en forvalter af alternative investeringsfonde (FAIF) som defineret i artikel 4, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU ⁽³⁾
  - g) en arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse som defineret i artikel 6, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF ⁽⁴⁾
  - h) en kreditgiver som defineret i artikel 3, litra b), i direktiv 2008/48/EF i forbindelse med kreditaftaler som defineret i artikel 3, litra c), i nævnte direktiv
  - i) et ikkekreditinstitut som defineret i artikel 4, nr. 10), i direktiv 2014/17/EU i forbindelse med kreditaftaler som defineret i artikel 4, nr. 3), i nævnte direktiv
  - j) en markedsoperatør som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 18), i direktiv 2014/65/EU
  - k) en CCP som defineret i artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 ⁽⁵⁾
  - l) et transaktionsregister som defineret i artikel 2, nr. 2), i forordning (EU) nr. 648/2012
  - m) en administrator
- 18) »finansiel kontrakt«:
- a) en kreditaftale som defineret i artikel 3, litra c), i direktiv 2008/48/EF
  - b) en kreditaftale som defineret i artikel 4, nr. 3), i direktiv 2014/17/EU
- 19) »investeringsfond«: en AIF som defineret i artikel 4, stk. 1, litra a), i direktiv 2011/61/EU eller et investeringsinstitut som defineret i artikel 1, stk. 2, i direktiv 2009/65/EF

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed (EUT L 235 af 23.9.2003, s. 10).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

- 20) »ledelsesorgan«: det eller de organer hos en administrator eller en anden tilsynsbelagt enhed, som er udpeget i overensstemmelse med national lovgivning, som har beføjelse til at fastlægge strategi, målsætninger og generelle ledelsesprincipper for administratoren eller den tilsynsbelagte enhed, og som fører tilsyn med og overvåger ledelsens beslutningstagning og omfatter personer, som varetager administratorens eller den tilsynsbelagte enheds daglige ledelse
- 21) »forbruger«: en fysisk person, der i forbindelse med indgåelse af finansielle kontrakter, som er omfattet af denne forordning, ikke handler som led i sin erhvervmæssige virksomhed
- 22) »rentebenchmark«: et benchmark, som med henblik på dette stykkes nr. 1), litra b), nr. ii), er fastsat på grundlag af den rentesats, hvortil banker kan udlåne til eller låne af andre banker eller agenter, som ikke er banker, på pengemarkedet
- 23) »råvarebenchmark«: et benchmark, hvor det underliggende aktiv med henblik på nærværende stykkes nr. 1, litra b), nr. ii), er en råvare som defineret i artikel 2, nr. 1), i Kommissionens forordning (EF) nr. 1287/2006 ⁽¹⁾, eksklusive emissionstilladelser som omhandlet i afsnit C, nr. 11), i bilag I til direktiv 2014/65/EU
- 24) »benchmark baseret på regulerede data«: et benchmark fastlagt ved anvendelse af en formel omfattende:
- a) inputdata, der i deres helhed leveres direkte fra:
- i) en markedsplads som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 24), i direktiv 2014/65/EU, eller en markedsplads i et tredjeland for hvilket Kommissionen har vedtaget en gennemførelsesafgørelse om, at de retlige og tilsynsmæssige rammer i det pågældende land anses for at have ækvivalent virkning i henhold til artikel 28, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 ⁽²⁾, eller et reguleret marked, der anses for at være ækvivalent i henhold til artikel 2a i direktiv (EU) nr. 648/2012, men i hvert tilfælde kun for så vidt angår transaktionsdata vedrørende finansielle instrumenter
  - ii) en godkendt offentliggørelsesordning som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 52), i direktiv 2014/65/EU eller en udbyder af konsolideret løbende handelsinformation som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 53), i direktiv 2014/65/EU, i overensstemmelse med obligatoriske efterhandelsgennemsigtighedskrav, men kun for så vidt angår transaktionsdata vedrørende finansielle instrumenter, der handles på en markedsplads
  - iii) en godkendt indberetningsmekanisme som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 54), i direktiv 2014/65/EU, men kun for så vidt angår transaktionsdata vedrørende finansielle instrumenter, der handles på en markedsplads, og som skal offentliggøres i overensstemmelse med obligatoriske efterhandelsgennemsigtighedskrav
  - iv) en elektricitetsbørs, jf. artikel 37, stk. 1, litra j), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF ⁽³⁾,
  - v) en naturgasbørs, jf. artikel 41, stk. 1, litra j), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF ⁽⁴⁾,
  - vi) en auktionsplatform, jf. artikel 26 eller 30 i Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 ⁽⁵⁾
  - vii) en tjenesteudbyder, til hvem administratoren har outsourcet dataindsamlingen i overensstemmelse med artikel 10, forudsat at tjenesteudbyderen modtager dataene i deres helhed direkte fra en enhed omhandlet i nr. i)-vi)
- b) nettoværdier af investeringsfondes aktiver

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1287/2006 af 10. august 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF for så vidt angår registreringsforpligtelser for investeringsselskaber, indberetning af transaktioner, markeds-gennemsigtighed, optagelse af finansielle instrumenter til handel samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv (EUT L 241 af 2.9.2006, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 84).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 94).

⁽⁵⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (EUT L 302 af 18.11.2010, s. 1).

- 25) »kritisk benchmark«: et benchmark, der ikke er baseret på regulerede data, og som opfylder en hvilken som helst af betingelserne fastsat i artikel 20, stk. 1, og som er opført på den liste, som Kommissionen fastlægger i henhold til nævnte artikel
- 26) »væsentligt benchmark«: et benchmark, der opfylder betingelserne fastsat i artikel 24, stk. 1
- 27) »ikkevæsentligt benchmark«: et benchmark, der ikke opfylder betingelserne fastsat i artikel 20, stk. 1, og 24, stk. 1
- 28) »etableret«: for så vidt angår en juridisk person, det land, hvor den pågældende person har sit hjemsted eller en anden officiel adresse, og for så vidt angår en fysisk person, det land, hvor den pågældende person har sit skattemæssige hjemsted.
- 29) »offentlig myndighed«:
- a) en statslig eller anden offentlig forvaltning, herunder enheder, der har ansvar for eller deltager i forvaltningen af den offentlige gæld
  - b) en enhed eller person, der udøver offentlige administrative funktioner i henhold til national ret eller har offentlige ansvarsområder eller funktioner eller leverer offentlige tjenesteydelser, herunder måling af beskæftigelse, økonomisk aktivitet og inflation, og som er under kontrol af en enhed som omhandlet i litra a).

2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 49 med henblik på nærmere fastlæggelse af visse tekniske aspekter af definitionerne i nærværende artikels stk. 1, navnlig fastlæggelse af, hvad der udgør offentliggørelse i forbindelse med definitionen af et indeks.

Hvis det er relevant, tager Kommissionen hensyn til udviklingen på markedet eller i teknologien og den internationale konvergens hvad angår tilsynspraksis for benchmarks.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at udarbejde og revidere en liste over offentlige myndigheder i Unionen, der falder ind under definitionen i nærværende artikels stk. 1, nr. 29). Disse gennemførelsesretsakter vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 50, stk. 2.

Hvis det er relevant, tager Kommissionen hensyn til udviklingen på markedet eller i teknologien og den internationale konvergens hvad angår tilsynspraksis for benchmarks.

AFSNIT II

INTEGRITET OG PÅLIDELIGHED AF BENCHMARKS

KAPITEL 1

Governance- og kontrolkrav for administratorer

Artikel 4

Krav vedrørende governance og interessekonflikter

1. En administrator skal have indført solide governanceordninger, hvilket omfatter en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskelig og konsekvent rolle- og ansvarsfordeling for alle personer, som er involveret i leveringen af et benchmark.

Administratorer skal træffe passende foranstaltninger for at identificere samt forebygge eller håndtere interessekonflikter mellem dem selv, herunder deres ledere, ansatte og eller enhver anden fysisk person eller tredjemand, som direkte eller indirekte er knyttet til dem gennem kontrol, og stillere og brugere, samt for at sikre, at enhver bedømmelse eller ethvert skøn, der måtte være påkrævet som led i benchmarkfastlæggelsesprocessen, foretages på en uafhængig og uvildig måde.

2. Leveringen af et benchmark skal operationelt være adskilt fra enhver del af en administrators virksomhed, der kan skabe en faktisk eller potentiel interessekonflikt.
3. Såfremt der opstår interessekonflikter hos en administrator som følge af dennes ejerskabsstruktur, kontrollerende interesser eller andre aktiviteter udført af en enhed, der ejer eller kontrollerer administratoren, eller af en enhed, som er ejet eller kontrolleret af administratoren eller en af administratorens tilknyttede virksomheder, og disse konflikter ikke i tilstrækkelig grad kan modvirkes, kan den relevante kompetente myndighed kræve, at administratoren etablerer en uafhængig overvågningsfunktion, som skal omfatte en afbalanceret repræsentation af interesser, herunder brugere og stillere.
4. Hvis en sådan interessekonflikt ikke kan håndteres på fyldestgørende vis, kan den relevante kompetente myndighed kræve, at administratoren enten afbryder de aktiviteter eller forbindelser, der skaber interessekonflikten, eller ophører med at udarbejde benchmarket.
5. En administrator skal offentliggøre eller oplyse om alle eksisterende eller potentielle interessekonflikter til brugere af et benchmark og til den relevante kompetente myndighed, og, hvor det er relevant, stillere, herunder interessekonflikter, der opstår som følge af ejerskabet til eller kontrollen over administratoren.
6. En administrator skal indføre og anvende passende politikker og procedurer og træffe effektive organisatoriske foranstaltninger med henblik på at identificere, oplyse om, modvirke og begrænse interessekonflikter for at beskytte integriteten og uafhængigheden i forbindelse med fastlæggelse af benchmarks. Sådanne politikker og procedurer skal regelmæssigt gennemgås og ajourføres. Politikkerne og procedurerne skal tage hensyn til og fastlægge retningslinjer for interessekonflikter, graden af skønsudøvelse i benchmarkfastlæggelsesprocessen og de risici, som benchmarket repræsenterer, og skal i den forbindelse:
  - a) sikre fortroligheden af oplysninger, som administratoren har bidraget til eller fremlagt, under forbehold af denne forordnings krav til gennemsigtighed og åbenhed, og
  - b) specifikt modvirke interessekonflikter som følge af administratorens ejerskab eller kontrol, som følge af andre interesser i administratorens koncern eller som følge af andre personer, der kan udøve indflydelse eller kontrol over administratoren i forhold til fastsættelse af benchmarket.
7. Administratorer skal sikre, at deres ansatte og andre fysiske personer, hvis tjenester er stillet til deres rådighed eller underlagt deres kontrol, og som er direkte involveret i leveringen af et benchmark:
  - a) har de færdigheder samt den viden og erfaring, der kræves for udførelsen af de opgaver, de er tildelt, og er underlagt effektiv ledelse og effektivt tilsyn
  - b) ikke udsættes for upassende påvirkning eller interessekonflikter og ikke aflønnes eller præstationsevalueres på en sådan måde, at det skaber interessekonflikter eller på anden måde indvirker negativt på integriteten af benchmarkfastlæggelsesprocessen
  - c) ikke har interesser og forretningsforbindelser, der kan kompromittere den pågældende administrators aktiviteter
  - d) har forbud mod at bidrage til fastlæggelse af et benchmark ved at deltage i bud, tilbud og handler på egne eller markedsdeltageres vegne, medmindre en sådan måde at bidrage på udtrykkeligt indgår i benchmarkmetodologien og er omfattet af særlige regler heri, og
  - e) er genstand for effektive procedurer, der har til formål at kontrollere udvekslingen af information med andre ansatte, der er involveret i aktiviteter, som kan skabe risiko for interessekonflikt, eller med tredjeparter, når den pågældende information kan påvirke benchmarket.
8. En administrator skal fastlægge specifikke interne kontrolprocedurer med henblik på at sikre integriteten og pålideligheden af den ansatte eller den person, der fastlægger benchmarket, herunder som minimum i form af intern godkendelse fra ledelsen, inden et benchmark formidles videre.

Artikel 5

Krav vedrørende overvågningsfunktion

1. Administratorer skal oprette og vedligeholde en permanent og effektiv overvågningsfunktion med henblik på at sikre overvågning af alle aspekter af leveringen af deres benchmarks.

2. Administratorer skal udvikle og vedligeholde solide procedurer vedrørende deres overvågningsfunktion, som skal stilles til rådighed for de relevante kompetente myndigheder.
3. Overvågningsfunktionen skal fungere med integritet og skal omfatte følgende opgaver, som tilpasses af administrator på grundlag af benchmarkets kompleksitet, anvendelse og sårbarhed:
  - a) en gennemgang af benchmarkets definition og metodologi mindst en gang om året
  - b) overvågning af enhver ændring af benchmarkmetodologien med mulighed for at anmode administratoren om at foretage en høring om sådanne ændringer
  - c) overvågning af administratorens kontrolforanstaltninger, administrationen og driften af benchmarket, og, i de tilfælde hvor et benchmark bygger på inputdata fra stillere, af adfærdskodeksen omhandlet i artikel 15
  - d) gennemgang og godkendelse af procedurer for ophør af leveringen af benchmarket, herunder enhver høring om et ophør
  - e) overvågning af eventuelle tredjeparter, der er involveret i leveringen af benchmarket, herunder sådanne, der varetager beregninger eller formidling
  - f) vurdering af interne og eksterne revisioner eller gennemgange og overvågning af gennemførelsen af identificerede afhjælpende tiltag
  - g) i tilfælde, hvor et benchmark bygger på inputdata fra stillere, overvågning af inputdata og stillere samt af administratorens fremgangsmåde i forbindelse med kritik eller validering af inputdatabidrag
  - h) i tilfælde, hvor et benchmark bygger på inputdata fra stillere, fastlæggelse af effektive foranstaltninger vedrørende overtrædelse af adfærdskodeksen omhandlet i artikel 15, og
  - i) i tilfælde, hvor et benchmark bygger på inputdata fra stillere, indberetning til de relevante kompetente myndigheder af enhver forseelse fra stilleres eller administratorens side, som kontrolfunktionen får kendskab til, og eventuelle anormale eller mistænkelige inputdata.
4. Overvågningsfunktionen skal udøves af et uafhængigt udvalg eller ved hjælp af en anden hensigtsmæssig governanceordning.
5. ESMA skal udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere procedurerne vedrørende overvågningsfunktionen og dennes karakteristika, herunder dens sammensætning og placering inden for administratorens organisation, således at funktionens integritet sikres, og interessekonflikter udelukkes. Navnlig skal ESMA udarbejde en ikkeudtømmende liste over hensigtsmæssige governanceordninger, jf. stk. 4.

ESMA skal skelne mellem de forskellige typer af benchmarks og sektorer, som fastsat i denne forordning, og tage hensyn til forskellene i administratorernes ejerskabsforhold og kontrolstrukturer, til benchmarksleveringens karakter, omfang og kompleksitet, samt til benchmarkets risiko og virkningsgrad, bl.a. i lyset af den internationale konvergens i tilsynspraksis hvad angår governancekrav til benchmarks. ESMA's udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder skal imidlertid ikke omfatte eller finde anvendelse på administratorer af ikkevæsentlige benchmarks.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. april 2017.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

6. ESMA kan udstede retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1095/2010 til administratorer af ikkevæsentlige benchmarks med henblik på at præcisere de i nærværende artikels stk. 5 omhandlede elementer.

Artikel 6

Krav vedrørende kontrolramme

1. Administratorer skal have en kontrolramme, der sikrer, at deres benchmarks leveres og offentliggøres eller stilles til rådighed i overensstemmelse med denne forordning.

2. Kontrolrammen skal stå i forhold til niveauet af interessekonflikter, graden af skøn i leveringen af benchmarks og arten af inputdata til benchmarket.
3. Kontrolrammen skal omfatte:
  - a) styring af operationelle risici
  - b) hensigtsmæssige og effektive forretningskontinuitets- og katastrofeberedskabsplaner
  - c) de nødprocedurer, der skal tages i brug i tilfælde af en afbrydelse af benchmarkleveringsprocessen.
4. En administrator skal:
  - a) sikre, at stillere overholder adfærdskodeksen omhandlet i artikel 15 og de gældende standarder for inputdata
  - b) overvåge inputdata, herunder om muligt overvågning af inputdata inden offentliggørelsen af benchmarket og validering af inputdata efter offentliggørelse med henblik på at identificere fejl og uregelmæssigheder.
5. Kontrolrammen skal dokumenteres, gennemgås og opdateres efter behov og skal stilles til rådighed for den relevante kompetente myndighed samt, efter anmodning, for brugerne.

Artikel 7

Krav vedrørende ansvarlighedsramme

1. En administrator skal have en ansvarlighedsramme, der omfatter opbevaring af optegnelser, revision og gennemgang og en klageproces, og som dokumenterer overholdelsen af kravene i denne forordning.
2. En administrator skal udpege en uafhængig intern eller ekstern funktion, som har den nødvendige kompetence til at gennemgå og rapportere om administratorens overholdelse af benchmarkmetodologien og denne forordning.
3. For så vidt angår kritiske benchmarks skal en administrator udpege en uafhængig ekstern revisor, som mindst en gang om året skal gennemgå og rapportere om administratorens overholdelse af benchmarkmetodologien og denne forordning.
4. På anmodning af den relevante kompetente myndighed skal en administrator forelægge denne nærmere oplysninger om gennemgange og rapporter i henhold til stk. 2. På anmodning af den relevante kompetente myndighed eller en bruger af et benchmark skal en administrator offentliggøre nærmere oplysninger om revisioner foretaget i henhold til stk. 3.

Artikel 8

Krav vedrørende opbevaring af optegnelser

1. En administrator skal opbevare optegnelser over:
  - a) alle inputdata, herunder anvendelsen af sådanne data
  - b) den anvendte metodologi til fastlæggelse af et benchmark
  - c) enhver bedømmelse eller skønsudøvelse foretaget af administratoren og, hvor det er relevant, assessorer ved fastlæggelse af benchmarks, herunder begrundelsen for bedømmelsen eller skønnet
  - d) tilfælde, hvor inputdata er ladet ude af betragtning, navnlig hvor de opfyldte kravene i benchmarkmetodologien, inklusive begrundelsen for en sådan udeladelse

- e) andre ændringer i eller afvigelser fra standardprocedurer og -metodologier, inklusive ændringer foretaget i perioder med markedskriser eller -forstyrrelser
  - f) identiteten af indberetterne og de fysiske personer, som administratoren har ansat til at fastlægge et benchmark
  - g) alle dokumenter vedrørende klager, herunder dokumenter indsendt af en klager, og
  - h) telefonsamtaler eller elektronisk kommunikation mellem en eller flere personer ansat af administratoren og stillere eller indberettere, der har bidraget til et benchmark.
2. En administrator skal opbevare de optegnelser, der er nævnt i stk. 1, i mindst fem år i en sådan form, at benchmarkfastlæggelsen kan gentages og forstås fuldt ud, og der kan foretages en revision eller evaluering af inputdata, beregninger, bedømmelser og skøn. Optegnelser vedrørende telefonsamtaler eller elektronisk kommunikation registreret i overensstemmelse med stk. 1, litra h), stilles efter anmodning til rådighed for de personer, der er involveret i samtalerne eller kommunikationen, og opbevares i tre år.

Artikel 9

Klagebehandlingsmekanisme

1. En administrator skal indføre og offentliggøre procedurer for modtagelse og undersøgelse samt opbevaring af optegnelser over klager, herunder klager over en administrators benchmarkfastlæggelsesproces.
2. En sådan en klagemekanisme skal sikre, at:
  - a) administrator udleverer retningslinjer for klagebehandling, ifølge hvilke der kan indgives klager over, hvorvidt en specifik benchmarkfastlæggelse er repræsentativ for markedsværdien, over en foreslået ændring af benchmarkfastlæggelsesprocessen, over en anvendelse af metodologien i forbindelse med en specifik benchmarkfastlæggelse samt over andre afgørelser i forbindelse med benchmarkfastlæggelsesprocessen
  - b) klager bliver undersøgt på rettidig og fair vis, og at klageren meddeles resultatet af undersøgelsen inden for et rimeligt tidsrum, medmindre en sådan meddelelse vil stride mod den offentlige orden eller mod bestemmelserne i forordning (EU) nr. 596/2014 og
  - c) undersøgelsen udføres uafhængigt af medarbejdere, der kan være eller kan have været involveret i det spørgsmål, der er genstand for klagen.

Artikel 10

Outsourcing

1. En administrator må ikke overlade (outsource) funktioner vedrørende leveringen af et benchmark til tredjemand på en sådan måde, at administratorens kontrol med leveringen af benchmarket eller den relevante kompetente myndigheds mulighed for at føre tilsyn med benchmarket forringes væsentligt.
2. Hvis en administrator outsourcer funktioner eller relevante tjenester og aktiviteter i forbindelse med leveringen af et benchmark til en tjenesteudbyder, har administratoren fortsat det fulde ansvar for opfyldelsen af sine forpligtelser i henhold til denne forordning.
3. Når outsourcing finder sted, skal administratoren sikre, at følgende betingelser er opfyldt:
  - a) tjenesteudbyderen har den evne, den kapacitet og de tilladelser, der efter loven er foreskrevet for at kunne varetage de outsourcete funktioner, tjenesteydelser eller aktiviteter på en pålidelig og professionel måde

- b) administratoren stiller oplysninger om identiteten af og opgaverne for den tjenesteudbyder, der deltager i processen for fastsættelse af benchmarks, til rådighed for de relevante kompetente myndigheder
- c) administratoren træffer passende foranstaltninger, hvis det fremgår, at tjenesteudbyderen muligvis ikke udfører funktionerne effektivt og i henhold til gældende lov og reguleringsmæssige krav
- d) administratoren bevarer den nødvendige ekspertise til effektivt at føre tilsyn med de outsourcete funktioner og styre de risici, der er forbundet med outsourcingen.
- e) tjenesteudbyderen oplyser administratoren om enhver udvikling, som kan have væsentlig indflydelse på dennes muligheder for at udføre de outsourcete funktioner effektivt og i henhold til gældende lovgivning og fastsatte krav
- f) tjenesteudbyderen samarbejder med den relevante kompetente myndighed i forbindelse med de outsourcete aktiviteter, og administratoren og den relevante kompetente myndighed har effektiv adgang til data vedrørende de outsourcete aktiviteter og til tjenesteudbyderens forretningslokaler, ligesom den relevante kompetente myndighed kan udøve denne ret til adgang
- g) administratoren kan om nødvendigt opsigte ordningerne for outsourcing
- h) administratoren tager rimelige skridt, inklusive beredskabsplaner, til at undgå unødige operationelle risici i forbindelse med tjenesteudbyderens deltagelse i processen for fastsættelse af benchmarks.

KAPITEL 2

Inputdata, metodologi og indberetning af overtrædelser

Artikel 11

Inputdata

1. Leveringen af et benchmark er underlagt følgende krav med hensyn til inputdata:
  - a) Inputdata skal være tilstrækkelige til nøjagtigt og pålideligt at repræsentere den markeds-mæssige eller økonomiske realitet, som benchmarket har til formål at måle.

Inputdata skal være transaktionsdata, hvis sådanne foreligger og er egnede. Hvis transaktionsdata ikke er tilstrækkelige eller egnede til nøjagtigt og pålideligt at repræsentere den markeds-mæssige eller økonomiske realitet, som benchmarket har til formål at måle, kan inputdata, som ikke er transaktionsdata, herunder estimerede priser, prisstillelser og bindende prisstillelser eller andre værdier, bruges
  - b) De i litra a) omhandlede inputdata skal være verificerbare
  - c) Administratoren skal udarbejde og offentliggøre klare retningslinjer vedrørende typerne af inputdata, prioriteringsrækkefølgen for brugen af de forskellige typer af inputdata og anvendelsen af fagmæssig bedømmelse, i overensstemmelse med litra a) og metodologien
  - d) Såfremt et benchmark bygger på inputdata fra stillere, skal administratoren, når det er relevant, indhente inputdataene fra et pålideligt og repræsentativt panel eller udsnit af stillere med henblik på at sikre, at det benchmark, der er resultat heraf, er pålideligt og repræsentativt for den markeds-mæssige eller økonomiske realitet, som benchmarket har til formål at måle
  - e) Administratoren må ikke bruge inputdata fra stillere, hvis administratoren ser tegn på, at disse ikke overholder den i artikel 15 omhandlede adfærdskodeks, og skal i så fald fremskaffe repræsentative, offentligt tilgængelige data.
2. Administratorer skal sikre, at kontrollen af inputdata omfatter:
  - a) kriterier, der fastsætter, hvem der kan levere inputdata til administratoren, og en procedure for udvælgelse af stillere
  - b) en procedure for evaluering af stillerens inputdata og en procedure, der har til formål at hindre stilleren i at levere yderligere inputdata, eller anvendelse af andre sanktioner for manglende overholdelse over for stilleren, hvis det er nødvendigt, og

c) en procedure for validering af inputdata, herunder i forhold til andre indikatorer eller data, med henblik på at sikre deres integritet og nøjagtighed.

3. Hvis et benchmarks inputdata leveres af en frontoffice-funktion, dvs. en afdeling, division, gruppe eller personale hos stillere eller et tilknyttet selskab, som udfører aktiviteter i forbindelse med prisfastsættelse, handel, salg, markedsføring, annoncering, indhentning af bud, strukturering eller mægling, skal administratoren:

a) indhente data fra andre kilder, der kan underbygge disse inputdata

b) sikre, at stillerne har passende interne overvågnings- og verifikationsprocedurer.

4. Hvis administratoren vurderer, at inputdataene ikke repræsenterer den markedsmæssige eller økonomiske realitet, som benchmarket skal måle, skal administratoren inden for et rimeligt tidsrum enten ændre inputdataene, stillerne eller metodologien for at sikre, at inputdataene repræsenterer denne markedsmæssige eller økonomiske realitet, eller i modsat fald ophøre med at levere det pågældende benchmark.

5. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at præcisere, hvordan man sikrer, at inputdata er hensigtsmæssige og verificerbare, jf. stk. 1, litra a) og b), samt de interne overvågnings- og verifikationsprocedurer hos en stiller, som administratoren skal sikre foreligger, jf. stk. 3, litra b), for at sikre integriteten og nøjagtigheden af inputdata. Sådanne udkast fra ESMA til reguleringsmæssige tekniske standarder skal imidlertid ikke omfatte eller finde anvendelse på administratorer af ikkevæsentlige benchmarks.

ESMA skal tage hensyn til de forskellige typer af benchmarks og sektorer, som fastsat i denne forordning, inputdataenes art, kendetegnene ved den underliggende markedsmæssige eller økonomiske realitet og proportionalitetsprincippet, benchmarkenes sårbarhed over for manipulation samt den internationale konvergens med hensyn til tilsynspraksis i forhold til benchmarks.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. april 2017.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

6. ESMA kan udstede retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1095/2010 til administratorer af ikkevæsentlige benchmarks med henblik på at præcisere de i nærværende artikels stk. 5 omhandlede elementer.

Artikel 12

Metodologi

1. En administrator skal til fastlæggelse af benchmarket anvende en metodologi, der:

a) er robust og pålidelig

b) har klare regler, der fastsætter, hvordan og hvornår der ved fastlæggelse af benchmarket kan udøves et skøn

c) er stringent, kontinuerlig og giver mulighed for validering, herunder i relevant omfang ved back-testing mod tilgængelige transaktionsdata

d) er modstandsdygtig og sikrer, at benchmarket kan beregnes under så mange forskellige sæt af omstændigheder som muligt

e) kan spores og verificeres.

2. Ved udviklingen af en benchmarkmetodologi skal en benchmarkadministrator:

a) tage højde for faktorer, som f.eks. markedets størrelse og normale likviditetsforhold, markedspladsens gennemsigtighed og markedsdeltagernes positioner, markedsconcentrationen, markedsdynamikken og en given stikprøves mulighed for at repræsentere den markedsmæssige eller økonomiske realitet, som benchmarket skal måle

- b) fastlægge, hvad der udgør et aktivt marked for det pågældende benchmark og
- c) fastlægge den prioritet, der skal gælde for forskellige typer inputdata.

3. En administrator skal have indført klare offentliggjorte ordninger, der identificerer omstændigheder, hvor kvantiteten eller kvaliteten af inputdata er lavere end de standarder, der er nødvendige for, at metodologien nøjagtigt og pålideligt kan fastlægge benchmarket, og som beskriver, om og hvordan benchmarket skal beregnes under sådanne omstændigheder.

Artikel 13

Gennemsigtighed i metodologien

1. En administrator udvikler, anvender og administrerer benchmarkdata og -metodologi på en gennemsigtig måde. Med henblik herpå skal administratoren offentliggøre eller give adgang til følgende oplysninger:

- a) de centrale elementer i den metodologi, som administratoren anvender for hvert benchmark, der leveres og offentliggøres, eller, hvor det er relevant, for enhver benchmarkfamilie, der leveres og offentliggøres
- b) nærmere oplysninger om den interne gennemgang og godkendelse af en bestemt metodologi og hyppigheden af sådan gennemgang
- c) procedurerne for høring om ethvert forslag til væsentlige ændringer i administratorens metodologi samt begrundelsen for sådanne ændringer, herunder en definition af, hvad en væsentlig ændring er, og de omstændigheder, under hvilke administratoren skal underrette brugerne om sådanne ændringer.

2. De procedurer, der kræves i henhold til stk. 1, litra c), skal:

- a) inden for en klar tidsramme foreskrive forhåndsmeddelelse, således at virkningen af sådanne foreslåede væsentlige ændringer kan analyseres og kommenteres, og
- b) give mulighed for kommentarer som omhandlet i nærværende stykkes litra a) og administratorens svar på disse kommentarer efter en høring, medmindre der er anmodet om fortrolighed af den, der har afgivet kommentarerne.

3. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at præcisere, hvilke oplysninger der skal stilles til rådighed af en administrator i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i stk. 1 og 2, idet der sondres mellem forskellige typer af benchmarks og sektorer som fastlagt i denne forordning. ESMA skal tage hensyn til behovet for at offentliggøre de elementer i metodologien, som stiller tilstrækkeligt detaljerede oplysninger til rådighed for brugerne til, at de kan forstå, hvordan et benchmark leveres, og vurdere dets repræsentativitet, dets relevans for bestemte brugere og dets egnethed som reference for finansielle instrumenter og finansielle kontrakter samt proportionalitetsprincippet. ESMA's udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder skal imidlertid ikke omfatte eller finde anvendelse på administratorer af ikkevæsentlige benchmarks.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. april 2017.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. ESMA kan udstede retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1095/2010 til administratorer af ikkevæsentlige benchmarks med henblik på nærmere at præcisere de i nærværende artikels stk. 3 omhandlede elementer.

Artikel 14

Indberetning af overtrædelser

1. En administrator indfører passende systemer og effektive kontrolforanstaltninger med henblik på at sikre integriteten af inputdata for at kunne påvise eventuel adfærd, der kan omfatte manipulation eller forsøg på manipulation af et benchmark, og underrette den kompetente myndighed i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014.

2. En administrator overvåger inputdata og stillerne med henblik på at kunne underrette den kompetente myndighed og fremlægge alle relevante oplysninger, når administratoren har mistanke om, at der i forbindelse med et benchmark har været adfærd, der kan omfatte manipulation eller forsøg på manipulation af benchmarket i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014, herunder hemmelige aftaler herom.

Den kompetente myndighed for administratoren skal, hvor det er relevant, sende sådanne oplysninger til den relevante myndighed i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014.

3. Administratorer skal have procedurer, som deres ledere, ansatte og andre fysiske personer, hvis tjenester stilles til rådighed for eller er under deres kontrol, kan bruge til internt at indberette overtrædelser af denne forordning.

KAPITEL 3

Adfærdskodeks og krav til stillere

Artikel 15

Adfærdskodeks

1. Når et benchmark er baseret på inputdata fra stillere, skal dets administrator udarbejde en adfærdskodeks for hvert benchmark, som tydeligt angiver stillernes ansvar i forbindelse med bidrag af inputdata, og sikre, at en sådan adfærdskodeks er i overensstemmelse med denne forordning. Administratoren skal kontrollere, at stillere overholder adfærdskodeksen, hvilket skal ske løbende og mindst én gang om året samt i tilfælde af ændringer af den.

2. Adfærdskodeksen skal som minimum indeholde følgende elementer:

- a) en klar beskrivelse af de inputdata, der skal leveres, og de krav, der er nødvendige for at sikre, at inputdata leveres i overensstemmelse med artikel 11 og 14
- b) identifikation af personer, der må bidrage med inputdata til administratoren, og procedurer for verificeringen af identiteten af en stiller og indberettere samt tilladelse til, at sådanne indberettere leverer inputdata på stillerens vegne
- c) retningslinjer til sikring af, at en stiller leverer alle relevante inputdata
- d) de systemer og kontrolforanstaltninger, som en stiller skal oprette, herunder:
  - i) procedurer for indberetning af inputdata, herunder krav om, at stilleren skal angive, om inputdata er transaktionsdata, og om inputdata er i overensstemmelse med administratorens krav
  - ii) retningslinjer for anvendelsen af skøn i forbindelse med indberetning af inputdata
  - iii) eventuelt krav om validering af inputdata, inden de leveres til administratoren
  - iv) retningslinjer for opbevaring af optegnelser
  - v) krav vedrørende indberetning af mistænkelige inputdata
  - vi) krav til interessekonfliktstyring.

3. Administratorer kan udvikle en enkelt adfærdskodeks for hver benchmarkfamilie, de leverer.

4. I tilfælde af at den relevante kompetente myndighed ved anvendelsen af sine beføjelser som omhandlet i artikel 41 finder, at der er elementer i en adfærdskodeks, der ikke er i overensstemmelse med denne forordning, underretter den den pågældende administrator. Administratoren skal senest 30 dage efter en sådan underretning ændre adfærdskodeksen, så den overholder denne forordning.

5. Senest 15 arbejdsdage efter datoen for anvendelsen af afgørelsen om at medtage et kritisk benchmark på listen, jf. artikel 20, stk. 1, forelægger administratoren af det kritiske benchmark adfærdskodeksen for den relevante kompetente myndighed. Inden for 30 dage kontrollerer den relevante kompetente myndighed, om indholdet af adfærdskodeksen er i overensstemmelse med denne forordning. I tilfælde af at den relevante kompetente myndighed finder elementer, der ikke er i overensstemmelse med denne forordning, finder nærværende artikels stk. 4 anvendelse.

6. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på nærmere fastlæggelse af elementerne i adfærdskodeksen omhandlet i stk. 2 for forskellige typer af benchmarks og for at tage hensyn til udviklingen inden for benchmarks og på de finansielle markeder.

ESMA skal tage hensyn til benchmarkenes og stillernes forskellige karakteristika, navnlig med hensyn til forskelle i inputdata og metodologier, risici for manipulation af inputdata og international konvergens med hensyn til tilsynspraksis i forhold til benchmarks.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. april 2017.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 16

Governance- og kontrolkrav for tilsynsbelagte stillere

1. Følgende krav til governance og kontrol gælder for en tilsynsbelagt stiller:

- a) Den tilsynsbelagte stiller sikrer, at leveringen af inputdata ikke påvirkes af eksisterende eller potentielle interessekonflikter, og at skøn foretages på en uafhængig og ærlig måde baseret på relevante oplysninger i overensstemmelse med adfærdskodeksen omhandlet i artikel 15.
- b) Den tilsynsbelagte stiller indfører en kontrolramme, der sikrer integriteten, nøjagtigheden og pålideligheden af inputdata, og at inputdata leveres i overensstemmelse med denne forordning og adfærdskodeksen omhandlet i artikel 15.

2. En tilsynsbelagt stiller skal have effektive systemer og kontrolforanstaltninger til at sikre integriteten og pålideligheden af alle inputdatabidrag til administratoren, herunder:

- a) kontrolforanstaltninger med hensyn til, hvem der kan indberette inputdata til en administrator, herunder en proces for endelig godkendelse fra en fysisk person, som har en stilling, der er overordnet i forhold til indberetterens stilling
- b) relevant uddannelse af indberettere, der som minimum omfatter denne forordning og forordning (EU) nr. 596/2014
- c) foranstaltninger til styring af interessekonflikter, herunder organisatorisk adskillelse af medarbejdere og overvejelse af, hvordan man eliminerer incitament, der opstår som følge af den valgte aflønningsform, til at manipulere et benchmark
- d) opbevaring i et passende tidsrum af optegnelser over kommunikation vedrørende leveringen af inputdata, af alle oplysninger, der gør stillere i stand til at indgive hvert bidrag, og af alle eksisterende eller potentielle interessekonflikter, herunder, men ikke begrænset til, stillernes eksponering i finansielle instrumenter, der benytter et benchmark som reference,
- e) opbevaring af optegnelser over resultater af interne og eksterne revisioner.

3. Hvis inputdata er baseret på en fagmæssig bedømmelse, skal tilsynsbelagte stillere ud over de systemer og kontrolforanstaltninger, der er omhandlet i stk. 2, fastlægge retningslinjer for vurderinger eller udøvelse af skøn og opbevare optegnelser vedrørende begrundelsen for sådanne vurderinger eller skøn. Hvis det er forholdsmæssigt rimeligt, skal tilsynsbelagte stillere tage benchmarkets og dets inputdatas karakter i betragtning.

4. En tilsynsbelagt stiller samarbejder fuldt ud med administratoren og den relevante kompetente myndighed om revisionen af og tilsynet med leveringen af et benchmark og stiller de oplysninger og optegnelser, der opbevares i overensstemmelse med stk. 2 og 3, til rådighed.

5. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på nærmere præcisering af kravene vedrørende governance, systemer og kontrolforanstaltninger og politikker som fastsat i stk. 1, 2 og 3.

ESMA tager hensyn til benchmarkenes og de tilsynsbelagte stilleres forskellige karakteristika, navnlig med hensyn til forskelle i leverede inputdata og anvendte metodologier, risiciene for manipulation af inputdata og karakteren af de aktiviteter, der udføres af de tilsynsbelagte stillere, og udviklingerne inden for benchmarks og på de finansielle markeder i betragtning af international konvergens med hensyn til tilsynspraksis vedrørende benchmarks. ESMA's udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder skal imidlertid ikke omfatte eller finde anvendelse på tilsynsbelagte stillere af ikkevæsentlige benchmarks.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. april 2017.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

6. ESMA kan udstede retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1095/2010 til tilsynsbelagte stillere af ikkevæsentlige benchmarks med henblik på at præcisere de i nærværende artikels stk. 5 omhandlede elementer.

AFSNIT III

KRAV TIL FORSKELLIGE TYPER AF BENCHMARKS

KAPITEL 1

Benchmarks baseret på regulerede data

Artikel 17

Benchmarks baseret på regulerede data

1. Artikel 11, stk. 1, litra d) og e), artikel 11, stk. 2 og 3, artikel 14, stk. 1 og 2, samt artikel 15 og 16 finder ikke anvendelse på levering af og bidrag til benchmarks baseret på regulerede data. Artikel 8, stk. 1, litra a), finder ikke anvendelse på levering af benchmarks baseret på regulerede data for så vidt angår inputdata, der i deres helhed leveres direkte, som fastsat i artikel 3, stk. 1, nr. 24).

2. Artikel 24 og 25 eller artikel 26 finder, når det er hensigtsmæssigt, anvendelse på levering af og bidrag til benchmarks baseret på regulerede data, der anvendes direkte eller indirekte i en kombination af benchmarks som reference for finansielle instrumenter eller finansielle kontrakter eller til måling af resultaterne i investeringsfonde, som har en samlet værdi på op til 500 mia. EUR, på grundlag af alle benchmarkets forskellige løbetider, hvor det er relevant.

KAPITEL 2

Rentebenchmarks

Artikel 18

Rentebenchmarks

De specifikke krav i bilag I finder anvendelse på levering af og bidrag til rentebenchmarks ud over eller i stedet for kravene i afsnit II.

Artikel 24, 25 og 26 finder ikke anvendelse på levering af og bidrag til rentebenchmarks.

KAPITEL 3

Råvarebenchmarks

Artikel 19

Råvarebenchmarks

1. De specifikke krav fastsat i bilag II finder anvendelse i stedet for kravene i afsnit II, med undtagelse af artikel 10, på levering af og bidrag til råvarebenchmarks, medmindre det pågældende benchmark er baseret på regulerede data eller på bidrag fra stillere, som for hovedpartens vedkommende er tilsynsbelagte enheder.

Artikel 24, 25 og 26 finder ikke anvendelse på levering af og bidrag til råvarebenchmarks.

2. Når et råvarebenchmark er et kritisk benchmark, og det underliggende aktiv er guld, sølv eller platin, finder kravene i afsnit II anvendelse i stedet for bilag II.

KAPITEL 4

Kritiske benchmarks

Artikel 20

Kritiske benchmarks

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter efter undersøgelsesproceduren i artikel 50, stk. 2, for at fastlægge og ajourføre mindst hvert andet år en liste over de benchmarks, som leveres af administratorer, der er hjemmehørende i Unionen, der er kritiske benchmarks, forudsat at en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) Benchmarket anvendes direkte eller indirekte i en kombination af benchmarks som reference for finansielle instrumenter eller finansielle kontrakter eller til måling af resultaterne i investeringsfonde, som har en samlet værdi på mindst 500 mia. EUR, på grundlag af alle benchmarkets forskellige løbetider, hvor det er relevant
- b) Benchmarket er baseret på bidrag fra stillere, som for hovedpartens vedkommende er beliggende i én medlemsstat og er anerkendt som værende af afgørende betydning i denne medlemsstat i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i nærværende artikels stk. 2, 3, 4 og 5.
- c) Benchmarket opfylder alle følgende kriterier:
  - i) Benchmarket anvendes direkte eller indirekte i en kombination af benchmarks som reference for finansielle instrumenter eller finansielle kontrakter eller til måling af resultaterne i investeringsfonde, som har en samlet værdi på mindst 400 mia. EUR, på grundlag af alle benchmarkets forskellige løbetider, hvor det er relevant, men som ikke overstiger den værdi, der er fastsat i litra a).
  - ii) Der er ikke nogen, eller kun meget få, passende markedsbaserede alternativer til benchmarket.
  - iii) I tilfælde af at benchmarket ikke længere leveres eller leveres på grundlag af inputdata, der ikke længere er fuldt ud repræsentative for den underliggende markedsmaessige eller økonomiske realitet, eller på grundlag af upålidelige data, ville det have væsentlige negative konsekvenser for markedernes integritet, den finansielle stabilitet, forbrugerne, realøkonomien eller finansieringen af husholdninger og virksomheder i en eller flere medlemsstater.

Hvis et benchmark opfylder kriterierne i litra c), nr. ii) og iii), men ikke opfylder kriteriet i litra c), nr. i), kan de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater sammen med den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor administratoren er etableret, aftale, at et sådant benchmark bør betragtes som kritisk i henhold til dette afsnit. Under alle omstændigheder skal den kompetente myndighed for administratoren høre de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater. I tilfælde af uenighed mellem de kompetente myndigheder afgør den kompetente myndighed for administratoren, hvorvidt benchmarket bør betragtes som kritisk efter dette afsnit, idet der tages hensyn til årsagerne til uenigheden. De kompetente myndigheder eller, i tilfælde af uenighed, den kompetente myndighed for administratoren fremsender vurderingen til Kommissionen. Efter at have modtaget vurderingen, vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt i overensstemmelse med dette stykke. I tilfælde af uenighed skal den kompetente myndighed for administratoren endvidere fremsende sin vurdering til ESMA, der kan offentliggøre en udtalelse.

2. Hvis den kompetente myndighed i en medlemsstat som omhandlet i stk. 1, litra b), mener, at en administrator under dennes tilsyn leverer et benchmark, der bør betragtes som kritisk, skal den underrette ESMA og fremsende ESMA en dokumenteret vurdering.

3. For så vidt angår stk. 2, skal den kompetente myndighed vurdere, om benchmarkets ophør eller levering på grundlag af inputdata eller et panel af stillere, der ikke længere er repræsentative for den underliggende markedsmæssige eller økonomiske realitet, vil have negative konsekvenser for markedernes integritet, den finansielle stabilitet, forbrugerne, realøkonomien eller finansieringen af husholdninger og virksomheder i medlemsstaten. Den kompetente myndighed skal tage følgende i betragtning ved sin vurdering:

- a) værdien af de finansielle kontrakter og finansielle instrumenter, der benytter benchmarket som reference, og værdien af investeringsfonde, der benytter benchmarket som reference til måling af deres økonomiske resultater, i medlemsstaten, og deres relevans for den samlede værdi af finansielle instrumenter og finansielle kontrakter, der er udestående, og af den samlede værdi af investeringsfonde i den pågældende medlemsstat
- b) værdien af de finansielle kontrakter og finansielle instrumenter, der benytter benchmarket som reference, og værdien af investeringsfonde, der benytter benchmarket som reference til måling af deres økonomiske resultater, i medlemsstaten, og deres relevans for medlemsstatens bruttonationalindkomst
- c) ethvert andet tal, der på et objektivt grundlag kan gøre det muligt at vurdere den potentielle virkning, som ophør eller manglende pålidelighed af benchmarket vil få på markedernes integritet, den finansielle stabilitet, forbrugerne, realøkonomien eller finansieringen af husholdninger og virksomheder i medlemsstaten.

Den kompetente myndighed skal revidere sin vurdering af den kritiske karakter af benchmarket mindst hvert andet år og skal fremsende den nye vurdering til ESMA.

4. Senest seks uger efter modtagelsen af den i stk. 2 omhandlede meddelelse afgiver ESMA en udtalelse om, hvorvidt vurderingen af den kompetente myndighed er i overensstemmelse med kravene i stk. 3, og fremsender en sådan udtalelse til Kommissionen sammen med den kompetente myndigheds vurdering.

5. Efter at have modtaget den i stk. 4 omhandlede udtalelse vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med stk. 1.

6. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 49 med henblik på at:

- a) angive, hvordan den nominelle værdi af andre finansielle instrumenter end derivater og den fiktive værdi af derivater og nettoværdien af investeringsfonde skal vurderes, herunder i tilfælde af en indirekte henvisning til et benchmark i en kombination af benchmarks, med henblik på at blive sammenlignet med de tærskelværdier, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og i artikel 24, stk. 1, litra a)
- b) revidere den beregningsmetode, der anvendes til at fastsætte de tærskler, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, på baggrund af markedsudviklingen, pris og udviklingen i lovgivningen samt hensigtsmæssigheden af klassificeringen af benchmarks med en samlet værdi af finansielle instrumenter, finansielle kontrakter eller investeringsfonde, der vedrører dem, der er tæt på tærskelværdierne. Sådant revision skal finde sted mindst hvert andet år fra den 1. januar 2018

- c) præcisere, hvordan kriterierne i nærværende artikels stk. 1, litra c), nr. iii), skal anvendes, under hensyntagen til alle data, der bidrager til på objektivt grundlag at vurdere den potentielle virkning, som ophør eller manglende pålidelighed af benchmarket potentielt vil få på markedernes integritet, den finansielle stabilitet, forbrugerne, realøkonomien eller finansieringen af husholdninger og virksomheder i en eller flere medlemsstater.

Hvis det er relevant, tager Kommissionen hensyn til den relevante markedsudvikling og teknologiske udvikling.

Artikel 21

Obligatorisk administration af et kritisk benchmark

1. Hvis en administrator af et kritisk benchmark agter at ophøre med at levere et sådant benchmark, skal administratoren:

- a) øjeblikkeligt underrette den kompetente myndighed, og
- b) senest fire uger efter meddelelsen fremlægge en vurdering af, hvordan:
  - i) benchmarket kan overdrages til en ny administrator eller
  - ii) leveringen af benchmarket kan afvikles, under hensyntagen til den i artikel 28, stk. 1, fastsatte procedure.

I den periode, der er omhandlet i første afsnit, litra b), må administratoren ikke ophøre med at levere benchmarket.

2. Ved modtagelsen af benchmarkadministratorens vurdering, jf. stk. 1, skal den kompetente myndighed:

- a) underrette ESMA og, hvis det er hensigtsmæssigt, kollegiet nedsat efter artikel 46, og
- b) inden for fire uger udarbejde sin egen vurdering af, hvordan benchmarket skal overdrages til en ny administrator eller leveringen af det indstilles, under hensyntagen til proceduren i artikel 28, stk. 1.

I den periode, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, litra b), må administratoren ikke ophøre med at levere benchmarket uden skriftligt samtykke fra den kompetente myndighed.

3. Efter afslutningen af vurderingen omhandlet i stk. 2, litra b), skal den kompetente myndighed have beføjelse til at tvinge administratoren til at fortsætte offentliggørelsen af benchmarket, indtil:

- a) leveringen af benchmarket er blevet overdraget til en ny administrator
- b) leveringen af benchmarket kan indstilles på en velordnet måde, eller
- c) benchmarket ikke længere er kritisk.

Med henblik på første afsnit må den periode, for hvilken den kompetente myndighed kan pålægge administratoren at fortsætte med at offentliggøre benchmarket, ikke overstige 12 måneder.

Inden udgangen af denne periode skal den kompetente myndighed tage sin beslutning om at pålægge administratoren at fortsætte med at offentliggøre benchmarket op til fornyet overvejelse og kan om nødvendigt forlænge tidsfristen i en rimelig periode, der ikke må overstige yderligere 12 måneder. Den maksimale varighed af obligatorisk administration må ikke overstige 24 måneder i alt.

4. Hvis administratoren af et kritisk benchmark indstiller sin virksomhed på grund af konkurs, skal den kompetente myndighed, uden at dette berører stk. 1, foretage en vurdering af, om og hvordan det kritiske benchmark kan overdrages til en ny administrator, eller leveringen af det kan indstilles på en velordnet måde, under hensyntagen til proceduren fastsat i overensstemmelse med artikel 28, stk. 1.

*Artikel 22***Begrænsning af kritiske benchmarkadministratorers markedsstyrke**

Med forbehold af anvendelsen af EU-konkurrenceretten skal administratoren ved leveringen af et kritisk benchmark træffe passende foranstaltninger til at sikre, at licenserne for og informationen om benchmarket leveres til alle brugere på et fair, fornuftigt, gennemsigtigt og ikkediskriminerende grundlag.

*Artikel 23***Obligatoriske bidrag til et kritisk benchmark**

1. Denne artikel finder anvendelse på kritiske benchmarks, der bygger på bidrag fra stillere, som for hovedpartens vedkommende er tilsynsbelagte enheder.
2. Administratorer af et eller flere kritiske benchmarks skal hvert andet år forelægge deres kompetente myndigheder en vurdering af anvendeligheden af hvert enkelt kritisk benchmark, som de leverer, til måling af den underliggende markeds-mæssige eller økonomiske realitet.
3. Såfremt en tilsynsbelagt stiller til et kritisk benchmark ønsker at ophøre med at levere inputdata, skal denne straks meddele dette skriftligt til benchmarkadministratoren, som straks underretter den kompetente myndighed. Når en tilsynsbelagt stiller er beliggende i en anden medlemsstat, skal den kompetente myndighed for administratoren omgående underrette den kompetente myndighed for den pågældende stiller. Benchmarkadministratoren forelægger sin kompetente myndighed en vurdering af konsekvenserne af benchmarkets anvendelighed til at måle den underliggende markeds-mæssige eller økonomiske realitet, så hurtigt som muligt, men ikke senere end 14 dage efter den tilsynsbelagte stillers meddelelse.
4. Efter modtagelsen af en vurdering af benchmarkadministratoren, jf. nærværende artikels stk. 2 og 3, og på grundlag af en sådan vurdering underretter den kompetente myndighed for administratoren straks ESMA og, hvis det er relevant, kollegiet nedsat efter artikel 46 og foretager sin egen vurdering af benchmarkets anvendelighed til at måle den underliggende markeds-mæssige eller økonomiske realitet, under hensyntagen til administratorens procedure for ophør af benchmarket i overensstemmelse med artikel 28, stk. 1.
5. Fra den dato, hvor den kompetente myndighed for administratoren er blevet underrettet om en stillers hensigt om at ophøre med at levere inputdata, og indtil det tidspunkt, hvor den i stk. 4 omhandlede vurdering er afsluttet, har den beføjelse til at kræve, at de stillere, som har meddelt deres hensigt i overensstemmelse med stk. 3, fortsætter med at levere inputdata, under alle omstændigheder i en periode på højst fire uger, uden at de tilsynsbelagte enheder forpligtes til hverken at handle eller forpligte sig til at handle.
6. I tilfælde af at den kompetente myndighed efter den i stk. 5 fastsatte periode og på grundlag af sin egen vurdering, som omhandlet i stk. 4, er af den opfattelse, at et kritisk benchmarks repræsentative karakter er truet, har den beføjelse til at:
  - a) kræve, at tilsynsbelagte enheder i henhold til nærværende artikels stk. 7, herunder enheder, som ikke allerede er stillere til det relevante kritiske benchmark, indgiver inputdata til administratoren i overensstemmelse med administratorens metodologi, adfærdskodeksen omhandlet i artikel 15 og andre regler. Et sådant krav skal gælde i en passende periode, dog højst 12 måneder fra datoen, hvor den oprindelige beslutning om at kræve obligatoriske bidrag blev truffet i henhold til stk. 5, eller for de enheder, som ikke allerede er stillere, fra datoen, hvor beslutningen om at kræve obligatoriske bidrag træffes i henhold til dette litra

- b) forlænge perioden med obligatoriske bidrag med en passende periode på op til 12 måneder i forlængelse af en gennemgang efter stk. 9 af enhver af de i medfør af nærværende stykkes litra a) vedtagne foranstaltninger
- c) bestemme den form, hvori inputdata skal leveres, og tidsfristen for leveringen af inputdata, uden at de tilsynsbelagte enheder forpligtes til hverken at handle eller forpligte sig til at handle
- d) kræve, at administratoren ændrer metodologien, adfærdskodeksen omhandlet i artikel 15, metodologien eller andre regler for det kritiske benchmark.

Den maksimale varighed af obligatoriske bidrag efter første afsnit, litra a) og b), må ikke overstige 24 måneder i alt.

7. Med henblik på stk. 6 kan de tilsynsbelagte enheder, som skal underlægges krav om bidrag af inputdata udvælges af den kompetente myndighed for administratoren i nært samarbejde med de kompetente myndigheder for de tilsynsbelagte enheder på grundlag af størrelsen af den tilsynsbelagte enheds faktiske og potentielle deltagelse på det marked, som benchmarket skal måle.

8. Den kompetente myndighed for en tilsynsbelagt stiller, som er underlagt krav om bidrag til et benchmark via foranstaltninger i overensstemmelse med stk. 6, litra a), b) eller c), samarbejder med den kompetente myndighed for administratoren om at håndhæve disse foranstaltninger.

9. Ved udgangen af den periode, der er omhandlet i stk. 6, første afsnit, litra a), skal den kompetente myndighed for administratoren gennemgå de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til stk. 6. Den ophæver foranstaltningen, hvis den vurderer, at:

- a) stillerne sandsynligvis fortsætter med at levere inputdata i mindst ét år, hvis foranstaltningen blev ophævet, hvilket som minimum bekræftes af:
  - i) et skriftligt tilsagn fra stillerne til administratoren og den kompetente myndighed om at fortsætte med at levere inputdata til det kritiske benchmark i mindst ét år, hvis foranstaltningen blev ophævet
  - ii) en skriftlig rapport fra administratoren til den kompetente myndighed, der dokumenterer administratorens vurdering af, at det kritiske benchmarks fortsatte levedygtighed kan sikres, når det obligatoriske bidrag er ophævet
- b) levering af benchmarket kan fortsætte, når de stillere, der er pålagt at levere inputdata, er ophørt med at bidrage
- c) der findes et acceptabelt erstatningsbenchmark, og at brugere af det kritiske benchmark kan skifte til dette erstatningsbenchmark med minimale omkostninger til følge, hvilket som minimum bekræftes af en skriftlig rapport fra administratoren med nærmere detaljer om overgangsordningen hen imod et erstatningsbenchmark og brugernes evne til at skifte til dette benchmark samt de omkostninger, der er forbundet hermed, eller
- d) der ikke kan udpeges nogen egnede alternative bidragydere, og at et ophør af bidrag fra de relevante tilsynsbelagte enheder ville svække benchmarket i en sådan grad, at dette kræver benchmarkets ophør.

10. I tilfælde af at et kritisk benchmark ikke længere skal leveres, skal hver tilsynsbelagt stiller til dette benchmark fortsætte med at bidrage med inputdata i en periode, som fastlægges af den kompetente myndighed, men som ikke må overskride den i stk. 6, andet afsnit, fastsatte periode på maksimalt 24 måneder.

11. Administratoren underretter den relevante kompetente myndighed, i tilfælde af at en stiller ikke opfylder kravene fastsat i stk. 6, straks det er muligt i rimelig grad.

12. I tilfælde af at et benchmark er anerkendt som kritisk i overensstemmelse med proceduren i artikel 20, stk. 2, 3, 4 og 5, kan administratorens kompetente myndighed kun kræve inputdata i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 5 og stk. 6, litra a), b) og c), fra tilsynsbelagte stillere, der er etableret i dens medlemsstat.

KAPITEL 5

Væsentlige benchmarks

Artikel 24

Væsentlige benchmarks

1. Et benchmark, der ikke opfylder nogen af betingelserne fastsat i artikel 20, stk. 1, er væsentligt, når:
  - a) det anvendes direkte eller indirekte i en kombination af benchmarks som reference for finansielle instrumenter eller finansielle kontrakter eller til måling af de økonomiske resultater for investeringsfonde, som har en samlet gennemsnitlig værdi på mindst 50 mia. EUR, på grundlag af alle benchmarkets forskellige løbetider, hvor det er relevant, over en periode på seks måneder eller
  - b) der er ikke nogen, eller kun meget få, passende markedsbaserede alternativer til benchmarket og, i tilfælde af at benchmarket ikke længere leveres eller leveres på grundlag af inputdata, der ikke længere er fuldt ud repræsentative for den underliggende markeds-mæssige eller økonomiske realitet, eller er upålidelige inputdata, det ville have væsentlige negative konsekvenser for markedernes integritet, den finansielle stabilitet, forbrugerne, realøkonomien eller finansieringen af husholdninger og virksomheder i en eller flere medlemsstater.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 49 med henblik på at revidere den beregningsmetode, der anvendes til at fastsætte den tærskelværdi, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra a), på baggrund af markedsudviklingen, pris og udviklingen i lovgivningen samt hensigtsmæssigheden af klassificeringen af benchmarks med en samlet værdi af finansielle instrumenter, finansielle kontrakter eller investeringsfonde, der vedrører dem, der er tæt på denne tærskelværdi. Denne revision skal finde sted mindst hvert andet år fra den 1. januar 2018.
3. En administrator skal omgående underrette sin kompetente myndighed, når dennes væsentlige benchmark ligger under tærskelværdien omhandlet i stk. 1, litra a).

Artikel 25

Undtagelser fra specifikke begrænsninger for væsentlige benchmarks

1. En administrator kan vælge ikke at anvende artikel 4, stk. 2, artikel 4, stk. 7, litra c), d) og e), artikel 11, stk. 3, litra b), eller artikel 15, stk. 2, på sit væsentlige benchmark, såfremt administratoren anser anvendelsen af en eller flere af disse bestemmelser for at være uforholdsmæssig under hensyn til arten eller indvirkningen af dette benchmark eller administratorens størrelse.
2. I tilfælde af at en administrator vælger ikke at anvende en eller flere af de bestemmelser, der er omhandlet i stk. 1, skal vedkommende straks underrette den nationale kompetente myndighed og give den alle relevante oplysninger, der bekræfter administratorens vurdering af, at anvendelsen af en eller flere af disse bestemmelser ville være uforholdsmæssig under hensyn til arten eller indvirkningen af disse benchmarks eller administratorens størrelse.
3. En kompetent myndighed kan beslutte, at administratoren af et vigtigt benchmark ikke desto mindre skal anvende et eller flere af kravene fastsat i artikel 4, stk. 2, artikel 4, stk. 7, litra c), d) og e), artikel 11, stk. 3, litra b), samt artikel 15, stk. 2, hvis den finder det hensigtsmæssigt under hensyn til arten eller indvirkningen af disse benchmarks eller administratorens størrelse. I sin vurdering skal den kompetente myndighed på grundlag af administratorens oplysninger tage hensyn til følgende kriterier:
  - a) benchmarkets sårbarhed over for manipulation
  - b) arten af inputdata
  - c) niveauet af interessekonflikter
  - d) omfanget af administratorens skøn

- e) benchmarkets indvirkning på markedet
- f) benchmarksleveringens karakter, omfang og kompleksitet
- g) benchmarkets betydning for den finansielle stabilitet
- h) værdien af finansielle instrumenter, finansielle kontrakter eller investeringsfonde, der benytter benchmarket som reference
- i) administratorens størrelse, organisatoriske form eller struktur.

4. Senest 30 dage efter modtagelse af meddelelse fra en administrator efter stk. 2 meddeler den kompetente myndighed administratoren sin beslutning om at stille et yderligere krav i henhold til stk. 3. I tilfælde af at meddelelsen til den kompetente myndighed er indgivet i forbindelse med godkendelses- eller registreringsproceduren, finder fristerne fastsat i artikel 34 anvendelse.

5. Ved udøvelsen af sine tilsynsbeføjelser i medfør af artikel 41 skal en kompetent myndighed regelmæssigt undersøge, om dens vurdering i henhold til nærværende artikels stk. 3, stadig er gyldig.

6. Hvis en kompetent myndighed med rimelig grund anser de oplysninger, den har modtaget i henhold til nærværende artikels stk. 2, for at være ufuldstændige eller mener, at der er behov for yderligere oplysninger, finder 30-dages fristen i nærværende artikels stk. 4 først anvendelse fra den dato, hvor sådanne supplerende oplysninger fremsendes af administratoren, medmindre fristerne i artikel 34 finder anvendelse i henhold til nærværende artikels stk. 4.

7. I det omfang en administrator af et væsentligt benchmark ikke opfylder et eller flere af kravene i artikel 4, stk. 2, artikel 4, stk. 7, litra c), d) og e), artikel 11, stk. 3, litra b), samt artikel 15, stk. 2, skal vedkommende offentliggøre og opbevare en overensstemmelseserklæring, hvoraf det tydeligt fremgår, hvorfor det er hensigtsmæssigt, at denne administrator ikke overholder disse bestemmelser.

8. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at opstille en model for de i stk. 7 omhandlede overensstemmelseserklæringer.

ESMA forelægger de i første afsnit omhandlede udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. april 2017.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

9. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til nærmere fastsættelse af de i stk. 3 omhandlede kriterier.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. april 2017.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

KAPITEL 6

Ikkevæsentlige benchmarks

Artikel 26

Ikkevæsentlige benchmarks

1. En administrator kan vælge ikke at anvende artikel 4, stk. 2, artikel 4, stk. 7, litra c), d) og e), artikel 4, stk. 8, artikel 5, stk. 2, 3 og 4, artikel 6, stk. 1, 3 og 5, artikel 7, stk. 2, artikel 11, stk. 1, litra b), artikel 11, stk. 2, litra b) og c), artikel 11, stk. 3, artikel 13, stk. 2, artikel 14, stk. 2, artikel 15, stk. 2, samt artikel 16, stk. 2 og 3, på sine ikkevæsentlige benchmarks.

2. En administrator skal omgående underrette sin kompetente myndighed, når administratorens ikkevæsentlige benchmark overstiger tærskelværdien i artikel 24, stk. 1, litra a). I så fald skal administratoren overholde de gældende krav til væsentlige benchmarks inden for tre måneder.

3. Hvis en administrator af et ikkevæsentligt benchmark vælger ikke at anvende en eller flere af de bestemmelser, der er omhandlet i stk. 1, skal vedkommende offentliggøre og opbevare en overensstemmelseserklæring, hvoraf det tydeligt fremgår, hvorfor det er hensigtsmæssigt, at denne administrator ikke overholder disse bestemmelser. Administratoren skal forelægge overensstemmelseserklæringen for sin kompetente myndighed.

4. Den relevante kompetente myndighed skal revidere den overensstemmelseserklæring, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3. Den kompetente myndighed kan også anmode om supplerende oplysninger fra administratoren for så vidt angår dennes ikkevæsentlige benchmarks i overensstemmelse med artikel 41 og kan kræve ændringer for at sikre, at denne forordning overholdes.

5. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at opstille en model for de i stk. 3 omhandlede overensstemmelseserklæringer.

ESMA forelægger de i første afsnit omhandlede udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. april 2017.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

AFSNIT IV

GENNEMSIGTIGHED OG FORBRUGERBESKYTTELSE

Artikel 27

Benchmarkerklæring

1. Senest to uger efter optagelsen af en administrator i det i artikel 36 omhandlede register skal denne administrator på en måde, der sikrer rimelig og let adgang, offentliggøre en benchmarkerklæring for hvert benchmark eller i givet fald hver benchmarkfamilie, der kan anvendes i Unionen i overensstemmelse med artikel 29.

Såfremt denne administrator begynder at levere et nyt benchmark eller en ny benchmarkfamilie, der kan anvendes i Unionen i henhold til artikel 29, offentliggør administratoren, inden for to uger og på en måde, der sikrer en rimelig og let adgang, en benchmarkerklæring for hvert benchmark eller i givet fald hver benchmarkfamilie.

Administratoren skal revidere og om fornødent ajourføre benchmarkerklæringen for hvert benchmark eller hver benchmarkfamilie i tilfælde af ændringer af de oplysninger, der skal gives i henhold til denne artikel, mindst hvert andet år.

Benchmarkerklæringen skal:

- klart og utvetydigt definere den markeds-mæssige eller økonomiske realitet, som benchmarket måler, og de omstændigheder, hvorunder det kan blive et upålideligt mål
- indeholde tekniske specifikationer, der klart og utvetydigt angiver de elementer af beregningen af benchmarket, hvor der kan udøves skøn, kriterierne for dette skøn, stillingen for de personer, der kan udøve dette skøn, og hvordan denne udøvelse af skøn efterfølgende kan evalueres
- gøre opmærksom på muligheden for, at faktorer, herunder eksterne faktorer uden for administratorens kontrol, kan nødvendiggøre, at benchmarket ændres eller ikke længere leveres, og
- gøre brugere opmærksom på, at ændringer eller ophør af benchmarket kan påvirke de finansielle kontrakter og finansielle instrumenter, der benytter benchmarket som reference eller måler investeringsfondes økonomiske resultater.

2. En benchmarkerklæring skal mindst indeholde:
  - a) definitionerne af alle centrale termer i forbindelse med benchmarket
  - b) begrundelsen for valget af benchmarkmetodologien og procedurer for gennemgang og godkendelse af metodologien
  - c) de kriterier og procedurer, der er anvendt til at fastlægge benchmarket, herunder en beskrivelse af inputdata, den prioritet, der gives til forskellige typer inputdata, minimumsdata til beregning af et benchmark, anvendelse af ekstrapoleringsmodeller eller -metoder og en eventuel procedure for rebalancering mellem bestanddelene i indekset for et benchmark
  - d) de kontrolforanstaltninger og regler, der gælder for eventuelle bedømmelser eller skøn foretaget af administratoren eller stillere, med henblik på at sikre konsekvent anvendelse af sådanne bedømmelser eller skøn
  - e) de procedurer, der gælder for fastlæggelsen af benchmarks i perioder med stress eller i perioder, hvor kilderne til transaktionsdata er utilstrækkelige, unøjagtige eller upålidelige, og benchmarkets potentielle begrænsninger i sådanne perioder
  - f) procedurerne for håndtering af fejl i inputdata eller i fastlæggelsen af benchmarket, herunder når benchmarket skal fastlægges igen, og
  - g) kortlægning af potentielle begrænsninger for benchmarket, herunder dets aktivitet på illikvide eller opsplittede markeder samt den mulige koncentration af inputs.
3. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at specificere indholdet af benchmarkerklæringen samt de tilfælde, hvor en ajourføring af en sådan erklæring er påkrævet.

ESMA skal sondre mellem de forskellige typer af benchmarks og sektorer som fastlagt i denne forordning og skal tage hensyn til proportionalitetsprincippet.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. april 2017.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 28

Ændring og ophør af et benchmark

1. En administrator offentliggør sammen med den i artikel 27 omhandlede benchmarkerklæring en procedure for de foranstaltninger, som administratoren skal træffe, hvis et benchmark, der kan anvendes i Unionen i overensstemmelse med artikel 29, stk. 1, ændres eller ikke længere leveres. Proceduren kan i relevant omfang udarbejdes for benchmarkfamilier og skal ajourføres og offentliggøres, hver gang der sker væsentlige ændringer.
2. Tilsynsbelagte enheder, der ikke er administrator, som omhandlet i stk. 1, og som benytter et benchmark, udarbejder og vedligeholder robuste skriftlige planer, der beskriver de foranstaltninger, de træffer, hvis et benchmark ændres væsentligt eller ikke længere leveres. Såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt, skal sådanne planer udpege et eller flere alternative benchmarks, der kan bruges som reference i stedet for benchmarks, der ikke længere leveres, og angive, hvorfor sådanne benchmarks ville være egnede alternativer. De tilsynsbelagte enheder fremlægger efter anmodning disse planer og eventuelle ajourføringer for den relevante kompetente myndighed og sørger for, at de afspejles i deres kontraktforhold med klienter.

AFSNIT V

BRUG AF BENCHMARKS I UNIONEN*Artikel 29***Brug af et benchmark**

1. En tilsynsbelagt enhed kan bruge et benchmark eller en kombination af benchmarks i Unionen, hvis benchmarket leveres af en administrator, der er etableret i Unionen, og som er optaget i registret omhandlet i artikel 36, eller er et benchmark, som er opført i det i artikel 36 omhandlede register.
2. Når genstanden for et prospekt, der skal offentliggøres i henhold til direktiv 2003/71/EF eller direktiv 2009/65/EF, er værdipapirer eller andre investeringsprodukter, der benytter et benchmark som reference, skal udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, sikre, at prospektet også indeholder præcise og tydelige oplysninger om, hvorvidt benchmarket leveres af en administrator, der er opført i det register, som er omhandlet i artikel 36 i denne forordning.

*Artikel 30***Ækvivalens**

1. For at et benchmark eller en kombination af benchmarks leveret af en administrator, der er etableret i et tredjeland, kan anvendes i Unionen i overensstemmelse med artikel 29, stk. 1, skal benchmarket og administratoren være optaget i registret omhandlet i artikel 36. Følgende betingelser skal være opfyldt for optagelse i registret:
  - a) Der er truffet en afgørelse af Kommissionen om ækvivalens i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2 eller 3.
  - b) Administratoren er godkendt eller registreret i og er underlagt tilsyn i det pågældende tredjeland.
  - c) ESMA har fået meddelelse af administratoren om, at denne accepterer, at dennes eksisterende eller fremtidige benchmarks bruges af tilsynsbelagte enheder i Unionen, om at listen over de benchmarks, som de har givet samtykke til, må bruges i Unionen, og om den kompetente myndighed, der er ansvarlig for tilsyn i tredjelandet, og
  - d) De samarbejdsaftaler, der omhandles i nærværende artikels stk. 4, fungerer.
2. Kommissionen kan vedtage en gennemførelsesafgørelse om, at et tredjelands retlige rammer og tilsynsmæssige praksis sikrer, at:
  - a) administratorer, der er godkendt eller registreret i det pågældende tredjeland, overholder bindende krav, som er ækvivalente med kravene i denne forordning, navnlig under hensyntagen til, om et tredjelands retlige rammer og tilsynspraksis sikrer overensstemmelse med IOSCO-principperne for finansielle benchmarks eller, i påkommende tilfælde, IOSCO-PRA-principperne, og
  - b) de bindende krav er underlagt effektivt løbende tilsyn og håndhævelse i det pågældende tredjeland.

En sådan gennemførelsesafgørelse vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 50, stk. 2.

3. Alternativt kan Kommissionen vedtage en gennemførelsesafgørelse om, at:

- a) bindende krav i et tredjeland med hensyn til specifikke administratorer eller specifikke benchmarks eller benchmarkfamilier er ækvivalente med kravene i denne forordning, navnlig under hensyntagen til, om et tredjelands retlige rammer og tilsynspraksis sikrer overensstemmelse med IOSCO-principperne for finansielle benchmarks eller, i påkommende tilfælde, IOSCO-PRA-principperne, og
- b) sådanne specifikke administratorer eller specifikke benchmarks eller benchmarkfamilier er underlagt effektivt løbende tilsyn og håndhævelse i det pågældende tredjeland.

En sådan gennemførelsesafgørelse vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 50, stk. 2.

4. ESMA etablerer samarbejdsaftaler med de kompetente myndigheder i de tredjelande, hvis retlige rammer og tilsynsmæssige praksis anses for at være ækvivalente, jf. stk. 2 eller 3. Aftalerne skal som minimum præcisere:
  - a) mekanismerne for udveksling af oplysninger mellem ESMA og de kompetente myndigheder i de berørte tredjelande, herunder adgang til alle de relevante oplysninger vedrørende den administrator, der er godkendt i det pågældende tredjeland, som kræves af ESMA
  - b) mekanismerne for omgående underretning af ESMA, hvis et tredjelands kompetente myndighed vurderer, at den administrator, der er godkendt i det tredjeland, som den fører tilsyn med, overtræder betingelserne for dets godkendelse eller anden national lovgivning i tredjelandet
  - c) procedurerne for koordination af tilsynsaktiviteterne, herunder kontrol på stedet.
5. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til fastlæggelse af minimumsindholdet af de i stk. 4 omhandlede samarbejdsaftaler, således at det sikres, at de kompetente myndigheder og ESMA kan udøve alle deres tilsynsbeføjelser i henhold til denne forordning.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. april 2017.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 31

Tilbagetrækning af registreringen af en administrator etableret i et tredjeland

1. ESMA trækker registreringen af en administrator etableret i et tredjeland tilbage ved at slette denne administrator fra registret omhandlet i artikel 36, såfremt ESMA har velunderbyggede grunde baseret på dokumenteret bevismateriale til at vurdere, at administratoren:
  - a) handler på en måde, der er klart til skade for benchmarkbrugernes interesser eller markedernes ordentlige funktion, eller
  - b) har begået en grov overtrædelse af den nationale lovgivning eller andre bestemmelser i tredjelandet, som den er underlagt, og på grundlag af hvilke Kommissionen har vedtaget en gennemførelsesafgørelse i overensstemmelse med artikel 30, stk. 2 eller 3.
2. ESMA kan kun træffe beslutning efter stk. 1, når alle følgende betingelser er opfyldt:
  - a) ESMA har henvist sagen til den kompetente myndighed i det pågældende tredjeland, og denne kompetente myndighed har ikke truffet de nødvendige foranstaltninger til at beskytte investorer og markedernes ordentlige funktion i Unionen eller har ikke været i stand til at påvise, at den pågældende administrator opfylder de krav i tredjelandet, som den er underlagt.
  - b) ESMA har senest 30 dage inden tilbagetrækningen underrettet den kompetente myndighed i tredjelandet om, at ESMA agter at trække registreringen af administratoren tilbage.
3. ESMA underretter straks de øvrige kompetente myndigheder om enhver foranstaltning, der vedtages i henhold til stk. 1, og offentliggør sin beslutning på sit websted.

Artikel 32

Anerkendelse af en administrator etableret i et tredjeland

1. Indtil der træffes en afgørelse om ækvivalens i henhold til artikel 30, stk. 2 eller 3, kan et benchmark leveret af en administrator, som er etableret i et tredjeland, anvendes af tilsynsbelagte enheder i Unionen, forudsat at administratoren på forhånd er blevet anerkendt af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat i henhold til denne artikel.

2. En administrator, der er etableret i et tredjeland og ønsker at opnå forhåndsankendelse som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, skal opfylde kravene i denne forordning bortset fra artikel 11, stk. 4, samt artikel 16, 20, 21 og 23. Administratoren kan opfylde denne betingelse ved at anvende IOSCO-principperne for finansielle benchmarks eller IOSCO-PRA-principperne, alt efter hvad der er relevant, forudsat at sådan anvendelse er ækvivalent med opfyldelse af de krav, der er fastsat i denne forordning, med undtagelse af artikel 11, stk. 4, samt artikel 16, 20, 21 og 23.

Med henblik på at fastslå, om den betingelse, der er omhandlet i første afsnit, er opfyldt, og for at kunne vurdere, om den overholder IOSCO-principperne for finansielle benchmarks eller IOSCO-PRA-principperne, alt efter hvad der er relevant, kan den kompetente myndighed i referencemedlemsstaten basere sig på en uafhængig ekstern revisors vurdering eller, hvis den administrator, der er etableret i et tredjeland, er underlagt tilsyn, på den tilladelse, som den kompetente myndighed i tredjelandet, hvor administratoren er etableret, har givet.

Hvis og i det omfang en administrator kan godtgøre, at et benchmark, som vedkommende leverer, er baseret på regulerede data eller er et råvarebenchmark, som ikke er baseret på bidrag fra stillere, der for hovedpartens vedkommende er tilsynsbelagte enheder, er administratoren ikke forpligtet til at opfylde de krav, der gælder for benchmarks baseret på regulerede data og råvarebenchmarks som fastsat i henholdsvis artikel 17 og artikel 19, stk. 1.

3. En administrator, der er etableret i et tredjeland og ønsker at opnå forhåndsankendelse som omhandlet i stk. 1, skal have en retlig repræsentant, der er etableret i referencemedlemsstaten. Den retlige repræsentant skal være en fysisk eller juridisk person, der er etableret i Unionen, og som er udtrykkeligt udpeget af den administrator, der er etableret i et tredjeland, til at handle på vegne af en sådan administrator over for myndighederne og enhver anden person i Unionen, hvad angår administratorens forpligtelser i henhold til denne forordning. Den retlige repræsentant skal varetage overvågningsfunktionen vedrørende levering af benchmarks, der udføres af administratoren i henhold til denne forordning sammen med administratoren, og skal i denne forbindelse være ansvarlig over for den kompetente myndighed i referencemedlemsstaten.

4. Referencemedlemsstaten for en administrator, der er etableret i et tredjeland, fastsættes som følger:

- a) Hvis en administrator er del af en koncern, som omfatter en tilsynsbelagt enhed, der er etableret i Unionen, er referencemedlemsstaten den medlemsstat, hvor den pågældende tilsynsbelagte enhed er etableret. En sådan tilsynsbelagt enhed skal udpeges som retlig repræsentant med henblik på stk. 3.
- b) Hvis litra a) ikke finder anvendelse, og en administrator er del af en koncern, som omfatter flere tilsynsbelagte enheder, der er etableret i Unionen, er referencemedlemsstaten den medlemsstat, hvor det største antal tilsynsbelagte enheder er etableret, eller, i tilfælde af at der er et ligeligt antal tilsynsbelagte enheder, er referencemedlemsstaten den medlemsstat, hvor værdien af finansielle instrumenter, finansielle kontrakter eller investeringsfonde, der refererer til benchmarket, er højest. En af de tilsynsbelagte enheder, der er etableret i den referencemedlemsstat, der er fastlagt i henhold til dette litra, skal udpeges som retlig repræsentant med henblik på stk. 3.
- c) Hvis hverken nærværende stykkes litra a) eller b) finder anvendelse, og en eller flere benchmarks, som leveres af en administrator, anvendes som reference for finansielle instrumenter, der optages til handel på en markedsplads som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 24), i direktiv 2014/65/EU, i en eller flere medlemsstater, er referencemedlemsstaten den medlemsstat, hvor det finansielle instrument, der anvender et af disse benchmarks som reference, blev optaget til handel eller blev handlet på en markedsplads for første gang og stadig handles. Hvis de relevante finansielle instrumenter blev optaget til handel eller blev handlet på en markedsplads for første gang på markedspladser i forskellige medlemsstater på samme tid og stadig handles, er referencemedlemsstaten den medlemsstat, hvor værdien af finansielle instrumenter, finansielle kontrakter eller investeringsfonde, der refererer til benchmarket, er højest.
- d) Hvis litra a), b) og c) ikke finder anvendelse, og et eller flere benchmarks, som leveres af en administrator, anvendes af tilsynsbelagte enheder i mere end én EU-medlemsstat, er referencemedlemsstaten den medlemsstat, hvor det største antal sådanne tilsynsbelagte enheder er etableret, eller, i tilfælde af at der er et ligeligt antal tilsynsbelagte enheder, er referencemedlemsstaten den medlemsstat, hvor værdien af finansielle instrumenter, finansielle kontrakter eller investeringsfonde, der refererer til benchmarket, er højest.
- e) Hvis litra a), b), c) og d) ikke finder anvendelse, og hvis administratoren har indgået en aftale med en tilsynsbelagt enhed, hvori administratoren giver sit samtykke til brug af et benchmark, som vedkommende leverer, er referencemedlemsstaten den medlemsstat, hvor en sådan tilsynsbelagt enhed er etableret.

5. En administrator, der er etableret i et tredjeland og ønsker at opnå forhåndsankendelse som omhandlet i stk. 1, skal indgive en ansøgning om anerkendelse til den kompetente myndighed i sin referencemedlemsstat. Den ansøgende administrator skal fremlægge alle de oplysninger, der er nødvendige for at kunne godtgøre over for den kompetente myndighed, at vedkommende på tidspunktet for anerkendelsen har truffet alle nødvendige foranstaltninger for at opfylde kravene omhandlet i stk. 2, og skal fremlægge listen over sine eksisterende eller fremtidige benchmarks, som kan bruges i Unionen, og skal, hvis det er muligt, angive den kompetente myndighed, der er ansvarlig for tilsynet med vedkommende i tredjelandet.

Senest 90 arbejdsdage efter modtagelsen af den ansøgning, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, vurderer den kompetente myndighed, om betingelserne fastsat i stk. 2, 3 og 4 er opfyldt.

Såfremt den kompetente myndighed vurderer, at betingelserne fastsat i stk. 2, 3 og 4 ikke er opfyldt, giver den afslag på ansøgningen om anerkendelse og angiver en begrundelse for afslaget. Herudover kan der kun opnås anerkendelse, når følgende supplerende betingelser er opfyldt:

- a) såfremt en administrator, der er etableret i et tredjeland, er underlagt tilsyn, skal der være indgået en passende samarbejdsaftale mellem den kompetente myndighed i referencemedlemsstaten og den kompetente myndighed i det tredjeland, administratoren er etableret i, i overensstemmelse med de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er vedtaget i henhold til artikel 30, stk. 5, med henblik på at sikre en effektiv udveksling af oplysninger, der giver den kompetente myndighed mulighed for at varetage sine opgaver i overensstemmelse med denne forordning
- b) den kompetente myndigheds effektive gennemførelse af sine tilsynsopgaver i henhold til denne forordning forhindres hverken af lovene eller de administrative bestemmelser i det tredjeland, hvor administratoren er etableret, eller, hvor det er relevant, af begrænsninger i de tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, som gælder for det pågældende tredjlands tilsynsmyndighed.

6. I tilfælde af at referencemedlemsstatens kompetente myndighed vurderer, at en administrator, der er etableret i et tredjeland, leverer et benchmark, der opfylder betingelserne for et væsentligt benchmark eller et ikkevæsentligt benchmark, jf. henholdsvis artikel 24 og 26, skal den omgående underrette ESMA herom. Den skal understøtte en sådan vurdering med oplysninger, som administratoren har opgivet i den relevante ansøgning om anerkendelse.

Senest en måned efter at have modtaget den underretning, der er omhandlet i det første afsnit, rådgiver ESMA den kompetente myndighed om typen af benchmarket og de krav, der gælder for levering heraf, jf. artikel 24, 25 og 26. Rådgivningen kan navnlig dreje sig om, hvorvidt ESMA finder, at betingelserne for en sådan type er opfyldt på grundlag af de oplysninger, som administratoren har opgivet i ansøgningen om anerkendelse.

Den periode, der er omhandlet i stk. 5, suspenderes fra den dato, hvor ESMA modtager underretningen, indtil det tidspunkt, hvor ESMA har ydet rådgivning i overensstemmelse med dette stykke.

Såfremt den kompetente myndighed i referencemedlemsstaten agter at meddele anerkendelse i modstrid med det i andet afsnit nævnte råd fra ESMA, underretter den ESMA herom med angivelse af sin begrundelse. ESMA offentliggør det faktum, at den kompetente myndighed ikke efterlever eller agter at efterleve rådet. ESMA kan også i det enkelte tilfælde beslutte at offentliggøre den kompetente myndigheds begrundelse for ikke at følge rådet. Den pågældende kompetente myndighed skal på forhånd informeres om en sådan offentliggørelse.

7. Referencemedlemsstatens kompetente myndighed underretter inden for fem arbejdsdage ESMA om enhver beslutning om anerkendelse af en administrator, der er etableret i et tredjeland, fremsender listen over de benchmarks, som administratoren leverer, og som kan bruges i Unionen, og angiver, hvis det er relevant, den kompetente myndighed, som er ansvarlig for tilsynet med vedkommende i tredjelandet.

8. Den kompetente myndighed i referencemedlemsstaten suspenderer eller, hvor det er relevant, tilbagekalder den anerkendelse, der er meddelt i overensstemmelse med stk. 5, hvis den har velunderbyggede grunde, der er dokumenteret, til at vurdere, at administratoren handler på en måde, som tydeligvis er skadelig for benchmarkbrugernes interesser eller for markedernes korrekte funktion, eller hvis administratoren i alvorlig grad har tilsidesat kravene fastsat i denne forordning, eller hvis administratoren har afgivet urigtige erklæringer eller benyttet sig af andre uretmæssige midler til at opnå anerkendelse.

9. ESMA kan udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at fastslå form og indhold af den i stk. 5 omhandlede ansøgning og navnlig præsentationsformen af de krævede oplysninger, jf. stk. 6.

Såfremt sådanne udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder udarbejdes, forelægger ESMA dem for Kommissionen.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 33

Validering af benchmarks leveret i et tredjeland

1. En administrator, der er etableret i Unionen og er godkendt eller registreret i overensstemmelse med artikel 34, eller enhver anden tilsynsbelagt enhed, der er etableret i Unionen med en klar og veldefineret rolle inden for kontrol- eller ansvarlighedsrammen for en administrator, der er etableret i et tredjeland, som er i stand til effektivt at overvåge leveringen af et benchmark, kan ansøge den relevante kompetente myndighed om tilladelse til at validere et benchmark eller en benchmarkfamilie, der er leveret i et tredjeland, til brug inden for Unionen, forudsat at samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- a) den validerende administrator eller anden tilsynsbelagte enhed har kontrolleret og er i stand til løbende at dokumentere over for sin kompetente myndighed, at leveringen af det benchmark eller den benchmarkfamilie, der skal valideres, af pligt eller frivilligt opfylder betingelser, som er mindst lige så strenge som kravene i denne forordning
- b) den validerende administrator eller anden tilsynsbelagte enhed har den fornødne ekspertise til effektivt at overvåge aktiviteten med levering af et benchmark i et tredjeland og håndtere de hermed forbundne risici
- c) der er objektiv grund til at levere benchmarket eller benchmarkfamilien i et tredjeland og for det pågældende benchmark eller den pågældende benchmarkfamilie at blive valideret til brug heraf i Unionen.

For så vidt angår litra a), kan den nationale kompetente myndighed, når den vurderer, hvorvidt leveringen af det benchmark eller den benchmarkfamilie, der skal valideres, opfylder betingelser, som er mindst lige så strenge som kravene i denne forordning, tage højde for, om det forhold, at leveringen af benchmarket eller benchmarkfamilien overholder IOSCO-principperne for finansielle benchmarks eller IOSCO-PRA-principperne, hvor dette er relevant, svarer til, at den eller de også opfylder de krav, de er fastsat i denne forordning.

2. En administrator eller anden tilsynsbelagt enhed, der indgiver ansøgning om validering som omhandlet i stk. 1, skal give sin kompetente myndighed alle nødvendige oplysninger med henblik på at godtgøre, at alle de i nævnte stykke omhandlede betingelser er opfyldt på ansøgningstidspunktet.

3. Senest 90 arbejdsdage efter modtagelsen af den i stk. 1 omhandlede ansøgning om validering behandler den relevante kompetente myndighed ansøgningen og træffer afgørelse om enten at godkende valideringen eller at afvise denne. Den kompetente myndighed underretter ESMA om et valideret benchmark eller en valideret benchmarkfamilie.

4. Et valideret benchmark eller en valideret benchmarkfamilie betragtes som et benchmark eller en benchmarkfamilie, der er leveret af den validerende administrator eller anden tilsynsbelagt enhed. Den validerende administrator eller anden tilsynsbelagt enhed må ikke anvende valideringen til at unddrage sig kravene i denne forordning.

5. En administrator eller anden tilsynsbelagt enhed, der har valideret et benchmark eller en benchmarkfamilie leveret i et tredjeland, forbliver fuldt ud ansvarlig for det pågældende benchmark eller den pågældende benchmarkfamilie og for overholdelsen af forpligtelserne efter denne forordning.

6. Såfremt den validerende administrators eller den tilsynsbelagte enheds kompetente myndighed har velunderbyggede grunde til at mene, at betingelserne i nærværende artikels stk. 1 ikke længere er opfyldt, har den beføjelse til at kræve, at den validerende administrator eller anden tilsynsbelagte enhed trækker valideringen tilbage, og underretter i så fald ESMA herom. I tilfælde af at valideringen trækkes tilbage, finder artikel 28 anvendelse.

7. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 49 vedrørende foranstaltninger til fastlæggelse af betingelserne for de relevante kompetente myndigheders vurdering af, hvorvidt der er objektiv grund til leveringen af et benchmark eller en benchmarkfamilie i et tredjeland og disses validering til brug i Unionen. Kommissionen tager hensyn til elementer, såsom de særlige træk ved den markedsmæssige eller økonomiske realitet, som benchmarket søger at måle, behovet for nærhed mellem leveringen af benchmarket og denne markedsmæssige eller økonomiske realitet, behovet for nærhed mellem leveringen af benchmarks og stillerne, den materielle tilgængelighed af inputdata på grund af forskellige tidszoner og specifikke kvalifikationer, der kræves i forbindelse med leveringen af benchmark.

AFSNIT VI

GODKENDELSE OG REGISTRERING AF SAMT TILSYN MED ADMINISTRATORER

KAPITEL 1

Godkendelse og registrering

Artikel 34

Godkendelse og registrering af en administrator

1. En fysisk eller juridisk person med hjemsted i Unionen, som ønsker at fungere som administrator, skal indgive ansøgning til den kompetente myndighed, der er udpeget i henhold til artikel 40 af den medlemsstat, hvor den pågældende person har sit hjemsted, med henblik på at modtage:
  - a) godkendelse, hvis den pågældende person leverer eller har til hensigt at levere indeks, der anvendes eller påtænkes anvendt som benchmarks i denne forordnings betydning
  - b) registrering, såfremt der er tale om en tilsynsbelagt enhed, som ikke er administrator, og som leverer eller har til hensigt at levere indekser, der anvendes eller påtænkes anvendt som benchmarks i denne forordnings betydning, forudsat at leveringen af et benchmark ikke forhindres af den sektorspecifikke disciplin, som den tilsynsbelagte enhed er underlagt, og at ingen af de leverede indekser ville blive kategoriseret som kritiske benchmarks som defineret i denne forordning, eller
  - c) registrering, hvis den pågældende person kun leverer eller har til hensigt at levere indeks, der ville blive kategoriseret som ikkevæsentlige benchmarks.
2. En godkendt eller registreret administrator skal til enhver tid overholde de betingelser, der er fastlagt i denne forordning, og underrette den kompetente myndighed om eventuelle væsentlige ændringer i denne forbindelse.
3. Den i stk. 1 omhandlede ansøgning skal indgives senest 30 arbejdsdage efter, at en tilsynsbelagt enhed har indgået en aftale om at anvende et indeks leveret af ansøgeren som reference for et finansielt instrument eller en finansiell kontrakt eller til at måle en investeringsfonds økonomiske resultater.
4. Ansøgeren leverer alle de oplysninger, der er nødvendige, for at godtgøre over for den kompetente myndighed, at ansøgeren på godkendelses- eller registreringstidspunktet har truffet alle de nødvendige foranstaltninger til at opfylde kravene i denne forordning.
5. Senest 15 arbejdsdage efter modtagelsen af ansøgningen vurderer den relevante kompetente myndighed, hvorvidt ansøgningen er fuldstændig, og underretter ansøgeren herom. Hvis ansøgningen er ufuldstændig, indgiver ansøgeren de yderligere oplysninger, som den relevante kompetente myndighed kræver. Den i dette stykke omhandlede frist finder anvendelse fra den dato, hvor ansøgeren fremlægger sådanne yderligere oplysninger.
6. Den relevante kompetente myndighed skal:
  - a) behandle ansøgningen om godkendelse og træffe afgørelse om at godkende ansøgeren eller at nægte at godkende ansøgeren senest fire måneder efter modtagelsen af en fuldstændig ansøgning
  - b) behandle ansøgningen om godkendelse og træffe afgørelse om at registrere ansøgeren eller at nægte at registrere ansøgeren senest 45 dage efter modtagelsen af en fuldstændig ansøgning.

Senest fem arbejdsdage efter afgørelsen omhandlet i første afsnit underretter den kompetente myndighed den pågældende ansøger. Hvis den kompetente myndighed nægter at godkende eller at registrere ansøgeren, giver den en begrundelse for sin afgørelse.

7. Den kompetente myndighed underretter ESMA om enhver afgørelse om at godkende eller registrere en ansøger inden for fem arbejdsdage efter datoen for vedtagelsen af den pågældende afgørelse.

8. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på nærmere fastlæggelse af de oplysninger, der skal angives i ansøgningen om godkendelse og i ansøgningen om registrering, under hensyntagen til at godkendelse og registrering er forskellige processer, idet godkendelse kræver en mere omfattende vurdering af administratorens ansøgning, proportionalitetsprincippet, karakteren af de tilsynsbelagte enheder, der ansøger om registrering i henhold til stk. 1, litra b), og de omkostninger, som ansøgerne og de kompetente myndigheder pålægges.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. april 2017.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 35

Tilbagetrækning eller suspension af godkendelse eller registrering

1. En kompetent myndighed kan trække godkendelsen eller registreringen af en administrator tilbage eller suspendere den, hvis administratoren:

- a) udtrykkeligt giver afkald på godkendelsen eller registreringen eller ikke har leveret benchmarks i de 12 forudgående måneder
- b) har opnået godkendelsen eller registreringen eller har valideret et benchmark ved brug af urigtige erklæringer eller på anden uretmæssig vis
- c) ikke længere opfylder de betingelser, der skulle opfyldes for at opnå godkendelse eller registrering eller
- d) har gjort sig skyldig i alvorlige eller gentagne overtrædelser af denne forordnings bestemmelser.

2. Den kompetente myndighed underretter ESMA om denne afgørelse inden for fem arbejdsdage fra vedtagelse af afgørelsen.

ESMA ajourfører straks det register, der er fastsat i artikel 36.

3. Såfremt ophør af et benchmark på baggrund af en afgørelse om at suspendere godkendelsen eller registreringen af en administrator ville resultere i en force majeure-hændelse eller lægge hindringer i vejen for eller på anden vis krænke betingelserne i en finansiell kontrakt eller et finansielt instrument eller reglerne i en investeringsfond, der benytter det pågældende benchmark som reference, som angivet i den delegerede retsakt vedtaget i henhold til artikel 51, stk. 6, kan den relevante kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor administratoren er etableret, tillade fortsat levering af det pågældende benchmark, indtil afgørelsen om suspension trækkes tilbage. I dette tidsrum må tilsynsbelagte enheder kun anvende et sådant benchmark til finansielle kontrakter, finansielle instrumenter og investeringsfonde, der i forvejen benytter det pågældende benchmark som reference.

4. Når der er truffet afgørelse om tilbagetrækning af en administrators godkendelse eller registrering, finder artikel 28, stk. 2, anvendelse.

Artikel 36

Registrering af administratorer og benchmarks

1. ESMA opretter og fører et offentligt register, der indeholder følgende oplysninger:

- a) identiteten på de administratorer, der er godkendt eller registreret i henhold til artikel 34, og den kompetente myndighed, der er ansvarlig for tilsynet hermed

- b) identiteten på de administratorer, der opfylder betingelserne fastsat i artikel 30, stk. 1, listen over benchmarks, jf. artikel 30, stk. 1, litra c), og de kompetente myndigheder i tredjelandet, der er ansvarlige for tilsynet hermed
  - c) identiteten på de administratorer, der er blevet anerkendt i henhold til artikel 32, listen over benchmarks, jf. artikel 32, stk. 7, og, hvis det er relevant, de kompetente myndigheder i tredjelandet, der er ansvarlige for tilsynet hermed
  - d) de benchmarks, der er valideret i overensstemmelse med proceduren i artikel 33, identiteten af deres administratorer og identiteten af de validerende administratorer eller validerende tilsynsbelagte enheder.
2. Det register, der er omhandlet i stk. 1, skal være offentligt tilgængeligt på ESMA's websted og skal i påkommende tilfælde ajourføres snarest.

KAPITEL 2

Tilsynssamarbejde

Artikel 37

Delegering af opgaver mellem kompetente myndigheder

1. I overensstemmelse med artikel 28 i forordning (EU) nr. 1095/2010 kan en kompetent myndighed i henhold til denne forordning delegerer sine opgaver til den kompetente myndighed i en anden medlemsstat med dennes forudgående samtykke.

De kompetente myndigheder underretter ESMA om forslag til delegering 60 dage inden ikrafttrædelsen af denne delegering.

2. En kompetent myndighed kan i henhold til denne forordning delegerer nogle af sine opgaver til ESMA, forudsat at ESMA er indforstået hermed.
3. ESMA underretter medlemsstaterne om forslag til delegering inden for syv dage. ESMA offentliggør nærmere oplysninger om aftalt delegering senest fem arbejdsdage efter meddelelsen.

Artikel 38

Videregivelse af oplysninger fra en anden medlemsstat

En kompetent myndighed må kun videregive oplysninger, der er modtaget fra en anden kompetent myndighed, hvis:

- a) den har fået skriftlig tilladelse fra den pågældende kompetente myndighed, og oplysningerne kun videregives til de formål, til hvilke denne kompetente myndighed har givet sin tilladelse, eller
- b) sådan en videregivelse er nødvendig i forbindelse med en retsforfølgning.

Artikel 39

Samarbejde om kontrol på stedet og undersøgelser

1. En kompetent myndighed kan anmode om assistance fra en anden kompetent myndighed med henblik på kontrol på stedet eller undersøgelser. Den kompetente myndighed, der modtager anmodningen, skal samarbejde i det omfang, det er muligt og passende.

2. En kompetent myndighed, der fremsætter en anmodning, jf. stk. 1, underretter ESMA herom. De kompetente myndigheder kan i tilfælde af et kontrolbesøg eller en undersøgelse med grænseoverskridende konsekvenser anmode ESMA om at koordinere kontrollen på stedet eller undersøgelsen.
3. Når en kompetent myndighed modtager en anmodning fra en anden kompetent myndighed om at gennemføre kontrol på stedet eller undersøgelse, kan den:
  - a) selv gennemføre kontrollen på stedet eller undersøgelsen
  - b) give den kompetente myndighed, der har fremsat anmodningen, tilladelse til at deltage i en kontrol på stedet eller undersøgelse
  - c) udpege revisorer eller andre sagkyndige til at bistå med eller gennemføre kontrollen på stedet eller undersøgelsen.

KAPITEL 3

Kompetente myndigheders rolle

Artikel 40

Kompetente myndigheder

1. For administratorer og tilsynsbelagte enheder udpeger hver medlemsstat den relevante kompetente myndighed, der skal være ansvarlig for at gennemføre de i denne forordning fastsatte opgaver, og giver Kommissionen og ESMA meddelelse herom.
2. Hvis en medlemsstat udpeger flere kompetente myndigheder, skal den tydeligt fastsætte de forskellige myndigheders rolle og udpege en bestemt myndighed til at være ansvarlig for at koordinere samarbejdet og udvekslingen af oplysninger med Kommissionen, ESMA og andre medlemsstaters kompetente myndigheder.
3. ESMA offentliggør på sit websted en liste over de kompetente myndigheder, der er udpeget i overensstemmelse med stk. 1 og 2.

Artikel 41

De kompetente myndigheders beføjelser

1. Med henblik på at udføre deres opgaver i henhold til denne forordning tillægges de kompetente myndigheder i overensstemmelse med national lovgivning som minimum tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser til:
  - a) at få adgang til ethvert dokument og andre data i enhver form og modtage eller tage en genpart deraf
  - b) at anmode om eller kræve oplysninger fra enhver person, der er involveret i leveringen af og bidragene til et benchmark, herunder enhver tjenesteudbyder til hvilken funktioner, tjenester eller aktiviteter i forbindelse med leveringen af et benchmark er blevet outsourcet i henhold til artikel 10, og deres principaler, og om nødvendigt indkalde og høre en sådan person for at indhente oplysninger
  - c) i forbindelse med råvarebenchmarks at anmode om oplysninger fra stillere om relaterede spotmarkeder om nødvendigt i henhold til standardiserede formater og rapporter om transaktioner samt have direkte adgang til børshandlernes systemer
  - d) at gennemføre kontrolbesøg eller undersøgelser på andre steder end i fysiske personers private boliger
  - e) at få adgang til juridiske personers lokaler med forbehold af forordning (EU) nr. 596/2014 med henblik på at beslaglægge dokumenter og andre data i enhver form, hvis der er en begrundet mistanke om, at dokumenter eller andre data vedrørende genstanden for kontrolbesøget eller undersøgelsen kan være relevante for at bevise en overtrædelse af denne forordning. Hvis forhåndstilladelse fra en domstol i den pågældende medlemsstat er påkrævet i henhold til den nationale lovgivning, anvendes denne beføjelse efter indhentning af den pågældende forhåndstilladelse fra domstolen
  - f) at kræve udlevering af eksisterende optagelser af telefonsamtaler, elektronisk kommunikation eller anden datatrafik, der opbevares af tilsynsbelagte enheder

- g) at begære indefrysning og/eller beslaglæggelse af aktiver
- h) midlertidigt at kræve, at en praksis, der i henhold til den kompetente myndigheds vurdering er i strid med denne forordning, bringes til ophør
- i) at pålægge et midlertidigt forbud mod erhvervsudøvelse
- j) at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at offentligheden informeres korrekt om leveringen af et benchmark, herunder ved at kræve, at den relevante administrator eller en person, der har offentliggjort og/eller udbredt benchmarket, offentliggør en berigtigelse vedrørende tidligere bidrag til benchmarket eller benchmarktallene.

2. Kompetente myndigheder udøver de funktioner og beføjelser, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, og de beføjelser til at pålægge sanktioner, der er omhandlet i artikel 42, i overensstemmelse med deres nationale lovgivning på en af følgende måder:

- a) direkte
- b) i samarbejde med andre myndigheder eller med markedsdeltagere
- c) under den kompetente myndigheds ansvar ved uddelegering til sådanne myndigheder eller markedsdeltagere
- d) ved anmodning til de kompetente retlige myndigheder.

I forbindelse med udøvelsen af disse beføjelser skal de kompetente myndigheder have indført tilstrækkelig og effektiv beskyttelse af de grundlæggende rettigheder.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der træffes passende foranstaltninger, således at de kompetente myndigheder har alle de tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for, at de kan varetage deres opgaver.

4. En administrator eller en anden tilsynsbelagt enhed, der stiller oplysninger til rådighed for en kompetent myndighed i henhold til stk. 1, anses ikke for at have overtrådt en tavshedspligt, som gælder i henhold til en kontrakt- eller lovgivningsmæssig eller administrativ bestemmelse.

Artikel 42

Administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger

1. Uden at det berører kompetente myndigheders tilsynsbeføjelser i overensstemmelse med artikel 41 og medlemsstaternes ret til at fastsætte og pålægge strafferetlige sanktioner, giver medlemsstaterne i overensstemmelse med national lovgivning de kompetente myndigheder beføjelse til at pålægge passende administrative sanktioner og træffe andre administrative foranstaltninger, i forbindelse med i det mindste følgende overtrædelser:

- a) overtrædelser af artikel 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 og 34, hvor disse bestemmelser finder anvendelse og
- b) manglende samarbejde eller indvilligelse i en undersøgelse, kontrol eller anmodning, jf. artikel 41.

Disse administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.

2. I tilfælde af de i stk. 1 omhandlede overtrædelser giver medlemsstaterne kompetente myndigheder beføjelse til at pålægge mindst følgende administrative sanktioner og træffe mindst følgende administrative foranstaltninger i overensstemmelse med national lovgivning:

- a) et påbud, som pålægges den administrator eller tilsynsbelagte enhed, der er ansvarlig for overtrædelserne, om at bringe den udviste handlemåde til ophør og afholde sig fra at gentage en sådan handlemåde
- b) udlevering af den fortjeneste, der er opnået, eller af det tab, der er undgået som følge af overtrædelserne, såfremt disse beløb kan beregnes
- c) en offentlig advarsel, hvori nævnes den ansvarlige administrator eller tilsynsbelagte enhed og overtrædelsens art

- d) tilbagebetaling eller suspension af godkendelsen eller registreringen af en administrator
- e) et midlertidigt forbud, der udstedes til en fysisk person, som anses for at være ansvarlig for en sådan overtrædelse, mod varetagelse af ledelsesfunktioner hos administratorer eller tilsynsbelagte stillere
- f) pålæggelse af administrative bøder på mindst det tredobbelte af den fortjeneste, der er opnået, eller af det tab, der er undgået som følge af overtrædelsen, såfremt disse beløb kan beregnes, eller
- g) for så vidt angår en fysisk person, administrative bøder på mindst:
- i) 500 000 EUR eller i medlemsstater, hvis officielle valuta ikke er euro, den tilsvarende værdi i national valuta den 30. juni 2016 for overtrædelser af artikel 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, artikel 11, stk. 1, litra a), b), c) og e), artikel 11, stk. 2 og 3, og artikel 12, 13, 14, 15, 16, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 og 34, eller
  - ii) 100 000 EUR eller i medlemsstater, hvis officielle valuta ikke er euro, den tilsvarende værdi i national valuta den 30. juni 2016 for overtrædelser af artikel 11, stk. 1, litra d), eller artikel 11, stk. 4,
- h) for så vidt angår en juridisk person, administrative bøder på mindst:
- i) det højeste beløb af enten 1 000 000 EUR eller i medlemsstater, hvis officielle valuta ikke er euro, den tilsvarende værdi i national valuta den 30. juni 2016 eller 10 % af vedkommendes samlede årsomsætning i henhold til det seneste tilgængelige regnskab godkendt af ledelsesorganet for overtrædelser af artikel 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, artikel 11, stk. 1, litra a), b), c) og e), artikel 11, stk. 2 og 3, og artikel 12, 13, 14, 15, 16, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 og 34, eller
  - ii) det højeste beløb af enten 250 000 EUR eller i medlemsstater, hvis officielle valuta ikke er euro, den tilsvarende værdi i national valuta den 30. juni 2016, eller 2 % af vedkommendes samlede årsomsætning i henhold til det seneste tilgængelige regnskab godkendt af ledelsesorganet for overtrædelser af artikel 11, stk. 1, litra d), eller artikel 11, stk. 4, litra d).

Med henblik på litra h), nr. i) og ii), er den relevante samlede årsomsætning, hvis den juridiske person er et moderselskab eller et datterselskab af et moderselskab, som skal udarbejde et konsolideret regnskab i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU ⁽¹⁾, den samlede årsomsætning eller den tilsvarende type indkomst i henhold til Rådets direktiv 86/635/EØF ⁽²⁾ for banker og Rådets direktiv 91/674/EØF ⁽³⁾ for forsikringsselskaber, som fremgår af det seneste tilgængelige konsoliderede regnskab godkendt af ledelsesorganet for det øverste moderselskab, eller, hvis personen er en sammenslutning, 10 % af medlemmernes aggregerede omsætning.

3. Medlemsstaterne giver senest den 1. januar 2018 Kommissionen og ESMA meddelelse om reglerne omhandlet i stk. 1 og 2.

Medlemsstaterne kan beslutte ikke at fastsætte regler for administrative sanktioner som fastsat i stk. 1 for overtrædelser omhandlet i nævnte stykke, der er underlagt strafferetlige sanktioner i henhold til deres nationale ret. I givet fald meddeler medlemsstaterne Kommissionen og ESMA de relevante strafferetlige bestemmelser sammen med den i nærværende stykkes første afsnit omhandlede meddelelse.

De giver omgående Kommissionen og ESMA meddelelse om eventuelle senere ændringer af disse.

4. Medlemsstaterne kan i henhold til deres nationale lovgivning give de kompetente myndigheder andre beføjelser til at pålægge sanktion ud over de under stk. 1 nævnte og kan fastsætte højere sanktioner end anført i stk. 2.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

⁽²⁾ Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1).

⁽³⁾ Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 om forsikringsselskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 374 af 31.12.1991, s. 7).

*Artikel 43***Udøvelse af tilsynsbeføjelser og pålæggelse af sanktioner**

1. Når typen og niveauet af administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger fastlægges, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder tager højde for alle forhold, herunder bl.a.:

- a) overtrædelsens grovhed og varighed
- b) betydningen af benchmarket for den finansielle stabilitet og realøkonomien
- c) den ansvarlige persons grad af ansvar
- d) den ansvarlige persons finansielle styrke med udgangspunkt i især den ansvarlige juridiske persons samlede årlige omsætning eller den ansvarlige fysiske persons årsindkomst
- e) den ansvarlige persons fortjeneste eller undgåede tab, såfremt disse beløb kan beregnes
- f) den ansvarlige persons vilje til at samarbejde med den kompetente myndighed, uden at det tilsidesætter kravet om tilbagebetaling af den pågældende persons fortjeneste eller undgåede tab
- g) den berørte persons tidligere overtrædelser
- h) foranstaltninger, som den ansvarlige person har truffet efter overtrædelsen for at forhindre en gentagelse af overtrædelsen.

2. Når de kompetente myndigheder udøver deres beføjelser til at pålægge administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger efter artikel 42, samarbejder de tæt med henblik på at sikre, at tilsyns- og undersøgelsesbeføjelserne og de administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger frembringer de resultater, der forventes i denne forordning. De skal også koordinere deres indsats for at undgå dobbeltarbejde og overlapninger, når de udøver deres beføjelser til at føre tilsyn, gennemføre undersøgelser og pålægge administrative sanktioner, herunder bøder, og andre administrative foranstaltninger i grænseoverskridende sager.

*Artikel 44***Pligt til at samarbejde**

1. Hvis medlemsstaterne i henhold til artikel 42 har valgt at fastsætte strafferetlige sanktioner for overtrædelse af de bestemmelser, som er omhandlet i denne artikel, sørger de for, at der er truffet passende foranstaltninger, således at de kompetente myndigheder har alle de nødvendige beføjelser til at holde kontakt med de retslige myndigheder inden for deres jurisdiktion med henblik på at modtage konkrete oplysninger om strafferetlige efterforskninger af eller påbegyndte retssager om mulige overtrædelser af denne forordning. Disse kompetente myndigheder skal forsyne andre kompetente myndigheder og ESMA med disse oplysninger, således at de opfylder deres forpligtelse til at samarbejde med hinanden og med ESMA om anvendelsen af denne forordning.

2. De kompetente myndigheder yder bistand til andre medlemsstaters kompetente myndigheder. De skal navnlig udveksle oplysninger og samarbejde om undersøgelser eller tilsyn. De kompetente myndigheder kan også samarbejde med andre medlemsstaters kompetente myndigheder med henblik på at lette inddrivelsen af bøder.

*Artikel 45***Offentliggørelse af afgørelser**

1. Med forbehold af stk. 2 offentliggør en kompetent myndighed en afgørelse, som pålægger en administrativ sanktion eller anden administrativ foranstaltning i forbindelse med overtrædelse af denne forordning på sit officielle websted umiddelbart efter, at den person, der er genstand for afgørelsen, er underrettet om afgørelsen. Denne offentliggørelse omfatter mindst oplysninger om overtrædelsens type og art samt identiteten på de personer, der er genstand for afgørelsen.

Første afsnit gælder ikke for afgørelser, der pålægger foranstaltninger af undersøgelsesmæssig art.

2. Hvis en kompetent myndighed finder, at offentliggørelse af identiteten af juridiske personer eller personoplysninger vedrørende fysiske personer er uforholdsmæssig efter en konkret vurdering af forholdsmæssigheden af offentliggørelsen af sådanne data, eller hvis offentliggørelse ville bringe de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende undersøgelse i fare, skal den gøre et eller flere af følgende:

- a) udskyde offentliggørelse af afgørelsen indtil det tidspunkt, hvor årsagerne til udskydelsen ikke længere gør sig gældende
- b) offentliggøre afgørelsen i anonym form i overensstemmelse med national lovgivning, hvis en sådan anonym offentliggørelse sikrer effektiv beskyttelse af de pågældende personoplysninger
- c) helt undlade at offentliggøre afgørelsen, i tilfælde af at den kompetente myndighed er af den opfattelse, at offentliggørelse i overensstemmelse med litra a) eller b) vurderes at være utilstrækkelig til at sikre:
  - i) at de finansielle markeders stabilitet ikke bringes i fare eller
  - ii) forholdsmæssigheden af offentliggørelsen af sådanne afgørelser vedrørende foranstaltninger, der vurderes at være af mindre betydning.

Hvis en kompetent myndighed beslutter at offentliggøre en afgørelse i anonym form som omhandlet i første afsnit, litra b), kan den udskyde offentliggørelsen af de relevante oplysninger i en rimelig periode, når det kan forventes, at årsagerne til den anonyme offentliggørelse forventes at ophøre med at eksistere i løbet af denne periode.

3. Hvis afgørelsen indbringes for den relevante nationale retsinstans eller administrative eller anden myndighed, offentliggør den kompetente myndighed også straks sådanne oplysninger på sit websted sammen med efterfølgende oplysninger om resultatet af denne klage. En afgørelse, der annullerer en tidligere afgørelse om at pålægge en sanktion eller foranstaltning, offentliggøres også.

4. Den kompetente myndighed sikrer, at enhver afgørelse, der er offentliggjort i medfør af denne artikel, forbliver tilgængelig på dens officielle websted mindst fem år efter offentliggørelsen heraf. Personoplysninger i offentliggørelsen forbliver kun på den kompetente myndigheds websted i den periode, der er nødvendig, jf. de gældende databeskyttelsesregler.

5. Medlemsstaterne giver årligt ESMA sammenfattede oplysninger vedrørende alle administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, der er pålagt i henhold til artikel 42. Denne forpligtelse gælder ikke for foranstaltninger af undersøgelsesmæssig karakter. ESMA offentliggør disse oplysninger i en årlig rapport.

Hvis medlemsstater har valgt at fastsætte strafferetlige sanktioner i henhold til artikel 42 for overtrædelser af de i nævnte artikel omhandlede bestemmelser, forsyner medlemsstaterne årligt ESMA med anonymiserede og sammenfattede oplysninger vedrørende alle strafferetlige efterforskninger, der er iværksat, og strafferetlige sanktioner, der er pålagt. ESMA offentliggør oplysninger om pålagte strafferetlige sanktioner i en årlig rapport.

Artikel 46

Kollegier

1. Senest 30 arbejdsdage efter optagelsen af et benchmark, omhandlet i artikel 20, stk. 1, litra a) og c), på listen over kritiske benchmarks med undtagelse af benchmarks, hvor flertallet af stillere er ikke-tilsynsbelagte enheder, nedsætter den kompetente myndighed et kollegium.

2. Kollegiet skal omfatte den kompetente myndighed for administratoren, ESMA og de kompetente myndigheder for tilsynsbelagte stillere.

3. Kompetente myndigheder i andre medlemsstater har ret til at blive medlem af kollegiet, når det, i tilfælde af at det pågældende kritiske benchmark ikke længere blev leveret, ville have alvorlige konsekvenser for markedets integritet, den finansielle stabilitet, forbrugerne, realøkonomien eller finansieringen af husholdninger og virksomheder i de pågældende medlemsstater.

Når en kompetent myndighed har til hensigt at blive medlem af et kollegium, indgiver den en anmodning til den kompetente myndighed for administratoren, som indeholder dokumentation for, at kravene i nærværende stykkes første afsnit er opfyldt. Den relevante kompetente myndighed for administratoren vurderer anmodningen og underretter senest 20 arbejdsdage efter modtagelse af anmodningen den anmodende myndighed om, hvorvidt den anser disse krav for at være opfyldt. Hvis den anser kravene for ikke at være opfyldt, kan den anmodende myndighed henvise sagen til ESMA i overensstemmelse med stk. 9.

4. ESMA bidrager til at fremme og overvåge de i denne artikel omhandlede kollegiers effektive og konsekvente virkemåde i overensstemmelse med artikel 21 i forordning (EU) nr. 1095/2010. Med henblik herpå deltager ESMA, hvis det er hensigtsmæssigt, og anses for at være en kompetent myndighed.

Når ESMA handler i overensstemmelse med artikel 17, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1095/2010 vedrørende et kritisk benchmark, skal den sikre passende informationsudveksling og samarbejde med de øvrige medlemmer af kollegiet.

5. Den kompetente myndighed for en administrator leder møderne i kollegiet, koordinerer kollegiets aktiviteter og sikrer effektiv udveksling af oplysninger mellem kollegiets medlemmer.

Når en administrator leverer mere end ét kritisk benchmark, kan den kompetente myndighed for denne administrator nedsætte et enkelt kollegium for alle de benchmarks, som den pågældende administrator leverer.

6. Den kompetente myndighed for en administrator fastlægger skriftlige retningslinjer for arbejdet i kollegiet vedrørende følgende:

- a) de oplysninger, der skal udveksles mellem de kompetente myndigheder
- b) beslutningsprocessen mellem de kompetente myndigheder og en tidsramme for vedtagelsen af hver afgørelse
- c) de tilfælde, hvor de kompetente myndigheder skal høre hinanden
- d) samarbejdet i henhold til artikel 23, stk. 7. og 8.

7. Den kompetente myndighed for en administrator skal tage behørigt hensyn til rådgivning fra ESMA om de skriftlige retningslinjer i henhold til stk. 6 før godkendelse af den endelige tekst. De skriftlige retningslinjer anføres i et enkelt dokument, der indeholder en fuldt begrundet redegørelse for eventuelle væsentlige afvigelser fra rådgivning fra ESMA vedrørende de skriftlige retningslinjer. Den kompetente myndighed for administratoren fremsender de skriftlige retningslinjer til medlemmerne af kollegiet og til ESMA.

8. Inden den kompetente myndighed for en administrator træffer foranstaltninger som omhandlet i artikel 23, stk. 6, 7 og 9, og artikel 34, 35 og 42, skal den høre medlemmerne af kollegiet. Medlemmerne af kollegiet skal yde enhver rimelig indsats inden for deres beføjelser for at nå til enighed inden for den tidsramme, der er fastsat i de i nærværende artikels stk. 6 omhandlede skriftlige retningslinjer.

Enhver afgørelse, som den kompetente myndighed for en administrator vedtager om at træffe sådanne foranstaltninger, skal tage hensyn til konsekvenserne for de andre berørte medlemsstater, særligt de potentielle konsekvenser for deres finansielle systems stabilitet.

Med hensyn til en afgørelse om at tilbagekalde godkendelsen eller registreringen af en administrator i overensstemmelse med artikel 35, skal de kompetente myndigheder inden for kollegiet, såfremt et benchmarks ophør vil resultere i en force majeure-hændelse, lægge hindringer i vejen for eller på anden måde krænke betingelserne i en finansiell kontrakt eller et finansielt instrument eller reglerne i en investeringsfond, der i Unionen benytter det pågældende benchmark som reference i den betydning som er præciseret af Kommissionen i delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 51, stk. 6, overveje at træffe foranstaltninger til at reducere de virkninger, der er omhandlet i dette stykke, herunder:

- a) en ændring af den i artikel 15 omhandlede adfærdskodeks, metodologien eller andre regler for benchmarket
- b) en overgangsperiode, hvor de procedurer, der er fastlagt i artikel 28, stk. 2, finder anvendelse.

9. Hvis medlemmerne af et kollegium ikke når til enighed, kan andre kompetente myndigheder henvise til ESMA i enhver af følgende situationer:

- a) når en kompetent myndighed ikke har videregivet væsentlige oplysninger
- b) når den kompetente myndighed for administratoren efter en anmodning, jf. stk. 3, har underrettet den anmodende myndighed om, at kravene i stk. 3 ikke er opfyldt, eller når den ikke har imødekommet en sådan anmodning inden for en rimelig frist
- c) når de kompetente myndigheder ikke har indgået en aftale om de forhold, der er omhandlet i stk. 6
- d) når der er uenighed om, hvilke foranstaltninger der skal træffes i henhold til artikel 34, 35 og 42
- e) når der er uenighed om, hvilke foranstaltninger der skal træffes i henhold til artikel 23, stk. 6
- f) når der er uenighed om, hvilke foranstaltninger der skal træffes i henhold til nærværende artikels stk. 8, tredje afsnit.

10. I de situationer, der er nævnt i stk. 9, litra a), b), c), d) og f), hvor spørgsmålet ikke er afgjort inden for 30 dage efter henvisningen til ESMA, træffer den kompetente myndighed for en administrator den endelige afgørelse og giver de i det nævnte stykke omhandlede kompetente myndigheder og ESMA en detaljeret skriftlig redegørelse for sin afgørelse.

Den periode, der er omhandlet i artikel 34, stk. 6, litra a), suspenderes fra datoen for henvisningen til ESMA, indtil der er truffet en afgørelse i overensstemmelse med første afsnit i dette stykke.

Hvis ESMA mener, at den kompetente myndighed for administratoren har truffet foranstaltninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 8, og som måske ikke er i overensstemmelse med EU-retten, handler den i overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

11. I de situationer, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 9, litra e), kan ESMA med forbehold af artikel 258 i TEUF handle i overensstemmelse med de beføjelser, den er tillagt i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

De beføjelser, der er tillagt den kompetente myndighed for en administrator i henhold til artikel 23, stk. 6, kan udøves indtil det tidspunkt, hvor ESMA har offentliggjort sin afgørelse.

Artikel 47

Samarbejde med ESMA

1. De kompetente myndigheder samarbejder med ESMA ved anvendelsen af denne forordning i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1095/2010.
2. De kompetente myndigheder giver hurtigst muligt ESMA alle de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan varetage sine opgaver i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EU) nr. 1095/2010.
3. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge procedurerne og formatet for udvekslingen af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2.

ESMA forelægger de i første afsnit omhandlede udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. april 2017.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 48

Tavshedspligt

1. Fortrolige oplysninger, som modtages, udveksles eller offentliggøres i henhold til denne forordning, er omfattet af betingelserne for tavshedspligt som fastsat i stk. 2.
2. Tavshedspligten gælder for alle personer, der arbejder eller har arbejdet for den kompetente myndighed eller for en myndighed, en markedsdeltager eller en fysisk eller juridisk person, som den kompetente myndighed har overdraget sine beføjelser til, herunder revisorer og sagkyndige, der har indgået en kontrakt med den kompetente myndighed.
3. Oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, må ikke videregives til nogen anden person eller myndighed, medmindre der er hjemmel dertil i EU-retten eller i national ret.
4. Alle oplysninger, der udveksles mellem de kompetente myndigheder i henhold til denne forordning, og som vedrører forretninger eller driftsmæssige betingelser og andre økonomiske eller personlige anliggender, betragtes som fortrolige og underlægges krav om tavshedspligt, undtagen når den kompetente myndighed på det tidspunkt, hvor oplysningerne blev meddelt, har erklæret, at disse oplysninger kan videregives, eller når videregivelse er nødvendig i forbindelse med en eventuel retsforfølgning.

AFSNIT VII

DELEGEREDE RETSAKTER OG GENNEMFØRELSESAKTER

Artikel 49

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3, stk. 2, artikel 20, stk. 6, artikel 24, stk. 2, artikel 33, stk. 7, artikel 51, stk. 6, og artikel 54, stk. 3, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 30. juni 2016.
3. Den i artikel 3, stk. 2, artikel 20, stk. 6, artikel 24, stk. 2, artikel 33, stk. 7, artikel 51, stk. 6, og artikel 54, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegeringen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er gældende.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.
5. Så snart Kommissionen har vedtaget en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 2, artikel 20, stk. 6, artikel 24, stk. 2, artikel 33, stk. 7, artikel 51, stk. 6, og artikel 54, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

*Artikel 50***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af Det Europæiske Værdipapirudvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse, jf. dennes artikel 8.

AFSNIT VIII

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 51***Overgangsbestemmelser**

1. En indeksproducent, som leverer et benchmark den 30. juni 2016, skal ansøge om godkendelse eller registrering i overensstemmelse med artikel 34 senest den 1. januar 2020.
2. Senest den 1. januar 2020 har den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor en indeksproducent, der ansøger om tilladelse i overensstemmelse med artikel 34, har sit hjemsted, beføjelse til at træffe afgørelse om at registrere denne indeksproducent som administrator, selv om der ikke er tale om en tilsynsbelagt enhed, på følgende betingelser:
  - a) indeksproducenten leverer ikke et kritisk benchmark
  - b) den kompetente myndighed har en rimeligt velfunderet viden om, at det eller de indeks, der leveres af indeksproducenten, ikke finder udbredt anvendelse i denne forordnings betydning, i den medlemsstat, hvor indeksproducenten er etableret, og i andre medlemsstater.

Den kompetente myndighed underretter ESMA om sin afgørelse truffet i overensstemmelse med første afsnit.

Den kompetente myndighed opbevarer dokumentation for begrundelsen for sin afgørelse truffet i overensstemmelse med første afsnit i en sådan form, at det er muligt fuldt ud at forstå den kompetente myndigheds vurderinger af, at indekset eller indeksene leveret af indeksproducenten ikke finder udbredt anvendelse, herunder andre markedsdata, vurderinger eller oplysninger såvel som oplysninger, som modtages fra indeksproducenten.

3. En indeksproducent kan fortsætte med at levere et eksisterende benchmark, der kan anvendes af tilsynsbelagte enheder, indtil den 1. januar 2020 eller, hvis indeksproducenten har indgivet en ansøgning om godkendelse eller registrering i overensstemmelse med stk. 1, medmindre og indtil en sådan godkendelse eller registrering nægtes.
4. Hvis et eksisterende benchmark ikke opfylder kravene i denne forordning, men ophør eller ændring af benchmarket, så det overholder forordningens krav, ville medføre en force majeure-hændelse, lægge hindringer i vejen for eller på anden måde krænke betingelserne i en finansiel kontrakt eller et finansielt instrument eller reglerne i en investeringsfond, der benytter det pågældende benchmark som reference, giver den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor indeksproducenten, som leverer benchmarket, har sit hjemsted, tilladelse til brug af benchmarket. Ingen finansielle instrumenter, finansielle kontrakter eller målinger af en investeringsfonds økonomiske resultater må tilføje en reference til et sådant eksisterende benchmark efter den 1. januar 2020.
5. Medmindre Kommissionen har vedtaget en afgørelse om ækvivalens som omhandlet i artikel 30, stk. 2 eller 3, eller medmindre en administrator er blevet anerkendt i henhold til artikel 32, eller et benchmark er blevet godkendt i henhold til artikel 33, er tilsynsbelagte enheders anvendelse i Unionen af et benchmark, som leveres af en administrator, der er etableret i et tredjeland, hvis benchmarket allerede anvendes i Unionen som reference for finansielle instrumenter, finansielle kontrakter eller målinger af en investeringsfonds økonomiske resultater, kun tilladt for sådanne finansielle instrumenter, finansielle kontrakter og målinger af en investeringsfonds økonomiske resultater, der allerede anvender dette benchmark som reference i Unionen den 1. januar 2020 eller som tilføjer en reference til dette benchmark inden denne dato.

6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 49 vedrørende foranstaltninger til fastlæggelse af betingelserne for den relevante kompetente myndigheds vurdering af, hvorvidt ophør eller ændring af et eksisterende benchmark, så det overholder forordningens krav, med rimelig sandsynlighed kan medføre en force majeure-hændelse, lægge hindringer i vejen for eller på anden måde krænke betingelserne i en finansiel kontrakt eller et finansielt instrument eller reglerne i en investeringsfond, der benytter det pågældende benchmark som reference.

Artikel 52

Tidsfrist for opdatering af prospekter og dokumenter med central information

Artikel 29, stk. 2, berører ikke de eksisterende prospekter, der er godkendt efter direktiv 2003/71/EF før den 1. januar 2018. De underliggende dokumenter for prospekter, der er godkendt før den 1. januar 2018 efter direktiv 2009/65/EF, opdateres ved først givne lejlighed eller senest 12 måneder efter nævnte dato.

Artikel 53

ESMA-gennemgang

1. ESMA skal tilstræbe at etablere en fælleseuropæisk tilsynskultur og en konsekvent tilsynspraksis samt sikre, at de kompetente myndigheder anvender en konsekvent tilgang, for så vidt angår anvendelsen af artikel 32 og 33. Med henblik herpå evaluerer ESMA hvert andet år de anerkendelser, der er udstedt i overensstemmelse med artikel 32, og de valideringer, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 33.

ESMA udsteder en udtalelse til enhver kompetent myndighed, der har godkendt en administrator i et tredjeland eller valideret et benchmark i et tredjeland, med en vurdering af, hvordan den kompetente myndighed anvender de relevante krav i henholdsvis artikel 32 og 33 og kravene i relevante delegerede retsakter og reguleringsmæssige eller gennemførelsesmæssige tekniske standarder baseret på denne forordning.

2. ESMA tildeles beføjelse til at kræve dokumentation fra en kompetent myndighed for enhver afgørelse, der er truffet i henhold til artikel 51, stk. 2, første afsnit, artikel 24, stk. 1, og artikel 25, stk. 2.

Artikel 54

Gennemgang

1. Senest den 1. januar 2020 gennemgår Kommissionen denne forordning og forelægger en rapport herom for Europa-Parlamentet og Rådet, særlig om:

- a) funktionen og effektiviteten af ordningen med kritisk benchmark, obligatorisk administration og obligatorisk bidrag i henhold til artikel 20, 21 og 23 og definitionen af et kritisk benchmark i artikel 3, stk. 1, nr. 25)
- b) effektiviteten af ordningen med tilladelse, registrering og tilsyn for administratorer i henhold til afsnit VI og kollegierne i henhold til artikel 46 og egnetheden af tilsyn med visse benchmarks foretaget af et EU-organ
- c) funktionen og effektiviteten af artikel 19, stk. 2, særligt dens anvendelsesområde.

2. Kommissionen analyserer udviklingen inden for de internationale principper for benchmarks samt inden for de retlige rammer og tilsynspraksis i tredjelande vedrørende levering af benchmarks og aflægger hvert femte år efter den 1. januar 2018 rapport herom til Europa-Parlamentet og Rådet. Denne rapport vurderer, om der er behov for at ændre denne forordning, og ledsages om nødvendigt af et lovgivningsforslag.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 49 for at forlænge den i artikel 51, stk. 2, omhandlede periode på 42 måneder med 24 måneder, hvis den rapport, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra b), godtgør, at den midlertidige ordning om registrering i henhold til artikel 51, stk. 2, ikke er til skade for en fælles europæisk tilsynskultur og en konsekvent tilsynspraksis og -tilgang blandt kompetente myndigheder.

Artikel 55

Anmeldelse af benchmarks, der anvendes som reference, og deres administratorer

Når et benchmark anvendes som reference i et finansielt instrument, der er omfattet af artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) nr. 596/2014, skal anmeldelser i henhold til artikel 4, stk. 1, i nævnte forordning indeholde navnet på det benchmark, der anvendes som reference, og dets administrator.

Artikel 56

Ændring af forordning (EU) nr. 596/2014

I forordning (EU) nr. 596/2014 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 19 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

»1a. Den i stk. 1 omhandlede underretningsforpligtelse finder ikke anvendelse på transaktioner med finansielle instrumenter, der er knyttet til aktier eller gældsinstrumenter fra den udsteder, der er omhandlet i nævnte stykke, hvis på tidspunktet for transaktionen en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) det finansielle instrument er en andel eller aktie i et institut for kollektiv investering, hvor eksponeringen for udstederens aktier eller gældsinstrumenter ikke overstiger 20 % af aktiverne i instituttet for kollektiv investering
- b) det finansielle instrument giver en eksponering for en portefølje af aktiver, hvor eksponeringen for udstederens aktier eller gældsinstrumenter ikke overstiger 20 % af porteføljens aktiver
- c) det finansielle instrument er en andel eller aktie i et institut for kollektiv investering eller giver en eksponering for en portefølje af aktiver, og personen med ledelsesansvar eller personen med nær tilknytning til en sådan person ikke kender eller ikke kunne kende investeringssammensætningen eller eksponeringen i instituttet for kollektiv investering eller porteføljen af aktiver i relation til udstederens aktier eller gældsinstrumenter, og personen endvidere ikke har nogen grund til at tro, at udstederens aktier eller gældsinstrumenter overstiger tærsklerne i litra a) eller b).

Hvis der er adgang til oplysninger om investeringssammensætningen i instituttet for kollektiv investering eller eksponeringen for porteføljen af aktiver, skal personen med ledelsesansvar eller personen med nær tilknytning til en sådan person gøre enhver rimelig indsats for at komme i besiddelse af disse oplysninger.»

b) I stk. 7 indsættes følgende afsnit efter andet afsnit:

»Med henblik på litra b) skal transaktioner udført i aktier eller gældsinstrumenter fra en udsteder eller derivater eller andre finansielle instrumenter, som er forbundet hermed, af ledende medarbejdere i et institut for kollektiv investering, som personen med ledelsesansvar eller en person med nær tilknytning hertil har investeret i, ikke indberettes, hvis den ledende medarbejder i instituttet for kollektiv investering handler med fuld skønsbeføjelse, hvilket betyder, at den ledende medarbejder ikke direkte eller indirekte må modtage instrukser eller forslag om porteføljesammensætning fra investorer i det pågældende institut for kollektiv investering.«

2) I artikel 35 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 2 og 3 erstattes ordene »og artikel 19, stk. 13 og 14« med »artikel 19, stk. 13 og 14, og artikel 38«.

b) Stk. 5 affattes således:

»5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 5 eller 6, artikel 12, stk. 5, artikel 17, stk. 2, tredje afsnit, artikel 17, stk. 3, artikel 19, stk. 13 eller 14, eller artikel 38 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.«

3) I artikel 38 tilføjes følgende stykker:

»Senest den 3. juli 2019 forelægger Kommissionen efter høring af ESMA en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om niveauet for tærsklerne i artikel 19, stk. 1a, litra a) og b), med hensyn til ledende medarbejders transaktioner, når udstederens aktier eller gældsinstrumenter udgør en del af et institut for kollektiv investering eller giver eksponering for en portefølje af aktiver, med henblik på at vurdere, om niveauet er passende eller bør justeres.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 35 vedrørende justering af tærsklerne i artikel 19, stk. 1a, litra a) og b), hvis den i rapporten fastslår, at disse tærskler bør justeres.«

Artikel 57

Ændring af direktiv 2008/48/EF

Direktiv 2008/48/EF ændres således:

1) I artikel 5, stk. 1, indsættes følgende afsnit efter andet afsnit:

»Hvis kreditaftalen benytter et benchmark som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 3), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 (*), oplyser kreditgiveren eller i givet fald kreditformidleren forbrugeren om navnet på benchmarket og administratoren og de potentielle virkninger for forbrugeren i et særskilt dokument, der kan knyttes som bilag til formularen Standardiserede europæiske forbrugerkreditoplysninger.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU samt forordning (EU) nr. 596/2014 (EUT L 171 af 29.6.2016, s. 1).«

2) I artikel 27, stk. 1, indsættes følgende afsnit efter andet afsnit:

»Senest den 1. juli 2018 vedtager og offentliggør medlemsstaterne de bestemmelser, der er nødvendige for at overholde artikel 5, stk. 1, tredje afsnit, og meddeler dem til Kommissionen. De anvender disse bestemmelser fra den 1. juli 2018.«

Artikel 58

Ændring af direktiv 2014/17/EU

Direktiv 2014/17/EU ændres således:

1) I artikel 13, stk. 1, andet afsnit, indsættes følgende litra:

»ea) navnene på benchmarkene og deres administratoren og de potentielle virkninger for forbrugeren, hvis aftaler, der benytter et benchmark som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 3), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 (*), er tilgængelige.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU samt forordning (EU) nr. 596/2014 (EUT L 171 af 29.6.2016, s. 1).«

2) I artikel 42, stk. 2, indsættes følgende afsnit efter første afsnit:

»Senest den 1. juli 2018 vedtager og offentliggør medlemsstaterne de bestemmelser, der er nødvendige for at overholde artikel 13, stk. 1, andet afsnit, litra ea), og meddeler dem til Kommissionen. De anvender disse bestemmelser fra den 1. juli 2018.«

3) I artikel 43, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

»Artikel 13, stk. 1, andet afsnit, litra ea), finder ikke anvendelse på de kreditaftaler, der eksisterer inden den 1. juli 2018.«

Artikel 59

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2018.

Uanset nærværende artikels stk. 2 finder artikel 3, stk. 2, artikel 5, stk. 5, artikel 11, stk. 5, artikel 13, stk. 3, artikel 15, stk. 6, artikel 16, stk. 5, artikel 20 (bortset fra stk. 6, litra b)), artikel 21 og 23, artikel 25, stk. 8 og 9, artikel 26, stk. 5, artikel 27, stk. 3, artikel 30, stk. 5, artikel 32, stk. 9, artikel 33, stk. 7, artikel 34, stk. 8, artikel 46, artikel 47, stk. 3, og artikel 51, stk. 6, anvendelse fra den 30. juni 2016.

Uanset nærværende artikels stk. 2 finder artikel 56 anvendelse fra den 3. juli 2016.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 8. juni 2016.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

A.G. KOENDERS

Formand

BILAG I

RENTEBENCHMARKS

Nøjagtige og tilstrækkelige data

1. For så vidt angår artikel 11, stk. 1, litra a) og c) forstås generelt ved den prioritet, der gives til forskellige typer inputdata, følgende:
  - a) en stillers transaktioner på det underliggende marked, som et benchmark søger at måle, eller, hvis disse ikke er tilstrækkelige, transaktionerne på tilknyttede markeder, såsom:
    - det usikrede interbankdepositmarked
    - andre usikrede depositmarkeder, herunder indlånsbeviser og commercial papers og
    - andre markeder såsom markederne for overnight index swaps, tilbagekøbsaftaler, valutaterminforretninger, rentefutures og -optioner forudsat at disse transaktioner opfylder kravene til inputdata i adfærdskodeksen.
  - b) en stillers observationer af tredjepartstransaktioner på de markeder, der er beskrevet i litra a)
  - c) bindende prisstillelser
  - d) vejledende prisstillelser eller fagmæssige bedømmelser.
2. For så vidt angår artikel 11, stk. 1, litra a), og artikel 11, stk. 4, kan inputdata tilpasses.

Inputdata kan tilpasses ved anvendelse af følgende kriterier:

- a) kort tid mellem transaktioner og tidspunktet for levering af inputdata og virkningen af begivenheder på markedet i perioden mellem tidspunktet for transaktionerne og tidspunktet for levering af inputdata
- b) interpolering eller ekstrapolering af transaktionsdata
- c) justeringer, som afspejler ændringer i stillernes og andre markedsdeltageres kreditværdighed.

Overvågningsfunktion

3. Følgende krav anvendes i stedet for kravene i artikel 5, stk. 4 og 5:
  - a) Administratoren af en rentebenchmark skal nedsætte et uafhængigt overvågningsudvalg. Der skal offentliggøres nærmere oplysninger om medlemskab af dette udvalg sammen med erklæringer vedrørende interessekonflikter og procedurerne for valg eller udnævnelse af dets medlemmer.
  - b) Overvågningsudvalget skal afholde mindst ét møde hver fjerde måned og tage referat af hvert møde.
  - c) Overvågningsudvalget skal udvise integritet og tilkendes alle de ansvarsområder, der er omhandlet i artikel 5, stk. 3.

Revision

4. Administratoren af en rentebenchmark udpeger en uafhængig ekstern revisor, som skal gennemgå og foretage indberetning af administratorens overholdelse af benchmarkmetodologien og denne forordning. Den eksterne revision af administratoren gennemføres første gang seks måneder efter indførelsen af adfærdskodeksen og derefter hvert andet år.

Overvågningsudvalget kan kræve en ekstern revision af en stiller af en rentebenchmark, hvis det er utilfreds med dennes adfærd.

Stilleres systemer og kontrolforanstaltninger

5. Følgende krav gælder for stillere af rentebenchmarks i tillæg til kravene i artikel 16. Artikel 16, stk. 5, finder ikke anvendelse.
6. Hver stillers indberetter og indberetterens umiddelbare foresatte skal skriftligt bekræfte, at de har læst adfærdskodeksen, og at de vil overholde den.
7. En stillers systemer og kontrolforanstaltninger skal omfatte:
  - a) en kort beskrivelse af ansvarsfordelingen i hvert foretagende, herunder interne rapporteringslinjer og ansvarlighed, herunder arbejdsstedet for indberettere og ledere samt navne på relevante personer og stedfortrædere
  - b) interne procedurer for endelig godkendelse af inputdatabidrag
  - c) disciplinærprocedurer vedrørende forsøg på at manipulere eller manglende indberetning af faktisk eller forsøgt manipulation begået af parter, der ikke indgår i inputdatabidragsprocessen
  - d) effektive procedurer til styring af interessekonflikter og kommunikationskontrol både inden for stillere og mellem stillere og andre tredjeparter med henblik på at undgå uhensigtsmæssig ekstern påvirkning af de ansvarlige for indberetning af data. Indberettere skal arbejde på steder, der er fysisk adskilt fra personer, der handler med rentederivater
  - e) effektive procedurer til at forhindre eller kontrollere udveksling af oplysninger mellem relevante personer, som deltager i aktiviteter, der indebærer en risiko for en interessekonflikt, hvis udvekslingen af de pågældende oplysninger kan påvirke de indsendte benchmarkdata
  - f) regler for at undgå underhåndsaftaler blandt stillere og mellem stillere og benchmarkadministratorer
  - g) foranstaltninger, der skal forhindre eller begrænse personer i at udøve uhensigtsmæssig indflydelse på den måde, hvorpå personer, der er involveret i levering af inputdata, udfører disse aktiviteter
  - h) fjernelse af enhver direkte forbindelse mellem aflønningen af medarbejdere, der er involveret i levering af inputdata, og vederlaget til, eller de indtægter der genereres af, personer, som udfører en anden aktivitet, hvis der kan opstå en interessekonflikt i forbindelse med de pågældende aktiviteter
  - i) kontrolforanstaltninger med henblik på at identificere tilbageførselstransaktioner efter levering af inputdata.
8. En stiller af en rentebenchmark skal opbevare detaljerede optegnelser over:
  - a) alle relevante aspekter af inputdatabidrag
  - b) processen for fastlæggelse og endelig godkendelse af inputdata
  - c) navne på indberettere samt disses ansvarsområder
  - d) eventuel kommunikation mellem indberettere og andre personer, herunder interne og eksterne handlere og brokere, vedrørende fastlæggelse eller bidrag af inputdata
  - e) eventuelle kontakter mellem indberettere og administratoren eller en beregningsenhed
  - f) eventuelle forespørgsler vedrørende inputdataene og resultatet af disse forespørgsler
  - g) sensitivitetsrapporter vedrørende renteswaps, der indgår i handelsbeholdninger, og andre derivater, der indgår i handelsbeholdningen, med en betydelig eksponering for fastsættelse af rentesatser, for så vidt angår inputdata.

9. Optegnelserne skal opbevares på et medium, der tillader lagring af oplysningerne, således at de senere er tilgængelige og er forsynet med et dokumenteret revisionsspor.
  10. Compliancefunktionen for stilleren af en rentebenchmark skal regelmæssigt rapportere alle resultater, herunder tilbageførte transaktioner, til ledelsen.
  11. Inputdata og procedurer skal underkastes regelmæssige interne gennemgange.
  12. En ekstern revision af inputdata fra stilleren af en rentebenchmark og overholdelsen af adfærdskodeksen og bestemmelserne i denne forordning gennemføres første gang seks måneder efter indførelsen af adfærdskodeksen og derefter hvert andet år.
-

BILAG II

RÅVAREBENCHMARKS

Metodologi

1. Administratoren af et råvarebenchmark skal formalisere, dokumentere og offentliggøre enhver metodologi, som administratoren anvender til beregning af et benchmark. En sådan metodologi skal mindst indeholde og beskrive følgende:
  - a) alle kriterier og procedurer, der er anvendt til at udvikle benchmarket, herunder hvordan administratoren anvender inputdata, herunder det specifikke volumen, gennemførte og rapporterede transaktioner, bud og tilbud samt andre markedsoplysninger, i sin vurdering eller vurderingsperioder eller -rammer, hvorfor en bestemt referenceenhed anvendes, hvordan administratoren indsamler sådanne inputdata, retningslinjerne for assessorens vurderinger og andre oplysninger, som f.eks. forudsætninger, modeller eller ekstrapoleringer fra indsamlede data, der tages i betragtning, når en vurdering foretages
  - b) procedurer og praksisser, der er udformet til at sikre konsekvens mellem assessorer, der foretager en vurdering
  - c) den relative betydning, der skal tillægges hvert af de kriterier, som anvendes i benchmarkberegningen, navnlig den anvendte type inputdata, og den kriterietype, der er anvendt som udgangspunkt for vurderingen med henblik på at sikre kvaliteten og integriteten af benchmarkberegningen
  - d) kriterier, der identificerer den mængde transaktionsdata, der som minimum kræves til en bestemt benchmarkberegning. Hvis der ikke angives en sådan tærskel, skal det begrundes, hvorfor en minimumstærskel ikke er fastlagt, og de procedurer, der skal benyttes, hvis transaktionsdata ikke foreligger, skal anføres
  - e) kriterier, der omhandler de vurderingsperioder, hvor de indsendte data falder til under metodologiens anbefalede tærskel for transaktionsdata eller administratorens krævede kvalitetsstandarder, herunder alternative vurderingsmetoder, som omfatter teoretiske estimeringsmodeller. Disse kriterier skal anføre de procedurer, som skal benyttes, hvis transaktionsdata ikke foreligger
  - f) kriterier for rettidigheden af inputdatabidrag og midlerne til levering af sådanne inputdatabidrag, herunder elektronisk, pr. telefon eller på anden måde
  - g) kriterier og procedurer, der omhandler vurderingsperioder, hvor en eller flere stillere indberetter inputdata, der udgør en væsentlig del af de samlede inputdata til det pågældende benchmark. Administratoren skal i disse kriterier og procedurer også definere, hvad der udgør en væsentlig del for hver benchmarkberegning
  - h) kriterier for, hvornår transaktionsdata kan udelukkes fra en benchmarkberegning.
2. Administratoren af et råvarebenchmark skal offentliggøre eller sikre adgang til de centrale elementer i den metodologi, som administratoren anvender for hvert råvarebenchmark, der leveres og offentliggøres, eller, hvor det er relevant, for enhver benchmarkfamilie, der leveres og offentliggøres.
3. Administratoren af et råvarebenchmark skal sammen med metodologien omhandlet i punkt 2 også beskrive og offentliggøre samtlige følgende oplysninger:
  - a) begrundelsen for at anvende en bestemt metodologi, herunder eventuelle prisjusteringsteknikker, og en begrundelse for, hvorfor den tidsperiode eller -ramme, inden for hvilken inputdata accepteres, er en pålidelig indikator for fysiske markedsværdier
  - b) proceduren for intern gennemgang og godkendelse af en bestemt metodologi og hyppigheden af en sådan gennemgang
  - c) proceduren for ekstern gennemgang af en bestemt metodologi, herunder procedurer for at opnå markedsaccept af metodologien gennem høring af brugere vedrørende vigtige ændringer af deres procedurer for benchmarkberegning.

Ændringer af en metodologi

4. Administratoren af et råvarebenchmark skal vedtage og give brugerne adgang til udtrykkelige procedurer og begrundelsen for forslag til væsentlige ændringer af vedkommendes metodologi. Disse procedurer skal være i overensstemmelse med det overordnede mål om, at en administrator skal sikre den fortsatte integritet af sine benchmarkberegninger og gennemføre ændringer, som sikrer, at det marked, som ændringerne vedrører, kan være velfungerende. Sådanne procedurer skal:
  - a) inden for en klar tidsramme give forhåndsmeddelelse, således at brugerne får lejlighed til at analysere og kommentere virkningen af de foreslåede ændringer, hvad angår administratorens beregning af de overordnede omstændigheder
  - b) give alle markedsbrugere adgang til kommentarer fra brugere og administratorens svar på disse kommentarer efter en høringsperiode, medmindre der er anmodet om fortrolighed.
5. Administratoren af et råvarebenchmark skal regelmæssigt undersøge sine metodologier med henblik på at sikre, at de pålideligt afspejler det fysiske marked, der vurderes, og skal angive, hvordan relevante brugeres synspunkter tages i betragtning.

Kvalitet og integritet af benchmarkberegninger

6. Administratoren af et råvarebenchmark skal:
  - a) angive de kriterier, der definerer den fysiske vare, der er genstand for en bestemt metodologi
  - b) prioritere inputdata i følgende rækkefølge, hvis det er i overensstemmelse med administratorens metodologier:
    - i) afsluttede og indberettede transaktioner
    - ii) bud og tilbud
    - iii) andre oplysninger.Hvis afsluttede og indberettede transaktioner ikke prioriteres, gives en begrundelse, som krævet i punkt 7, litra b)
  - c) anvende hensigtsmæssige foranstaltninger, der er udformet til at anvende indsendte inputdata, som indgår i en benchmarkberegning, som er udarbejdet i god tro, hvilket betyder, at parter, der indberetter inputdata, har gennemført eller er parate til at gennemføre transaktioner, der genererer sådanne inputdata, og at de gennemførte transaktioner blev gennemført på normale markedsmæssige vilkår i forhold til hinanden, idet opmærksomheden især rettes mod transaktioner mellem koncernforbundne virksomheder
  - d) fastlægge og anvende procedurer, der har til formål at identificere unormale eller mistænkelige transaktionsdata, og opbevare optegnelser over beslutninger om at udelukke transaktionsdata fra administratorens proces for benchmarkberegning
  - e) opfordre stillere til at indberette alle deres inputdata, der opfylder administratorens kriterier for den pågældende beregning. Administratorer skal så vidt muligt og rimeligt sikre, at de indberettede inputdata er repræsentative for de transaktioner, stillerne faktisk har gennemført og
  - f) anvende et system af hensigtsmæssige foranstaltninger med henblik på at sikre, at stillere overholder administratorens anvendelige kvalitets- og integritetsstandarder for inputdata.
7. I forbindelse med hver beregning skal administratoren af et råvarebenchmark beskrive og offentliggøre følgende, hvis det er rimeligt, uden at det berører en behørig offentliggørelse af benchmarket:
  - a) en kortfattet forklaring, som er tilstrækkelig til, at en benchmarkabonnet eller kompetent myndighed kan forstå, hvordan beregningen er foretaget, herunder som minimum størrelsen af og likviditetsforholdene på det fysiske marked, der vurderes (såsom antal og omfang af gennemførte transaktioner), mængdeintervallet og gennemsnitsmængden og prisintervallet og gennemsnitsprisen og vejledende procentsatser for hver type inputdata, der er taget i betragtning i forbindelse med en beregning; henvisninger til prisfastsættelsesmetoden medtages, f.eks. »transaktionsbaseret«, »spread-baseret« eller »interpoleret eller ekstrapoleret«, og

- b) en kortfattet forklaring af det omfang, hvori og på grundlag af hvilket man i en beregning har anvendt vurderinger, herunder udelukkelser af data, der ellers var i overensstemmelse med kravene i den relevante metodologi for den pågældende beregning, med udgangspunkt i spreads eller interpolering, ekstrapolering eller vægning af bud eller tilbud, der overstiger gennemførte transaktioner.

Rapporteringsprocessens integritet

8. Administratoren af et råvarebenchmark skal:

- a) angive de kriterier, der definerer, hvem der kan indberette inputdata til administratoren
- b) have indført kvalitetskontrolprocedurer for evalueringen af identiteten af en stiller og enhver indberetter og godkendelsen af en sådan indberetter til at rapportere inputdata på stillerens vegne
- c) angive de kriterier, der gælder for ansatte hos en stiller, der har tilladelse til at indberette inputdata til en administrator på stillerens vegne; opfordre stillere til at indberetter transaktionsdata fra backoffice-funktioner og indhente supplerende data fra andre kilder, hvor transaktionsdata modtages direkte fra en markedsplads og
- d) gennemføre interne kontrolforanstaltninger og skriftlige procedurer med henblik på at identificere kommunikation mellem stillere og assessorer, der forsøger at påvirke en beregning til fordel for en handelsposition (uanset om det er for stilleren, dennes ansatte eller en tredjemand), og forsøg på at få en assessor til at overtræde administratorens regler eller retningslinjer eller identificere stillere, der systematisk indberetter unormale eller mistænkelige transaktionsdata. Disse procedurer skal så vidt muligt omfatte muligheder for, at administratoren kan eskalere forespørgslen inden for stillerens virksomhed. Kontrolforanstaltninger skal omfatte krydstjek af markedsindikatorer med henblik på at validere indsendte oplysninger.

Assessorer

9. I forbindelse med sin rolle som assessor skal administratoren af et råvarebenchmark:

- a) vedtage og have indført udtrykkelige interne regler og retningslinjer for valg af assessorer, herunder minimumsniveauet for deres uddannelse, erfaring og kompetencer, samt proceduren for regelmæssig gennemgang af deres kompetence
- b) have indført ordninger, som sikrer, at beregningerne kan foretages regelmæssigt og på en konsekvent måde
- c) foretage kontinuitetsplanlægning og planlægning af personaleudskiftninger, for så vidt angår vedkommendes assessorer, med henblik på at sikre, at beregninger foretages på en ensartet måde af medarbejdere med det relevante niveau af ekspertise, og
- d) indføre interne kontrolprocedurer for at sikre beregningers integritet og pålidelighed. Sådanne interne kontrolforanstaltninger og -procedurer skal som minimum kræve løbende tilsyn med assessorer for at sikre, at metodologien anvendes efter hensigten, og procedurer for endelig intern godkendelse af en tilsynsførende før frigivelse af priser til udbredelse på markedet.

Revisionsspor

10. Administratoren af et råvarebenchmark skal indføre regler og procedurer, der har til formål at dokumentere samtidige og relevante oplysninger, herunder:

- a) alle inputdata
- b) de vurderinger, assessorer har foretaget for at nå frem til hver benchmarkberegning
- c) om en beregning har udelukket en bestemt transaktion, der ellers var i overensstemmelse med kravene i den relevante metodologi for den pågældende beregning, og begrundelsen herfor
- d) identiteten af hver assessor og andre personer, der har indsendt eller på anden måde tilvejebragt nogle af oplysningerne i litra a), b) eller c).

11. Administratoren af et råvarebenchmark skal indføre regler og procedurer med det formål at sikre, at et revisionsspor for relevante oplysninger opbevares i mindst fem år, således at opbygningen af administratorens beregninger kan dokumenteres.

Interessekonflikter

12. Administratoren af et råvarebenchmark skal indføre passende retningslinjer og procedurer for påvisning, fremlæggelse, håndtering eller afbødning og undgåelse af enhver interessekonflikt og beskyttelse af integriteten og uafhængigheden i forbindelse med beregninger. Disse retningslinjer og procedurer skal regelmæssigt gennemgås og ajourføres og skal:
  - a) sikre, at benchmarkberegninger ikke påvirkes af eksistensen af eller potentialet for forretningsmæssige eller personlige forbindelser eller interesser mellem administratoren eller dennes tilknyttede virksomheder, personale eller klienter, andre markedsdeltagere eller personer med tilknytning hertil
  - b) sikre, at administratorens personales interesser og forretningsforbindelser ikke kan være til skade for administratorens funktioner, herunder ekstern beskæftigelse, rejser og accept af underholdning, gaver og repræsentation, der tilbydes af administratorens klienter eller andre markedsdeltagere
  - c) med hensyn til påviste konflikter sikre den nødvendige adskillelse af funktioner inden for administratoren ved hjælp af tilsyn, compensation, systemadgang og informationsstrømme
  - d) sikre fortroligheden af oplysninger, som er indsendt til eller produceret af administratoren, under forbehold af denne forordnings krav til gennemsigtighed og åbenhed
  - e) sikre, at administratorens ledere, assessorer og andre medarbejdere ikke bidrager til benchmarkberegningen ved at deltage i bud, tilbud og handler enten personligt eller på vegne af markedsdeltagere, og
  - f) effektivt afhjælpe enhver påvist interessekonflikt, der kan forekomme mellem administratorens benchmarklevering (herunder alle medarbejdere der udfører eller på anden måde er involveret i ansvarsområder vedrørende benchmarkberegning) og administratorens øvrige virksomhed.
13. Administratoren af et råvarebenchmark skal sikre, at der for vedkommendes øvrige virksomhedsaktiviteter er indført passende procedurer og mekanismer, der har til formål at minimere sandsynligheden for, at en interessekonflikt vil påvirke integriteten af benchmarkberegninger.
14. Administratoren af et råvarebenchmark skal sikre, at der er indført adskilte rapporteringslinjer mellem vedkommendes ledere, assessorer og andre medarbejdere og fra relevante ledere til administratorens øverste ledelse og bestyrelse med henblik på at sikre:
  - a) at administratoren på tilfredsstillende vis gennemfører denne forordnings krav, og
  - b) at ansvarsområder defineres klart og ikke skaber konflikt eller en opfattelse af konflikt.
15. Så snart administratoren af et råvarebenchmark får kendskab til en interessekonflikt, der opstår som følge af administratorens ejerskab, skal vedkommende oplyse sine brugere herom.

Klager

16. Administratoren af et råvarebenchmark skal indføre og offentliggøre skriftlige retningslinjer for klagebehandling, der fastsætter procedurer for at modtage og undersøge samt opbevare optegnelser vedrørende klager over en administrators beregningsmetode. Sådanne klagemekanismer skal sikre, at:
  - a) benchmarkabonnenter kan indgive klager over, hvorvidt en specifik benchmarkberegning er repræsentativ for markedsværdien, foreslåede ændringer af benchmarkberegningen, anvendelse af metodologi i forhold til en specifik benchmarkberegning og andre redaktionelle beslutninger i forbindelse med procedurerne for benchmarkberegning

- b) der foreligger en målrettet tidsplan for klagebehandling
  - c) formelle klager over administratoren og dennes personale hurtigt og på en retfærdig måde undersøges af administratoren
  - d) forespørgslen gennemføres uafhængigt af medarbejdere, der kan være involveret i genstanden for klagen
  - e) administratoren tilstræber at gennemføre sin undersøgelse omgående
  - f) administratoren skriftligt oplyser klageren og andre relevante parter om resultatet af undersøgelsen inden for en rimelig frist
  - g) der er mulighed for at benytte en uafhængig tredjemand udnævnt af administratoren, hvis en klager er utilfreds med den relevante administrators behandling af en klage eller administratorens afgørelse i situationen, senest seks måneder efter indgivelsen af den oprindelige klage, og
  - h) alle dokumenter vedrørende en klage, herunder dokumenter indsendt af klageren, samt administratorens egne optegnelser opbevares i mindst fem år.
17. Tvister vedrørende daglige prisfastsættelser, som ikke er formelle klager, afgøres af administratoren af et råvarebenchmark med henvisning til vedkommendes passende standardprocedurer. Hvis en klage resulterer i prisændring, formidles nærmere oplysninger om denne prisændring til markedet så hurtigt som muligt.

Ekstern revision

18. Administratoren af et råvarebenchmark skal udpege en uafhængig ekstern revisor med passende erfaring og kompetence til at gennemgå og foretage indberetning om administratorens overholdelse af de fastsatte metodologiske kriterier og kravene i denne forordning. Revisioner gennemføres årligt og offentliggøres tre måneder efter hver revisions afslutning, idet der gennemføres yderligere foreløbige revisioner, når det er relevant.
-